

ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

Α Π Ο Φ Α Σ Η **Αριθ. 465/23.9.2008**

Σήμερα ημέρα Τρίτη 23 Σεπτεμβρίου 2008 και ώρα 11:00 το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης συνήλθε σε συνεδρίαση, στην οποία παρέστησαν ο Πρόεδρος του ΕΣΡ Ιωάννης Λασκαρίδης, ο Αντιπρόεδρος Νέστορας Κουράκης και τα μέλη Εύη Δεμίρη, Τρις Αυδή-Καλκάνη, Γιάννης Παπακώστας, Κωνσταντίνος Τσουράκης, Κωνσταντίνος Αποστολάς.

A. Ιστορικό-Νομική θεμελίωση

1. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης κατά τη σημερινή συνεδρίαση ασχολήθηκε με την από της εταιρείας **NEA ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Α.Ε.** ιδιοκτήτριας του τηλεοπτικού σταθμού **STAR CHANNEL** ενδεχομένη παραβίαση της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας.
2. Η συζήτηση της υποθέσεως πραγματοποιήθηκε την 16^η Σεπτεμβρίου 2008.
3. Το Συμβούλιο έλαβε υπόψη του τις ακόλουθες διατάξεις:

I. Το άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος, κατά το οποίον η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο του κράτους. Ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του ΕΣΡ που είναι ανεξάρτητη αρχή όπως ο νόμος ορίζει. Ο άμεσος έλεγχος του κράτους έχει σκοπό την μετάδοση προϊόντων του λόγου και της τέχνης, την εξασφάλιση της ποιοτικής στάθμης των προγραμμάτων που επιβάλλει η κοινωνική αποστολή της τηλεόρασης και η πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας, καθώς και το σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας.

II. Το άρθρο 8 παρ. 1 του Π. Δ/τος 100/2000, κατά το οποίο οι τηλεοπτικοί φορείς οφείλουν να μη μεταδίδουν προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων ενώ εξ' άλλου κατά την παράγραφο 3 του αυτού άρθρου όλα τα τηλεοπτικά προγράμματα κατατάσσονται σε κατηγορίες ανάλογα με τον βαθμό της δυσμενούς επίδρασης που μπορεί να έχει το περιεχόμενό τους στην προσωπικότητα και στην εν γένει ηθική και πνευματική ανάπτυξη των ανηλίκων, γι' αυτό σε κάθε κατηγορία αντιστοιχεί ένα ειδικό σύμβολο, το οποίο μεταδίδεται επί της οθόνης, σε όλη τη διάρκεια του προγράμματος, ή σε καθορισμένο τμήμα αυτής.

III. Τα άρθρα 11 παρ. 4 και 9 παρ. 4 του Π.Δ/τος 77/2003, κατά τα οποία δεν χρησιμοποιείται εικόνα, ούτε αναφέρεται το όνομα, ούτε γίνεται με άλλο τρόπο σαφής η ταυτότητα θύματος εγκλημάτων κατά της γεννετήσιας ελευθερίας όπως βιασμού, αιμομιξίας ή αποπλάνησης, ενώ εξ' άλλου σε περίπτωση βαρείας προσβολής

της αξιοπρέπειας η τυχόν συναίνεση του παθόντος δεν αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής.

IV. Το άρθρο 4 παρ. 1 στοιχ. β και ε του Ν. 2863/2000, κατά το οποίο το ΕΣΡ ελέγχει την τήρηση της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας και επιβάλλει τις από το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 2328/1995 προβλεπόμενες κυρώσεις.

B. Αιτιολογικό

Εκ των στοιχείων του φακέλου, των ενώπιον του Συμβουλίου τούτου εξηγήσεων του εκπροσώπου του τηλεοπτικού σταθμού **STAR CHANNEL** του υποβληθέντος υπομνήματος και της παρακολουθήσεως από μαγνητοταινία της εκπομπής ΜΠΟΡΩ, προέκυψαν τα ακόλουθα:

A. ΜΠΟΡΩ ΤΗΣ 12.5.2008

Η εκπομπή φέρει σήμανση «Απαραίτητη γονική συναίνεση».

Στην αρχή της εκπομπής, η παρουσιάστρια αναφέρει στο θέμα εκπομπής που είναι η σεξουαλική κακοποίηση μέσα στην οικογένεια, η αιμομιξία. Διαβάζει αποτελέσματα στατιστικών σχετικών με τη σεξουαλική κακοποίηση.

Στη συνέχεια, εμφανίζει σε ζωντανή μετάδοση σε «πρώτο πρόσωπο» χωρίς απόκρυψη στο στούντιο γυναίκα η οποία λέγεται Σαβούλα, θύμα βιασμού από τον πατέρα της.

- Παρουσιάστρια: *Η μία είναι η Σαβούλα. Η Σαβούλα είναι από την περιοχή του Βόλου, ένα νεαρό κορίτσι, την βλέπουμε και στις οθόνες μας, είχε συγκινήσει και στο παρελθόν, είχε προκύψει το θέμα, είχε συγκινήσει όλη την Ελλάδα με την περιπέτειά της, είχε συγκλονίσει, με το πρόβλημα με τον πατέρα της, της αιμομιξίας από τον πατέρα της.*

Στη συνέχεια παρουσιάζει τον καλεσμένο που σχετίζεται με δεύτερη περίπτωση σεξουαλικής κακοποίησης, το Βλάσση.

Ακολουθούν διαφημίσεις και trailers του σταθμού διάρκειας 4' και 30" (3' και 5" μετά την αρχή της εκπομπής)

- Παρουσιάστρια: *Μάλιστα, λοιπόν, ζωντανά ξεκινάμε, τα τηλέφωνα μας στη διάθεσή σας, δύσκολο το θέμα, ανατριχιαστικό, σεξουαλική κακοποίηση και μάλιστα των παιδιών από τους ίδιους τους γονείς, ή αλλιώς αιμομιξία. Καλησπέρα. Η Σαβούλα, την παρουσίασα μόλις πριν από λίγο. Είναι συγκλονιστική η περίπτωση σου, δεν έχω λόγια να πω, θα δούμε τα ίδια τα video που μας μιλάς εσύ, θα δούμε τι ακριβώς έχει συμβεί, έχει καταδικαστεί ο πατέρας σου συνεχίζει και στέλνει γράμματα σε σένα*

- Σαβούλα: *από τις φυλακές.*

- Παρουσιάστρια: *Από τις φυλακές ναι, αλλά από πόσων χρονών Σαβούλα μου είχες πέσει θύμα, πόσων χρονών ήσουνα όταν έπεσες θύμα σεξουαλικής κακοποίησης από εκείνον;*

- Σαβούλα: *19 στα 20*

- Παρουσιάστρια: *19 στα 20, το ίδιο βέβαια συνέβη και για την ετεροθαλή αδελφή σου*

- Σαβούλα: *Ναι*

- Παρουσιάστρια: *Χρειάστηκε να στήσεις ολόκληρη πλεκτάνη για να αποκαλυφθεί το ψέμα του η υποκρισία του, έχουμε ντοκουμέντο όπου σε βίντεο, στο οποίο πριν καταδικαστεί, συλληφθεί, γιατί με αυτό αφορμή μπόρεσε να κινηθεί η νομική διαδικασία τον έχουμε να, τον βλέπουμε να παριστάνει κάτι άλλο, να λέει άλλα από*

αυτά που ίσχυαν για να παραπλανήσει τον κόσμο, για να κατορθώσει να έχει εσένα υπό την κατοχή του για τις άρρωστες ορέξεις του και βεβαίως θα δούμε τι εμπόδια εσύ συνάντησες και σε ψυχολογικό επίπεδο να βρεις το τρόπο να το καταγγείλεις και σε πρακτικό επίπεδο τι κινδύνους αντιμετώπισες.

- Παρουσιάστρια: *Βλάση καλησπέρα και σε σένα, ο σύντροφος της Γεωργίας, σε λίγο η Γεωργία επειδή βεβαίως δε θέλει να βγει το πρόσωπό της, γιατί υπάρχουν και παιδιά μέσα από την αιμομικτική αυτή σχέση και το σεβόμαστε απόλυτα θα έχουμε και εκείνον κοντά μας να τον ακούσουμε μόλις ολοκληρώσουμε με τη Σαβούλα.*

Στη συνέχεια, γίνεται η παρουσίαση των τεσσάρων προσκεκλημένων της εκπομπής, οι οποίοι είναι ο κ. Δημήτρης Ιατρόπουλος, η ψυχολόγος κα Λιάφου, ο δικηγόρος κ. Σταυριανάκης και η κ. Ράνια Καρατζαφέρη

Μετά η παρουσιάστρια αναφέρεται «στην αρρωστημένη περίπτωση της Αυστρίας», γίνεται περιγραφή της ιστορίας, προβάλλεται ρεπορτάζ ξενόγλωσσο με ελληνικούς υπότιτλους για το θέμα στο οποίο παρεμβάλλονται συνεντεύξεις και αφήγηση επί του θέματος στα ελληνικά.

- κυρία Λιάφου: *∴ με αφορμή τα της Αυστρίας, όλα αυτά θα είχαν αποφευχθεί αν μετά τον πρώτο βιασμό είχε φυλακιστεί ή είχε βρεθεί μία θεραπευτική αγωγή έστω και ευνουχισμός όσο κι αν θεωρείται ακραία.*

- Παρουσιάστρια: *Ο πρώτος του βιασμός είχε αποκαλυφθεί*

- κυρία Λιάφου: *ναι,*

- Παρουσιάστρια: *πριν καν παντρευτεί και κάνει παιδιά. Μάλιστα και τι είχε γίνει;*

- κυρία Λιάφου: *φαντάζομαι δεν φυλακίστηκε δεν ξέρω για να το πω αυτό με ακρίβεια, στη συνέχεια όμως είδαμε ότι είχε συνέχεια περιστατικά με την κόρη του, αλλά και πέρα από αυτό η κουνιάδα του έχει πει ότι ήταν γενικώς ύποπτος για τέτοια περιστατικά, ότι έχει ενοχλήσει και άλλες γυναίκες. Αυτά όλα έπρεπε να είχαν ληφθεί υπόψη και θέλω να πω κάτι όσον αφορά το σπίτι, όταν άκουσα αυτό το περιστατικό μου έκανε και μένα εντύπωση πως μπόρεσε να χτίσει αυτό το κελάρι χωρίς να γίνει αντιληπτός. Η αλήθεια είναι ότι φαντάστηκα ένα εξοχικό σπιτάκι. Απεναντίας, είναι πάρα πολύ στενά τα σπίτια το ένα κοντά στο άλλο χτισμένα. Αυτό τι θέλει να μας δείξει: ότι δεν υπάρχει κάπου μια κοινωνική συνείδηση. Τόσο στην Αυστρία όσο και στην Ελλάδα.*

- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *∴ αναγκαζόμαστε να γυρνάμε σε παλιούς πολιτισμούς και σε κλειστές κοινωνίες για να αντιμετωπίσουμε φαινόμενα της κοινωνίας του δυτικού κόσμου.*

Στη συνέχεια, γίνεται αναφορά από την ψυχολόγο στην υπερασπιστική γραμμή του Αυστριακού δράστη και τα προβλήματα κοινωνικά και ψυχολογικά των παιδιών του.

- Παρουσιάστρια: *Πάμε όμως να ξεκινήσουμε με τη Σαβούλα. Κορίτσι μου γλυκό πόσο χρονών είσαι τώρα;*

- Σαβούλα: *τριάντα δύο*

- Παρουσιάστρια: *Στα δέκα οχτώ, δεκαεννιά έρχεσαι στην Ελλάδα από την Αυστραλία. Εκεί σε φιλοξενούσαν συγγενείς σου;*

- Σαβούλα: *Συγγενείς του πατέρα μου.*

- Παρουσιάστρια: *Πως είχε γίνει αυτό, γιατί δεν*

- Σαβούλα: *Δούλενε η μητέρα μου, να μην πάρω το κακό το δρόμο, με 'στειλε εκεί πέρα για καλύτερη ζωή.*

- Παρουσιάστρια: *Η μητέρα σου είχε κι ένα παιδί από άλλο γάμο;*

- Σαβούλα: *άλλα εφτά*

- Παρουσιάστρια: *άλλα εφτά. Τα οποία, εσύ γυρνώντας εδώ από Αυστραλία ζούσατε ποια παιδιά*

- Σαβούλα: *Μόνο εγώ.*
- Παρουσιάστρια: *Η αδερφή σου πως είχε πέσει θύμα βιασμού; Η ετεροθαλής, μεγαλύτερη από σένα;*
- Σαβούλα: *Πριν πάω Αυστραλία. Πέντε χρονών πήγα. Είναι μεγαλύτερη από μένα.*
- Παρουσιάστρια: *Τι έβλεπες, τι καταλάβαινες;*
- Σαβούλα: *Τα πάντα.*
- Παρουσιάστρια: *Πες μας, μίλησέ μας γι' αυτό και μετά θα πάμε σε σένα.*
- Σαβούλα: *Πως την πείραζε στο κορμί, μαζί κοιμόντουσαν...*
- Παρουσιάστρια: *Μαζί κοιμόντουσαν !*
- Σαβούλα: *Ναι*
- Παρουσιάστρια: *με την κόρη του, η μητέρα σου;*
- Σαβούλα: *Δούλευε.*
- Παρουσιάστρια: *και δεν το έβλεπε αυτό*
- Σαβούλα: *όχι*
- Παρουσιάστρια: *μάλιστα, για πόσα χρόνια κράτησε αυτό;*
- Σαβούλα: *Αρκετά χρόνια.*
- Παρουσιάστρια: *Αρκετά χρόνια. Και πως καταφέρνει και φεύγει, το λέει στη μητέρα;*
- Σαβούλα: *Μόνη της, πήγε ν' αυτοκτονήσει κι έφυγε.*
- Παρουσιάστρια: *Πήγε ν' αυτοκτονήσει η αδερφή σου*
- Σαβούλα: *Κι άλλα πολλά*
- Παρουσιάστρια: *Ήτανε πόσα χρόνια μεγαλύτερή σου; Οχτώ;*
- Σαβούλα: *Μπορεί και παραπάνω.*
- Παρουσιάστρια: *όλα αυτά εσύ τα έβλεπες, τα ζούσες*
- κυρία Λιάφου: *Αυτά συνέβαιναν πριν πάει στην Αυστραλία;*
- Σαβούλα: *Ναι*
- κυρία Λιάφου: *Σε τι ηλικία πήγες στην Αυστραλία;*
- Σαβούλα: *Δέκα.*
- Παρουσιάστρια: *Ενώ τα είχε δει αυτά όλα.*
- Ράνια Καρατζαφέρη: *Ναι αλλά αυτός ο πατέρας ήταν και ο δικός σου πατέρας Σαβούλα;*
- Σαβούλα: *Ναι αυτός είναι δικός μου, δεν ήτανε της αδελφής μου. Ίδια μάνα, διαφορετικό πατέρα.*
- Παρουσιάστρια: *Η αδελφή σου, το διάστημα που έφυγες στην Αυστραλία*
- Σαβούλα: *Είχε φύγει.*
- Παρουσιάστρια: *Είχε φύγει αφού είχε αποκαλύψει τι συμβαίνει στη μητέρα σου;*
- Σαβούλα: *Δεν γνωρίζω.*
- Παρουσιάστρια: *Γιατί ήσουν πολύ μικρή.*
- Σαβούλα: *όχι μόνο πολύ μικρή. Είχαν γίνει πάρα πολλά, έλεγε ο πατέρας μου ότι τάχει κάνει ο αδερφός μου, τ' αδέρφια μου δηλαδή, δεν μπορείς να το πεις αυτό, ότι ο αδερφός το 'χε κάνει, καθένας ξέρει, δεν ξέρω αν με καταλαβαίνετε, ότι αυτός το 'χε κάνει. Δεν άντεχε άλλο. Πήγε ν' αυτοκτονήσει κι έφυγε.*
- Παρουσιάστρια: *Δηλαδή άνοιξε την πόρτα κι έφυγε, χωρίς χρήματα, χωρίς τίποτα.*
- Σαβούλα: *Πέρασε πάρα πολλά, χειρότερα από μένα, γιατί τα έζησα*
- Παρουσιάστρια: *και ξέρεις και τι επακολούθησε και σε σένα. Επικοινωνήσες μετά κάποια στιγμή;*
- Σαβούλα: *Ποτέ*
- Παρουσιάστρια: *Δεν έχετε μιλήσει με την αδελφή σου;*
- Σαβούλα: *Όχι από το '86 λίγο που τη θυμάμαι.*

- Παρουσιάστρια: *Δεν ξέρεις που μένει;*
- Σαβούλα: *Ξέρω, δεν θέλουν να με δούνε.*
- Παρουσιάστρια: *Εκείνη;*
- Σαβούλα: *Όλα τ'αδέλφια.*
- Παρουσιάστρια: *Για ποιο λόγο*
- Σαβούλα: *Λόγω του γεγονότος*
- Παρουσιάστρια: *Λόγω του γεγονότος που έγινε μετά που απεκάλυψες την αλήθεια. Το ακούσατε αυτό; Επειδή αποκάλυψε την αλήθεια.*
- Σαβούλα: *Πρόσφατα βρήκα ένα από τα αδέλφια μου και με κρύα καρδιά μου μίλησε.*
- Παρουσιάστρια: *Μάλιστα και δείτε τώρα τι έχει συμβεί στη Σαβούλα. Πάμε να δούμε το βίντεο.*

Ακολουθεί βίντεο με αφήγηση και συνεντεύξεις του έτους 1999 και στο κάτω μέρος της οθόνης προβάλλεται ο υπότιτλος: «ΤΟ ΝΕΑΡΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΦΟΒΑΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ

Αφηγητής: *Είναι η φρικιαστική ιστορία του Βόλου που συντάρραξε την Ελλάδα. Μια ιστορία αιμομιξίας, μια νεαρή γυναίκα, η οποία έπεσε θύμα σεξουαλικής κακοποίησης από τον ίδιο της τον πατέρα.*

- Σαβούλα: *Με χάιδεψε στο στήθος μου. Εγώ τον σκούντησα, εκείνη τη στιγμή δεν ξέρω πως βρέθηκε, είχα έτσι μια δύναμη που τον έδωσα μια μπουνιά στο στομάχι. Μου έλεγε ότι το ήξερε ότι ήμουνα παρθένα, του το 'χα πει εγώ, μου είπε ότι λέω ψέματα, μου έσκισε το ρούχο μου, μου κατέβασε το παντελόνι μου κάτω, μ'έριξε στο κρεβάτι κι έγινε αυτό το πράμα. Έτσι ήταν και με την αδελφή μου, που κάποια στιγμή ξέφυγε η αδελφή μου, όχι εγώ. Εγώ όμως ήμουνα το παιδί του, που έλεγε σε όλους η μοναχοκόρη του, το αίμα του. Η αδελφή μου δεν ήταν το παιδί του, εγώ είμαι. Αυτό δεν μπορώ να το χωνέψω.*

Αφηγητής: *Η Σαβούλα ήταν το δεύτερο θύμα σεξουαλικής εκμετάλλευσης μέσα στο ίδιο της το σπίτι. Το πρώτο ήταν η αδελφή της από τον πρώτο γάμο της μητέρας της, ένα κορίτσι που το όνομά της έγινε τατουάζ στο μπάτσο του ανθρώπου που προκάλεσε τόσο κακό. Στο σημείο αυτό στο βίντεο του ρεπορτάζ εμφανίζεται σε προφίλ ο πατέρας της Σαβούλας, Πρόδρομος Κυριακίδης.*

- Σαβούλα: *έβλεπα που βίασε την αδελφή μου, πρέπει να ήμουνα έξι – επτά χρονών, τα έβλεπα αυτά. Προσπαθούσε να μη γίνει η αδελφή μου, αλλά δεν μπορούσε να κάνει και τίποτα γιατί ήτανε μικρή. Εγώ δεν είπα τίποτα γιατί νόμιζα ότι τίποτα δεν τρέχει, δεν καταλάβαινα πολλά πράγματα, νόμιζα ας πούμε ότι κοιμούνται.*

Αφηγητής: *Ο εφιάλτης μέρα με την ημέρα γινόταν χειρότερος. Η Σαβούλα μαζί με τη μητέρα της παίρνουν την απόφαση να φύγουν. Η προσωρινή φυγή των δύο γυναικών εξαγριώνει τον πατέρα της Πρόδρομο Κυριακίδη, ο οποίος έφτασε να κάνει δημόσια έκκληση μέσω ενός τοπικού ραδιοφωνικού σταθμού να γυρίσει η κόρη του σπίτι.*

- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Θα παρακαλούσα το κορίτσι και τη γυναίκα μου να μου δώσουνε τουλάχιστο τη τελευταία μου ευκαιρία.*

- Σαβούλα: *Ξέρει ο πατέρας μου πολύ καλά, τον δώσαμε ευκαιρία κι αυτός τα χάλασε όλα.*

Αφηγητής: *Κατά τη διάρκεια της ραδιοφωνικής εκπομπής η Σαβούλα επικοινωνεί τηλεφωνικά με τον πατέρα της. Από τα υπονοούμενα και τις αιχμές μπορούσε να αντιληφθεί κανείς πως κάτι περίεργο συνέβαινε μέσα σ'αυτό το σπίτι.*

- Σαβούλα: *Αυτή τη φορά ξέρει καλά ο ίδιος τι μου έκανε κι έτσι δεν χρειάζεται να γυρίσω*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Τι σου έκανα Σαβούλα;*
- Σαβούλα: *Ξέρεις πολύ καλά*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Δεν ξέρω τίποτα τι σου έκανα, πες μου εσύ τι σου έκανα, δημόσια.*
- Σαβούλα: *Το μαχαίρι; Άντε τώρα.*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *τι το ξέρω το μαχαίρι, που πήγα να σφαχτώ; Αυτό εννοείς; Ένα παιδί, να πούμε, που κάνει τέτοια πράγματα στον πατέρα της, φανταστείτε τι καρδιά έχει*
- Σαβούλα: *Τι, τι έχω κάνει εγώ σε σένα!*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Τι του βάλανε στο κεφάλι του.*
- Σαβούλα: *Αγύρτη*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Πόσο το πιπλήσανε να πούμε. Μία τελευταία ευκαιρία να μου δοθεί.*
- Μητέρα: *όχι με τίποτα*
- Αφηγητής: *μετά την εξαφάνισή της η Σαβούλα αποφασίζει να επιστρέψει στο σπίτι της για να μπορέσει να βρει έναν μόνιμο τρόπο απαλλαγής από τν βιαστή της.*
- Στο σημείο αυτό ολοκληρώνεται η μετάδοση του βίντεο.
- Παρουσιάστρια: *Όπως καταλαβαίνετε, κάποια στιγμή δεν άντεξε η Σαβούλα και έφυγε από το σπίτι κι αυτή ακολουθώντας το δρόμο που η αδελφή της... Κι εκείνος την έβαχνε μέσα από τις εφημερίδες και τα ραδιόφωνα. Ακούσατε απόσπασμα από αναζήτηση σε ραδιοφωνικό σταθμό εκείνη την εποχή μιλούσε το κορίτσι ενώ ζούσε το δράμα και είχε μπει στη διαδικασία να το αποκαλύψει παίζοντας ένα θέατρο στον ίδιο τον πατέρα για να παγιδευτεί, θα δούμε τι έγινε στη συνέχεια.*
- Παρουσιάστρια: *Παρακολουθήσαμε το βίντεο, είδαμε να υποφέρεις*
- Σαβούλα: *πολύ*
- Παρουσιάστρια: *να βιώνεις το δράμα σου, κάτι που ξεκίνησε στα δέκα οχτώ. Καταρχήν πόσο κράτησε μέχρι να μιλήσεις*
- Σαβούλα: *Δύο χρόνια*
- Παρουσιάστρια: *και πόσο συχνά ασελγούσε σε σένα ο πατέρας σου*
- Σαβούλα: *Δυο φορές την εβδομάδα ίσως και τρεις.*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Πόσο χρονών ξεκίνησε αυτό;*
- Σαβούλα: *Δεκαεννιά.*
- Παρουσιάστρια: *Ποιες ώρες της ημέρας γινόταν αυτό;*
- Σαβούλα: *Το βράδυ συνήθως που έλειπε η μητέρα μου.*
- Παρουσιάστρια: *Και η μητέρα σου έλειπε γιατί δούλευε;*
- Σαβούλα: *Δούλευε.*
- κυρία Λιάφου: *Ήταν κανείς άλλος στο σπίτι εκείνες τις ώρες;*
- Σαβούλα: *Κανείς.*
- Παρουσιάστρια: *όλα τα παιδιά από τον πρώτο γάμο της μητέρας σου;*
- Σαβούλα: *Παντρεμένα εκεί που ζούνε.*
- Παρουσιάστρια: *Και άλλα παιδιά η μητέρα σου με τον πατέρα σου εκτός από σένα...*
- Σαβούλα: *δεν έχουνε.*
- Παρουσιάστρια: *Εσύ έχεις τελειώσει το σχολείο, πιο πριν δεν έχει κάνει την παραμικρή κίνηση, δεν σου έχει δώσει καθόλου σημάδια, καμία ενόχληση*
- Σαβούλα: *όχι, όχι, καμία, υπήρχε η άλλη αδελφή.*
- Παρουσιάστρια: *Ακριβώς*

Στο σημείο αυτό μιλούν όλοι οι προσκεκλημένοι μαζί και δεν είναι αναγνωρίσιμος ο ήχος.

- Παρουσιάστρια: *Μισό λεπτό παιδιά, όχι ακόμα συμπεράσματα, είναι πολύ νωρίς. Έτσι και λίγο ψυχραιμία, καταλαβαίνω ότι έχετε πολλές απορίες, αλλά πρέπει να πάμε λίγο πιο ψύχραιμα και να βοηθάμε και τη Σαβούλα. Δεν είναι εύκολο ούτε που το ζει ξανά και το βιώνει. Και έχει και ένα συγκεκριμένο λόγο που είναι εδώ, γιατί βεβαίως είναι στη φυλακή ο πατέρας, αλλά συνεχίζει και στέλνει ερωτικά και απειλητικά γράμματα σε εκείνη γιατί βγαίνει σε λίγο καιρό και έχει πάθει πανικό η κοπέλα αυτή και έχει ήδη δύο παιδιά.*

- Παρουσιάστρια: *Λοιπόν γίνεται αυτό, αρχίζει και γίνεται δύο και τρεις φορές την εβδομάδα, η μητέρα σου όμως γυρίζει από τη δουλειά. Τι δουλειά έκανε;*

- Σαβούλα: *Εκείνη την εποχή κοιτούσε μια γιαγιά και έπρεπε να είναι νύχτα εκεί πέρα.*

- Παρουσιάστρια: *Όταν γυρνούσε η μητέρα σου από τη δουλειά, δεν ένιωθες την ανάγκη να της μιλήσεις; σοκαρισμένη με όλο αυτό που συνέβαινε;*

- Σαβούλα: *Πίστευα ότι δεν θα με πιστέψει*

- Παρουσιάστρια: *Μάλιστα, άρα δεν ένιωθες ότι και η μάνα σου σε πονούσε, ήταν κοντά σου όσο θα ήθελες δηλαδή, γιατί αν δεν έχει εμπιστοσύνη στο ίδιο της το παιδί;*

- Σαβούλα: *Δεν πίστευε ότι θα γινόταν σε μένα*

- κυρία Λιάφου: *Τι σε έκανε να πιστεύεις ότι δεν θα σε πίστευε δηλαδή;*

- Σαβούλα: *Δεν ξέρω*

- κυρία Λιάφου: *Αυτό το είχες φανταστεί εσύ*

- Σαβούλα: *Ναι*

- κυρία Λιάφου: *Μήπως έκανες κάποια προσπάθεια να την προστατέψεις από όλο αυτό που γινότανε;*

- Σαβούλα: *Τσως*

- κυρία Λιάφου: *Να την προστατέψεις;*

- Σαβούλα: *Ναι, ναι*

- Παρουσιάστρια: *Κοιτάζτε όταν έχει υποστεί το σοκ από τον πατέρα που σε βιάζει μετά τι εμπιστοσύνη να έχεις σε οποιονδήποτε άλλο; Μάλλον αυτό την έκανε.*

- Σταυριανάκης: *Δεν είχε στοιχεία. Ο άλλος ήταν μεγάλος υποκριτής, μπορούσε να κάνει το μαύρο – άσπρο, δεν το συζητάμε, το πρόβλημα ήταν τεράστιο, θα δείτε στη συνέχεια.*

- Σαβούλα: *Είχα πάει σε κοινωνική λειτουργό της είχα πει τα πάντα, ήθελε να με πιστέψει, δεν μπορούσε γιατί είχε πάει εκείνος και της έλεγε διαφορετικά και η γυναίκα κάπου τρελάθηκε.*

- Παρουσιάστρια: *Άλλωστε σε λίγο θα δείτε βίντεο στο οποίο αποδεικνύεται αυτό που λέει η Σαβούλα, θα δείτε το χαρακτήρα αυτού του ανθρώπου, πως μιλούσε και σε έκανε να τον πιστέψεις σε αυτά που έλεγε που δεν είχαν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Εκεί θα δείτε τη διαστροφή.*

- κυρία Λιάφου: *είναι συνηθισμένο στους δράστες αυτό. Όπως θα δείτε στον Αυστριακό έχει μια ευφράδεια λόγου και κάνει το μαύρο – άσπρο και ήταν πολύ φιλικός με τους γείτονες, δεν είχε δημιουργήσει ποτέ πρόβλημα, ποτέ μα ποτέ προς τα έξω και βέβαια από πίσω υπάρχουν πάρα πολλά.*

- Παρουσιάστρια: *και τι έκρυβε από πίσω*

- κυρία Λιάφου: *γι'αυτό και τα δικαστήρια δεν λένε ότι είναι διανοητικά καθυστερημένος.*

- Σαβούλα: *Και σε μένα στο δικαστήριο έφερε χαρτί ότι είναι τρελός. Για μένα δεν είναι τρελός.*

- Παρουσιάστρια: *Η σχέση του πατέρα σου με τη μητέρα σου ποια ήτανε;*
- Σαβούλα: *Πάρα πολύ κακή*
- Παρουσιάστρια: *Δηλαδή;*
- Σαβούλα: *Συνέχεια μαλώνανε.*
- Παρουσιάστρια: *Με τι αφορμές;*
- Σαβούλα: *Εκείνος δεν δούλευε.*
- Παρουσιάστρια: *Εκείνος;*
- Σαβούλα: *Εκείνος.*
- Παρουσιάστρια: *Α, δεν δούλευε, άρα συντηρούσε μόνο η μητέρα σου την οικογένεια.*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *Εσύ στα 19 γυρίζεις γιατί στο ζητάει ποιος να γυρίσεις;*
- Σαβούλα: *Μου έγραψε ένα γράμμα ότι είναι η μητέρα μου άρρωστη.*
- Παρουσιάστρια: *Εκείνος;*
- Σαβούλα: *Και γύρισα πίσω, δεν ήθελα με τίποτα*
- Παρουσιάστρια: *Δεν μίλησες με τη μητέρα σου;*
- Σαβούλα: *Όχι.*
- Παρουσιάστρια: *Και γύρισες μόνο για ένα ταξίδι για να δεις πως είναι η μητέρα σου*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *Γιατί δέκα χρονών που έφυγες από το σπίτι είχες δει να βιάζει την ετεροθαλή αδελφή σου αυτός ο άνθρωπος*
- Σαβούλα: *Ναι και τον φοβόμουνα κιόλας, μ'έπαιρνε τηλέφωνο στην Αυστραλία και φοβόμουνα.*
- Παρουσιάστρια: *Βλέποντας εσύ ότι η μητέρα σου είναι καλά, γιατί τελικά ήταν ψέματα ότι ήταν άρρωστη;*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *Γιατί δεν φεύγεις αμέσως;*
- Σαβούλα: *Γιατί δεν έφυγα.*
- Παρουσιάστρια: *Στην Αυστραλία ποιούς είχες;*
- Σαβούλα: *Του πατέρα μου συγγενείς, θείοι του.*
- Παρουσιάστρια: *Και αποφασίζεις να παραμείνεις στο σπίτι, δηλαδή σε καθησύχασε αυτούς τους πρώτους μήνες με τη συμπεριφορά του για να ξεγελαστείς και να παραμείνεις.*
- Σαβούλα: *Ναι περίμενε να φύγουν οι θείοι του, γιατί αυτοί με φέρανε και μετά....*
- Παρουσιάστρια: *Τι απειλές, από κει και πέρα που εκδηλώνει την ανώμαλη αυτή συμπεριφορά, τι απειλές αρχίζει να εξαπολύει σε σένα;*
- Σαβούλα: *Ότι κανένας δεν θα με πιστέψει και στην αστυνομία να πάω δεν θα με πιστέψουνε, στοιχεία δεν υπάρχουνε, θα με έβγαζε τρελή, που προσπάθησε, με μαχαίρι, πήγε να με σκοτώσει με ένα μηχανάκι.*
- Παρουσιάστρια: *Πήγε να σε σκοτώσει με ένα μηχανάκι για ποιο λόγο;*
- Σαβούλα: *Ε, ναι.*
- Παρουσιάστρια: *Που ήσουν, περπατούσες κάπου στο δρόμο;*
- Σαβούλα: *Επάνω στο μηχανάκι.*
- Παρουσιάστρια: *Μάλιστα και τσακωνόταν μαζί σου. Τώρα, εσύ τελικά, πόσος καιρός περνάει όταν παίρνεις τελικά την απόφαση να μηνύσεις ενώ το βιώνεις αυτό δύο, τρεις φορές την εβδομάδα;*
- Σαβούλα: *Μετά από δύο χρόνια, στα είκοσι δύο.*
- Παρουσιάστρια: *Μετά από δύο χρόνια, γιατί τότε;*

- Σαβούλα: *Γιατί πήγαινα και κανείς δεν με πίστευε. Μου έλεγαν στοιχεία, φέρε στοιχεία.*
- Παρουσιάστρια: *Αρα είχες μιλήσει*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *πήγε στην κοινωνική λειτουργό*
- Παρουσιάστρια: *Έτσι, είχες πάει και στην αστυνομία και τι σου λέγανε;*
- Σαβούλα: *Στοιχεία, δεν έχεις στοιχεία, είσαι 19 χρονών.*
- Παρουσιάστρια: *Σου έλεγαν να κάνεις μήνυση;*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *Εσύ φοβόσουν να κάνεις μήνυση;*
- Σαβούλα: *Πάρα πολύ.*
- Παρουσιάστρια: *Διότι έτσι κι αλλιώς αν έκανε μήνυση δεν θα τον έπιαναν αμέσως, έτσι δεν είναι;*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *όχι.*
- Παρουσιάστρια: *Αρα θα έμενε ελεύθερος. Αρα, όταν θα μάθαινε ότι του έκανε μήνυση αυτή θα έπρεπε να εξαφανιστεί από το πρόσωπο της γης.*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *και γενικά θα τα πούμε και μετά, αλλά ας μην κρυβόμαστε, όμως η βάση της ελληνικής αστυνομίας, τουλάχιστον κάποια άλλα χρόνια, είναι εναντίον της γυναίκας πάντοτε.*
- Σαβούλα: *Δεν είναι μόνο αυτό, είναι πολύ βίαιος άνθρωπος, έχει κάνει στο παρελθόν φυλακή, τα έχει σπάσει όλα της αστυνομίας του Βόλου και εκείνοι φοβόντουσαν, το λέγανε και μόνοι τους.*
- κυρία Λιάφου: *Εκείνος για ποιο λόγο έχει κάνει φυλακή;*
- Σαβούλα: *Δεν ξέρω.*
- Παρουσιάστρια: *Επομένως δύο χρόνια αντέχεις αυτή την κατάσταση, δύο –τρεις φορές την εβδομάδα, όπου απλά έβλεπες ν'ανοίγει μια πόρτα και εκεί καταλάβαινες ότι εσύ....Δεν αντιδρούσες, δεν έφερνες αντίσταση.*
- Σαβούλα: *Εντάξει, ήταν και λίγο άντρας, πως να το πω; (με απόγνωση)*
- Παρουσιάστρια: *Ασκούσε βία, εννοώ, δηλαδή χειροδικούσε πάνω σου;*
- Σαβούλα: *Δυο τρεις φορές με είχε χαστουκίσει.*
- Παρουσιάστρια: *Ναι, άρα όταν γινόταν αυτή η πράξη εσύ δεν έφερνες αντίσταση*
- Σαβούλα: *Απειλώντας.*
- Παρουσιάστρια: *Απειλώντας. Μάλιστα. Και μετά μπροστά σε όλους σου μιλούσε φυσιολογικά, σαν να μην έχει γίνει τίποτα. Το θεωρούσε πολύ φυσιολογικό.*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *Προσπάθησες ν'αντισταθείς ποτέ με όποιον τρόπο;*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- κυρία Λιάφου: *θέλεις να μας περιγράψεις λίγο τις προσπάθειές σου;*
- Ράνια Καρατζαφέρη: *Πάντως δεν είχε αλλάξει η συμπεριφορά σου; Η μητέρα σου δεν είχε καταλάβει ότι είχε αλλάξει η συμπεριφορά σου;*
- Σαβούλα: *Ναι, νόμισε ότι επειδή έχω έρθει στην Ελλάδα και είμαι έτσι.*
- Παρουσιάστρια: *Πηγαίνει στους κοινωνικούς λειτουργούς δεν την πιστεύουν, πηγαίνει στην αστυνομία.....*
- Σταυριανάκης: *την πιστεύουν αλλά δεν μπορούν να τη βοηθήσουν*
- Σαβούλα: *ναι ακριβώς αυτό*
- Σταυριανάκης: *και εκείνη την ώρα επικοινωνεί με κανάλι, έτσι δεν είναι;*
- Σαβούλα: *ακριβώς*
- Παρουσιάστρια: *Και φτάνει, παίρνεις την απόφαση να μιλήσεις στη μητέρα σου, μιλάς στη μητέρα σου και τι της λες;*
- Σαβούλα: *Της εξήγησα.*
- Παρουσιάστρια: *Πες μας τι της λες; Εσύ τα έχεις ζήσει εμείς δεν τα έχουμε ζήσει.*

- Σαβούλα: *ότι μου συμβαίνει αυτό κι αυτό.*
- κυρία Λιάφου: *η μητέρα σου πως αντέδρασε;*
- Παρουσιάστρια: *Τι άκουσε δηλαδή η μητέρα από το στόμα του παιδιού της; Της είπες την αλήθεια. Ο άντρας σου; ή ο μπαμπάς μου;*
- Σαβούλα: *Λέω, ο μπαμπάς, ο πατέρας μ'έχει πειράζει.*
- Παρουσιάστρια: *Ναι. Πως την είδες, τα μάτια της, πως αντέδρασε; Τι έκανε τελικά;*
- Σαβούλα: *Έκλαιγε*
- Παρουσιάστρια: *Έκλαιγε, άρα σε πίστεψε.*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *Έκλαιγε και συ έλεγες ότι είναι επαναλαμβανόμενο*
- Σαβούλα: *Με πίστεψε γιατί ήξερε για την άλλη την αδερφή μου.*
- Παρουσιάστρια: *Ήξερε για την κόρη της την άλλη. Τότε τι αποφασίζει να κάνει η μητέρα σου;*
- Σαβούλα: *Φεύγουμε.*
- Παρουσιάστρια: *Τι σου λέει, σήκω να φύγουμε;*
- Σαβούλα: *Ναι, όχι αμέσως, δεν είχαμε χρήματα, δεν ξέραμε κανέναν, που να πηγαίναμε;*
- Παρουσιάστρια: *και το σχεδιάσατε μαζί έπειτα από ένα χρονικό διάστημα, δεν λέτε τίποτα σ'εκείνον και μαζεύετε κάποια λεφτά, εκείνος δεν κατάλαβε τίποτα και φεύγετε από το σπίτι μαζί.*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *Και πάτε που;*
- Σαβούλα: *Αθήνα.*
- Παρουσιάστρια: *Αθήνα, σε ανθρώπους δικούς σας;*
- Σαβούλα: *Όχι.*
- Παρουσιάστρια: *Μείνατε σε ξενοδοχείο;*
- Σαβούλα: *Στον ξενώνα.*
- Παρουσιάστρια: *Με σκοπό;*
- Σαβούλα: *Να τον βάλουμε φυλακή.*
- Παρουσιάστρια: *Να τον καταγγείλετε. Και τότε είναι που εκείνος, πάλι υποκριτικά, αρχίζει να βγαίνει στα ραδιόφωνα και στις εφημερίδες ζητώντας το παιδί του ως φιλεύσπλαχνος πατέρας που πονάει για το χαμό του παιδιού του.*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *Κι εκεί είναι αυτό που είδαμε στο βίντεο, που ακούσαμε πριν από λίγο να μιλάς εσύ και βεβαίως είναι συγκλονιστικό, γι'αυτό και ήθελα να ξαναπαίζουμε αυτό το βίντεο πριν παίξουμε το επόμενο, όπου αυτός πάει εκεί αμέσως την ώρα της της ραδιοφωνικής εκπομπής να σε ενοχοποιήσει για ένα μαχαίρι. Να μου βρείτε το απόσπασμα. Τον ακούς εσύ στο ραδιόφωνο και τι σε κάνει να παρέμβεις;*
- Σαβούλα: *Με προκάλεσε πάρα πολύ.*
- Παρουσιάστρια: *Δηλαδή;*
- Σαβούλα: *Το μαχαίρι ήτανε για μένα όχι για τον εαυτό του.*
- Παρουσιάστρια: *Αυτό ήταν που σε έκανε να θυμώσεις και να παρέμβεις;*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *Γιατί κρυβόσουν.*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *Κι εκείνος είπε στο ραδιόφωνο τι ακριβώς, ότι πήγε ν'αυτοκτονήσει;*
- Σαβούλα: *Ναι.*

- Παρουσιάστρια: *Κι εκείνος τι είχε κάνει;*
- Σαβούλα: *Πήγε να μαχαιρώσει εμένα. Γιατί δεν ήθελα να έρθει σ'επαφή μαζί του.*
Προβάλλεται το παρακάτω απόσπασμα του βίντεο που περιγράφηκε προηγουμένως.
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Θα παρακαλούσα το κορίτσι και τη γυναίκα μου να μου δώσουνε τουλάχιστο τη τελευταία μου ευκαιρία.*
- Σαβούλα: *Ξέρει ο πατέρας μου πολύ καλά, τον δώσαμε ευκαιρία κι αυτός τα χάλασε όλα.*
- Αφηγητής: *Κατά τη διάρκεια της ραδιοφωνικής εκπομπής η Σαβούλα επικοινωνεί τηλεφωνικά με τον πατέρα της. Από τα υπονοούμενα και τις αιχμές μπορούσε να αντιληφθεί κανείς πως κάτι περίεργο συνέβαινε μέσα σ'αυτό το σπίτι.*
- Σαβούλα: *Αυτή τη φορά ξέρει καλά ο ίδιος τι μου έκανε κι έτσι δεν χρειάζεται να γυρίσω*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Τι σου έκανα Σαβούλα;*
- Σαβούλα: *Ξέρεις πολύ καλά*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Δεν ξέρω τίποτα τι σου έκανα, πες μου εσύ τι σου έκανα, δημόσια.*
- Σαβούλα: *Το μαχαίρι; Άντε τώρα.*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *τι το ξέρω το μαχαίρι, που πήγα να σφαχτώ; Αυτό εννοείς; Ένα παιδί, να πούμε, που κάνει τέτοια πράγματα στον πατέρα της, φανταστείτε τι καρδιά έχει*
- Σαβούλα: *Τι, τι έχω κάνει εγώ σε σένα!*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Τι του βάλανε στο κεφάλι του.*
- Σαβούλα: *Αγύρτη*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Πόσο το πιπιλήσανε να πούμε. Μία τελευταία ευκαιρία να μου δοθεί.*
- Μητέρα: *όχι με τίποτα*
- Αφηγητής: *μετά την εξαφάνισή της η Σαβούλα αποφασίζει να επιστρέψει στο σπίτι της για να μπορέσει να βρει έναν μόνιμο τρόπο απαλλαγής από τν βιαστή της.*
Στο σημείο αυτό ολοκληρώνεται η μετάδοση του αποσπάσματος.
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *: Είδαμε ένα πλάνο, για λόγους διαδικαστικούς εγώ θέλω.... Αυτό το πλάνο που περπατούν μαζί στην παραλία από που είναι;*
- Παρουσιάστρια: *Κοιτάζτε να σας εξηγήσω.*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *: Είναι ιδιωτικό βίντεο; Είναι μαζί σαν ζευγάρι και περπατάνε στην παραλία.*
- Παρουσιάστρια: *όχι, όχι είναι πατέρας και κόρη και περπατούν. Και είναι πλέον τη στιγμή που αφού αυτό πλέον παίρνει δημοσιότητα, κάποιοι ειδικοί μιλάνε μαζί της και της λένε με ποιο τρόπο να παγιδεύσει, να γυρίσει πίσω και αποφασίζει να αγυρίσει πίσω για να παγιδεύσει. Το στιγμιότυπο που είδατε είναι μέσα από το σχέδιο που ήδη είχε καταστρωθεί για να μπορέσει να 'χει τα στοιχεία τα αληθινά.*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Σωστά ρωτάω για να μην δημιουργούνται εντυπώσεις, γιατί το πλάνο είναι πολύ ιδιαίτερο.*
- Παρουσιάστρια: *Γυρνάει λοιπόν, θα δείτε, θα δείτε, το επόμενο βίντεο. Γυρνάς πίσω γιατί σου λένε πρέπει οπωσδήποτε να έχεις στοιχεία, έτσι δεν είναι; Τις αλήθειες, γιατί αλλιώς πως θα τ'αποδείξεις κορίτσι μου; Και τι αποφασίζεις; Γυρνάς πίσω.*
- Σαβούλα: *Συνεχίζει.*
- Ράνια Καρατζαφέρη: *Κι η μητέρα σου γύρισε πίσω;*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Ράνια Καρατζαφέρη: *Κι εκείνη γνωρίζει*
- Σαβούλα: *Ναι.*

- Παρουσιάστρια: *Και δείτε μπροστά σε τηλεοπτική κάμερα τι λέει. Έχει γυρίσει πίσω το παιδί, εκείνος συνεχίζει και μιλάει σε τηλεοπτική κάμερα, ενώ είχε βγει σε ραδιόφωνα και εφημερίδες και το αναζητούσε. Δείτε τον στην κάμερα έχοντας ήδη απαιλήσει τη Σαβούλα το παιδί του μη τυχόν τολμήσει να πει την αλήθεια και καθοδηγώντας την τι θα πει. Δεν είχε βέβαια ιδέα ότι η Σαβούλα είχε ήδη μιλήσει, είχε ήδη πάει στο σύλλογο κακοποιημένων, είχε μιλήσει με ειδικούς, παρακολουθείστε το βίντεο.*

Στη συνέχεια προβάλλεται βίντεο στο οποίο παρεμβάλλονται συνεντεύξεις του έτους 1999 και αφήγηση, ενώ εμφανίζεται ο υπότιτλος « ΕΖΗΣΑ ΤΟ ΣΚΛΗΡΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ»

Αφηγητής: *Μέσα από τα λόγια της Σαβούλας ανακαλύπτει κανείς ένα τρομαγμένο πλάσμα. Φοβάται και δεν μπορεί να αντιδράσει. Είναι εγκλωβισμένη. Η τυπική κοινωνία ξέρει και δεν μιλάει.*

- Ρεπόρτερ: *Η επόμενη φορά ήρθε γρήγορα;*

- Σαβούλα: *Όχι.*

-- Ρεπόρτερ: *Πόσο καιρό μετά σε πείραξε;*

- Σαβούλα: *Μετά από ένα μήνα - ενάμιση. Εκείνη τη αντέδρασα πάρα πολύ, με χτύπησε, μαλώσαμε του είπα ότι θα φύγω, δεν είναι σωστό αυτό που κάνει, δεν πρέπει να γίνεται, μου λέει να είμαστε φίλοι, του λέω δεν θέλω να είμαστε με τέτοιο τρόπο φίλοι, πήγε να πάρει το μαχαίρι.*

- Ρεπόρτερ: *Μαχαίρι;*

- Σαβούλα: *Ναι. Μου λέει αν δεν θέλεις να γίνεται αυτό το πράγμα θ' αυτοκτονήσει, θα μαχαιρωθεί και θα με μαχαιρώσει. Του είπα αν θέλεις να μαχαιρωθείς, να μαχαιρωθείς, εμένα να μ' αφήσεις ήσυχη. Μου λέει θα το κάνω. Εγώ δεν τον πίστευα ότι θα το έκανε. Βγήκε έξω από την πόρτα. Μόλις πήγα να βγω έξω από την πόρτα, ήρθε, μου τράβηξε τα μαλλιά μου, με χτύπησε κιόλας, η γειτονιά το είδε, μ' έβαλε πάλι μέσα στο σπίτι.*

- Ρεπόρτερ: *Πήγε να κρεμαστεί δυο φορές, οι εφημερίδες το 'χουνε γράψει, το έκανε για να γυρίσω εγώ πίσω.*

- Σαβούλα: *Και τον φοβόμασταν και προσπαθήσαμε να μας βοηθήσουν και η αστυνομία και οι κοινωνικοί λειτουργοί μου είπαν να κάνω μήνυση, εγώ δεν έκανα.*

- Ρεπόρτερ: *Γιατί δεν έκανες μήνυση;*

- Σαβούλα: *Γιατί φοβόμουν και ακόμα φοβάμαι.*

- Ρεπόρτερ: *Φοβόσουν να κάνεις μήνυση;*

Αφηγητής: *Η Σαβούλα δίνει τη συνέντευξη μέσα σ' ένα ξενοδοχείο χωρίς να το γνωρίζει ο πατέρας της. Λίγο μετά ο Πρόδρομος θα δεχτεί με χαρά να μιλήσει στην κάμερα προκειμένου να σβήσει τις φήμες και τα κακόβουλα σχόλια, όπως ο ίδιος τα χαρακτηρίζει. Δίπλα του ακριβώς κάθεται η κόρη του.*

- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Γι' αυτό το παιδί έχω κουραστεί πάρα πολύ. Όλη μου η ζωή είναι αυτό το παιδί. Άσχετα αν η ηλικία της είναι είκοσιτριών χρονών πλέον, αυτό δεν έχει σημασία, είναι το δικό μου παιδί. Το αγαπάω και κάπου η ανησυχία μου, κάπου όλα αυτά με φέρανε σε απόγνωση. Ακούστηκε και κάποια στιγμή και ένα υπονοούμενο και από το ίδιο το παιδί ότι κάποια στιγμή...*

- Ρεπόρτερ: *Ότι;*

- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Ε, ότι ο μπαμπάς ξέρει. Αλλά αυτό εδώ, ο κάθε άνθρωπος με τη δική του σκέψη βγάζει πολλά και διάφορα και αν μη τι άλλο τα χειρότερα να πούμε.*

- Ρεπόρτερ: *Είστε περήφανος που η κόρη σας είναι τώρα κοντά σας;*

- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Φυσικά, ναι.*

- Ρεπόρτερ: *Την αγαπάτε;*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Τρελός.*
- Ρεπόρτερ: *Η τρέλα σας δηλαδή μέχρι που μπορεί να φτάσει γι' αυτό το παιδί;*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Στο φόνο, στο θάνατο, ν' αυτοκτονήσω, να σκοτώσω.*
- Ρεπόρτερ: *Γιατί έχετε τέτοιες καταστροφικές τάσεις;*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Τα'πα, έχω μεγαλώσει σε ορφανοτροφείο.*
- Αφηγητής: *Η Σαβούλα καλείται τώρα να μιλήσει υπό την απειλή και το φόβο του άγριου βλέματος του πατέρα. Τώρα θα μιλήσει πολύ διαφορετικά από αυτό που νιώθει μέσα της. Πρέπει όμως να πει αυτά τα οποία της έχει υποδείξει ο πατέρας της μπροστά στην κάμερα προκειμένου να μείνει ευχαριστημένος ότι η κόρη του έχει μάθει καλά το ποίημά της.*
- Σαβούλα: *Είχα κάνει λάθος, δεν ήταν αυτά που έλεγα, μ' έβαζαν καποιοι άλλοι άνθρωποι για να μισήσω τον πατέρα μου. Εγώ δεν είχα μυαλό, το έκανα. Είχα αφήσει υπονοούμενο ότι ξέρει ο μπαμπάς. Αυτό δεν ισχύει. Ήθελα να καταλάβει ο κόσμος ότι μ' έχει ενοχλήσει. Αυτό είναι ψέμα. Δεν έχει γίνει κάτι τέτοιο. Βασικά ο μπαμπάς μ' αγαπάει πάρα πολύ.*
- Στην οθόνη προβάλλεται ο τίτλος «Δελτίο Ειδήσεων STAR, Βόλος 1999»
- Ρεπόρτερ: *Σαν ποιηματάκι σε σχολείο μας το είπες.*
- Σαβούλα: *Ε, εντάξει είμαι λίγο.*
- Ρεπόρτερ: *Έχεις κάποια παράπονα, που θα ήθελες τώρα που είναι και ο μπαμπάς εδώ να τ' ακούσει και να βελτιωθούν λίγο τα πράγματα;*
- Σαβούλα: *Να μου ζητήσει, όχι να μου ζητήσει, να με συγχωρήσει που έκανα όλα αυτά που δημιούργησα προβλήματα πολλά. Ε, ζητώ συγγνώμη και γω παιδί είμαι, λάθος έκανα.*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *και μεις κάναμε λάθη και πάρα πολλά μάλιστα. Κάθε παιδί κάνει τα δικά του λάθη και μεις παιδιά κάναμε, λάθη κάναμε πολλά. Αυτό δεν σημαίνει ότι κρατάμε κακία στο παιδί μας γιατί έκανε λάθη.*
- Σαβούλα: *Όχι.*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *: Έγινε, ήταν να μη γίνει, έγινε. Δεν πρέπει να το παίρνεις κατάκαρδα.*
- Σαβούλα: *Τώρα το 'χω ξεπεράσει.*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Α, μπράβο.*
- Ρεπόρτερ: *Είστε ευχαριστημένος τώρα κύριε Κυριακίδη;*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Πολύ*
- Ρεπόρτερ: *Είστε ευχαριστημένος που η κόρη σας απεκατέστησε την αλήθεια αυτές τις ημέρες;*
- Σαβούλα: *Μαρία, κάτι ήθελα να πω*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Οι πληγές μου μπορεί να κλείσουν, αν όχι τώρα, ίσως αργότερα. Αλλά σίγουρα τα σημάδια θα τα έχω μέχρι να πεθάνω.*
- Στο σημείο αυτό ολοκληρώνεται η προβολή του βίντεο.
- Παρουσιάστρια: *Εξοργιστικό.*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Ένας ειδικός βλέποντας αυτό το βίντεο, πραγματικά ειδικός, καταλαβαίνει ότι ουσιαστικά ξεπερνάει τη σκηνοθεσία αυτή η ιστορία και μιλάει στο παιδί συμβολικά αυτός ο άνθρωπος και του λέει εντάξει ήταν να μη γίνει, έγινε, του μιλάει στην κλειστή τους γλώσσα.*
- Παρουσιάστρια: *Εντάξει, επειδή ήταν εξοργιστικό έτσι κι αλλιώς, κάνουμε τις διαφημίσεις τώρα, γιατί μετά θα δούμε μετά ποια ήταν η εξέλιξη, όλο αυτό καταλαβαίνετε γιατί συνέβη και κάπου οδήγησε.*
- Διακοπή για διαφημίσεις και trailers του σταθμού διάρκειας περίπου 5'.

- Παρουσιάστρια: *Λίγα σχόλια για το βιντεο που μόλις είδαμε πριν τις διαφημίσεις γιατί πρέπει να πάμε και στη εξέλιξη και ειδικά στο σήμερα που είναι ο λόγος που τρομοκρατημένη έχει έρθει εδώ κοντά μας και θέλει βοήθεια.*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Κατ'αρχήν δεν βλέπουμε έναν και το λέω και για τους ειδικούς, εγώ προσωπικά δεν βλέπω έναν παρορμητικό, έναν παρορμητικά διεστραμένο άνθρωπο αλλά έναν εγκεφαλικά διεστραμένο, ο οποίος περιμένει όταν δεν θα υπάρχει το διαβατήριο και ο οποίος όταν μιλάει με το παιδί, είναι βάσει προγράμματος, όταν μιλάει με το παιδί παρουσία ειδικών, ουσιαστικά του περνάει σφήνες για τη σχέση τους και του λέει ήτανε να γίνει, ήτανε να μη γίνει, τώρα έγινε και μεις κάναμε λάθη.*
- Παρουσιάστρια: *Μπορώ να φτάσω στο θάνατο, να σκοτώσω, αυτό της λέει θα σε σκοτώσω αν τολμήσεις και μιλήσεις.*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Εδώ διαπιστώνουμε ότι χρησιμοποιεί την κάμερα, δεν το ξέρει ότι είναι παγιδευμένος, αλλά χρησιμοποιεί την κάμερα για ν'ασκήσει ψυχολογική βία στο παιδί του. Είναι ένας άνθρωπος ιδιαίτερα ξεχωριστός εντός εισαγωγικών, βλέπω και τη σωματοδομική του, είναι μποντιμπιλντεράς.*
- Παρουσιάστρια: *κατ'αρχήν το πρόσωπό του και μόνο...*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *και είναι πολύ σημαντικό το ότι βγαίνει το κορίτσι αυτό στην εκπομπή σου. Και ανοίγεται στο δημόσιο χώρο. Πρέπει να γίνει αυτό παράδειγμα να μην κρύβουνε κανέναν και τίποτα οι γυναίκες κυρίως στην Ελλάδα.*
- Παρουσιάστρια: *Ακριβώς, ακριβώς*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *και από την άλλη μεριά να μας πει ο Περικλής κάποια στιγμή, Άννα μου, αλλά έτσι νομίζω είναι το σωστό. Ποια είναι η νόμιμη προστασία από δω και μετά;*
- Παρουσιάστρια: *και περιμένετε να δείτε τώρα τι έχει γίνει*
- κυρία Λιάφου: *να σχολιάσω δύο σημεία ακόμα κυρία Δρούζα. Στο σημείο που λέει πως αγαπάς το παιδί σου, σε σημείο ν'αυτοκτονήσω ή να σκοτώσω, αυτό είναι παθολογικό, κανένας γονιός θέλοντας να δείξει το μέγεθος της αγάπης του δεν λέει αυτό. Ήδη αυτό είναι ένα σημείο που υποδηλώνει κατακτήσεις και ένα δεύτερο η γλώσσα η λανθάνουσα όπως είναι μικρούλα και λέει*
- Παρουσιάστρια: *Θέλω να μου ζητήσεις συγγνώμη....*
- κυρία Λιάφου: *και θέλει να ζητήσει συγγνώμη απ'το μπαμπά, αλλά δεν είναι αυτό που της βγαίνει, θέλει να της ζητήσει εκείνος και το λέει αυτό. Και το σημείο αυτό είναι πραγματικά πολύ συγκλονιστικό.*
- Ράνια Καρατζαφέρη: *και το κλάμα της έχει σημασία σ'αυτό το συγκεκριμένο στιγμιότυπο.*
- Παρουσιάστρια: *Αυτό που λέει η Ράνια τώρα, το κλάμα σου, πως ένιωθες εκείνη την ώρα που έκανες αυτό και ήξερες; Και ήξερες ότι για άλλη μια φορά βιάζεις την ψυχή σου γιατί ήξερες ότι δεν ήταν αυτή η αλήθεια.*
- Στο σημείο αυτό η Σαβούλα δεν μπόρεσε ν'απαντήσει
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Οι ανάγκες της μεθόδευσης, έτσι;*
- Παρουσιάστρια: *Απο κει και πέρα αφού γίνεται αυτό συνεχίζει αυτός τους βιασμούς κατ'επανάληψη. Πότε αποφασίζεις να πας στο νοσοκομείο; Πότε αποφασίζεις να καταγγείλεις το βιασμό;*
- Σαβούλα: *το 2000...*
- Παρουσιάστρια: *αρχές του 2000*
- Σαβούλα: *τον Οκτώβριο εικοσιοκτώ ή εικοσιεννιά ίσα με τέτοια μέρα.*
- Παρουσιάστρια: *και γίνεται τι, περιέγραφέ μας.*
- Σαβούλα: *Ζήτησα βοήθεια και πήγα στο νοσοκομείο.*
- Παρουσιάστρια: *Τι είχε προηγηθεί, πήγες στο νοσοκομείο για κάποιο λόγο.*

- Σαβούλα: *για κάποια εξέταση. Εξήγησα το λόγο.*
- Παρουσιάστρια: *Πες μας, εξήγησε στον κόσμο γλυκειά μου, δεν καταλαβαίνει*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Αισθάνεται ντροπή*
- Σταυριανάκης: *της έδωσαν οδηγία κατέφυγε κάπου, μίλησε σε κανάλι και την κατήρησαν και της είπαν*
- Παρουσιάστρια: *μισό λεπτό, μισό λεπτό, έτσι αποσιωποημένα, όχι ευχαριστούμε. Αφήστε να δούμε εκείνη πως το βίωσε, έχει μεγάλη σημασία γιατί εμείς έτσι απ'έξω δεν νιώθουμε τίποτα. Το τι περνάει ο καθένας από όλους αυτούς τους ανθρώπους είναι τελείως διαφορετικό. Γίνεται η πράξη άλλη μια φορά.*
- Σαβούλα: *ναι από βραδύς.*
- Παρουσιάστρια: *με το γνωστό τρόπο που εκείνος κανόνιζε και εσύ κοιμάσαι μετά και το πρωϊ πηγαίνεις στο νοσοκομείο;*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *Μάλιστα*
- Σαβούλα: *Δεν έκανα μπάνιο*
- Παρουσιάστρια: *καταγγέλλεις το βιασμό εκεί και ζητάς να σου κάνουν εξέταση ώστε να μπορείς μετά να έχεις ένα αποδεικτικό*
- Σαβούλα: *Να μου πάρουν ένα υγρό*
- Παρουσιάστρια: *Και να 'χεις ένα αποδεικτικό στοιχείο*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *Μάλιστα. Και έκανες και μήνυση για βιασμό.*
- Σαβούλα: *Ναι*
- Παρουσιάστρια: *Ο γιατρός είναι εκείνος που καλεί την Αστυνομική Διεύθυνση;*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *στο νοσοκομείο και έρχεται η αστυνομία στο νοσοκομείο καταγγέλοντας εσύ το βιασμό;*
- Σαβούλα: *Ναι.*
- Παρουσιάστρια: *και μετά; Τώρα μπορείτε να μας εξηγήσετε.*
- Σταυριανάκης: *και μετά συνελήφθη, ήταν η αυτόφωρη διαδικασία...*
- Παρουσιάστρια: *καλούν και τον πατέρα*
- Σταυριανάκης: *Ναι, τον συνέλαβαν τον πατέρα και κινείται η αυτόφωρη διαδικασία, όπου και προφυλακίζεται, κρατείται πλέον, πάντως εκείνο που θέλω να πω*
- Παρουσιάστρια: *Η εξέταση αυτή είχε ως τι αποτέλεσμα αποδεικτικό;*
- Σταυριανάκης: *ότι ήταν δικό του το σπέρμα, αυτά τα υγρά.*
- Παρουσιάστρια: *και αυτό ήταν αρκετό*
- Σαβούλα: *γιατί έλεγε ότι δεν το 'χει κάνει αυτός γι'αυτό τον πιάσανε*
- Παρουσιάστρια: *Ακριβώς*
- Σταυριανάκης: *Γιατί θ'αμφισβητήτω και θ'αμφισβητήτω. Γι'αυτό της έδωσαν την οδηγία ότι αν συμβεί η πράξις δεν θα πλυθείς και θα πας έτσι όπως είσαι και θα έρθεις στο νοσοκομείο, τις οποίες τήρησε με χίλιες δύο δυσκολίες και συγκεκριμένα πήγε εκεί, εξετάστηκε, ειδοποιήθηκε η αστυνομία από το νοσοκομείο και ακολουθείται η διαδικασία αυτή. Συνελήφθη δηλαδή γιατί ήταν μέσα στα όρια του αυτοφώρου και κινήθηκε σε βάρος του η διαδικασία η γνωστή.*
- Παρουσιάστρια: *και είναι κάτι που πρέπει να ακούγεται αυτό τώρα πια. Είναι ένας τρόπος που μπορεί να αποδείξει κάποιος τέτοιου είδους πράξεις.*
- Σταυριανάκης: *πήγε για απολογία στον ανακριτή. Τότε ήταν δύσκολα τα πράγματα.*
- Ράνια Καρατζαφέρη: *Είναι βάνανσος τρόπος ν'αποδείξει κάποια κάτι τέτοιο.*
- Παρουσιάστρια: *Είναι πιο βάνανσο αυτό που έχουν υποστεί.*

- Σταυριανάκης: *Τότε κυρία Δρούζα ήταν και πολύ δύσκολα τα πράγματα έτσι; Να πούμε κάτι άλλο. Γιατί δεν υπήρχε το λεγόμενο DNA τότε. Δεν είχαμε αυτά τα πράγματα όπως τώρα. Τότε ήταν πολύ δύσκολα τα πράγματα, δηλαδή η θέση της ήτανε δεινή*
- Παρουσιάστρια: *και συλλαμβάνεται*
- Σταυριανάκης: *Συλλαμβάνεται, κρατείται.*
- Παρουσιάστρια: *Και καταδικάζεται.*
- Σταυριανάκης: *και μετά πάμε στο δικαστήριο*
- Παρουσιάστρια: *και πόσα χρόνια;*
- Σαβούλα: *δεκαοκτώ και έξι μήνες.*
- Παρουσιάστρια: *Δεκαοκτώ και έχουν περάσει;*
- Σαβούλα: *Οκτώ.*
- Παρουσιάστρια: *Οκτώ.*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Βγαίνει με διπλά μεροκάματα και με καλή διαγωγή.*
- Παρουσιάστρια: *Μ'εργασία, με καλή διαγωγή*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *και τα δύο τρίτα της ποινής*
- Παρουσιάστρια: *Έχει αρχίσει από τότε να σου στέλνει γράμματα ερωτικά;*
- Σαβούλα: *Πριν τρία χρόνια*
- Παρουσιάστρια: *Ήξερε που θα σε βρει για να στα στείλει;*
- Σαβούλα: *Με βρήκε, αυτό μου έκανε εντύπωση, γιατί δεν μένω εκεί που έμενα, μένω κάπου αλλού.*
- Παρουσιάστρια: *Εν τω μεταξύ είχε παντρευτεί, είχε χωρίσει, διάλεξε ένα μοντέλο γιατί το λέμε ότι δεν ξεφεύγουνε, ένα κακό μοντέλο, πάλι δεν δούλευε, άνεργος, τέτοιες καταστάσεις δύσκολες. Εν πάσει περιπτώσει με δύο παιδάκια είναι τώρα μόνη και τα βγάζει πέρα. Τα βγάζει πέρα εκεί στην περιοχή του Βόλου με μία δουλειά, μισό λεπτό γιατί αξίζει να τα λέμε και αυτά και ν'ανοίξουμε βεβαίως το τηλεφωνικό κέντρο, είναι ανοικτό σ'όλους τους τηλεθεατές μας γιατί υπάρχουν βεβαίως πάρα πολλοί άνθρωποι που συμπονοούν, που καταλαβαίνουν, μ'ευαισθησία κοινωνική και θέλουν να βοηθήσουν προφανώς και να συμβάλουν. Δουλεύει αυτή τη στιγμή για τρεις ώρες μόνο καθαρίζοντας, πέστα κορίτσι μου εσύ, έχεις δύο παιδάκια πόσο χρονών;*
- Σαβούλα: *Εφτά και τεσσάρων*
- Παρουσιάστρια: *Εφτά και τεσσάρων, εγκατέλειψε ο σύζυγος, πέστα κορίτσι μου, τι δουλειά κάνεις;*
- Σαβούλα: *Καθαρίζω ένα μαγαζί που είναι ψησταριά.*
- Παρουσιάστρια: *Μάλιστα για πόσες ώρες;*
- Σαβούλα: *τρεις, τέσσερις ώρες, εξαρτάται τι δουλειά έχει.*
- Παρουσιάστρια: *Και τι λεφτά παίρνεις;*
- Σαβούλα: *Λίγα, εντάξει.*
- Παρουσιάστρια: *Γιατί, ντρέπεσαι;*
- Σαβούλα: *Τριακόσια ευρώ.*
- Παρουσιάστρια: *Τριακόσια ευρώ με δύο παιδιά, ψάχνει να βρει και δεύτερη δουλειά εκεί στο Βόλο, έτσι Σαβούλα; Έχει τη στήριξη της μάνας παρότι δεν είναι πολύ καλά στην υγεία της, έχει τη σύνταξη της;*
- Σαβούλα: *τη σύνταξη του ΙΚΑ*
- Παρουσιάστρια: *και συμβάλλει με τη σύνταξη, πόσα λεφτά είναι αυτό;*
- Σαβούλα: *πεντακόσια ευρώ*
- Παρουσιάστρια: *πεντακόσια η μία, τριακόσια η άλλη, οχτακόσια ευρώ όλη η τετραμελής οικογένεια, τα δυο παιδάκια και ψάχνει να βρει και δεύτερη δουλειά.*
- Ράνια Καρατζαφέρη: *Μένεις σε ενοίκιο;*

- Σαβούλα: *Σε ενοίκιο*
 - Παρουσιάστρια: *Σε ενοίκιο. Και που τώρα. Αν μάθετε τις συνθήκες του σπιτιού και σε ποια περιοχή μένει, άστε που είναι σε περιοχή πολύ απομακρυσμένη και φοβάται μα βγει αυτός από τη φυλακή και της στήσει και κανένα καρτέρι.*
 - Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Εδώ αυτό ρώτησα πριν. Για να πιάσει και τόπο πραγματικά σε κοινωνικό επίπεδο αυτή η πολύ σημαντική σήμερα εκπομπή. Γιατί αυτό που κάνεις, έχει μεγάλο θάρρος μέσα του.*
 - Παρουσιάστρια: *Μπράβο σου κορίτσι μου.*
 - Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Είστε παράδειγμα για πάρα πολλές χιλιάδες κοπέλες που έχουν τέτοια προβλήματα στην Ελλάδα και τα κρύβουνε μέχρι να μπουν στο τάφο. Τόσο σοβαρά είναι τα πράγματα. Στο Βόλο πρέπει να βοηθηθείς, η κοινωνία του Βόλου πρέπει να σε βοηθήσει, αυτή τη στιγμή και κυρίως η αρχιεπισκοπή, το παπαδαριό, τι κάνει το δεσποταριό εκεί;*
 - κυρία Λιάφου: *Είναι σημαντικό που βγαίνει με πρόσωπο γιατί βλέπουμε τη διάσταση μιας προγραμματικής ιστορίας, έχει μπει σε λεπτομέρειες πως έχει λειτουργήσει, επειδή είναι μία παρά πολύ συμπαθητικά κοπέλα δεν είναι κάτι προκλητικό, πολλές φορές λέγεται ότι οι κοπέλες προκαλούνε, είναι δυνατόν αυτή η κοπέλα να προκάλεσε; Το ξαναπερνάει και είναι σημαντικό γι'αυτή. Είδαμε το προφίλ του πατέρα. Πολύ σημαντικό ότι υπήρχε αυτό το βίντεο.*
 - Παρουσιάστρια: *Το πρόσωπο του πατέρα τα λέει όλα.*
 - Σταυριανάκης: *Να σας πει τη δοκιμασία που έζησε μέσα στο δικαστήριο όταν ήταν υποχρεωμένη ν'αποδείξει αυτό που είχε ζήσει και δεν μπορούσε και δεν είχε το κουράγιο, έτσι δεν είναι; Όταν έχεις κάποιον άνθρωπο να σου λέει εγώ δεν έκανα τίποτα, τίποτα, τι δοκιμασία σκληρή, το κλάμα να ρέει ποταμός, να τρέμουνε τα χέρια.*
 - Σαβούλα: *Κι έφυγε κιόλας. όταν τελείωσε το δικαστήριο με τις χειροπέδες το έσκασε. Εμένα με κρύψανε.*
 - Παρουσιάστρια: *Σε κνηγούσε δηλαδή.*
 - Σαβούλα: *Τελευταία στιγμή τον πιάσανε μην με....*
 - Παρουσιάστρια: *Πάμε να δούμε το βίντεο που μιλάει για την καταδίκη του πατέρα σου.*
- Ακολουθεί βίντεο με αφήγηση και συνεντεύξεις του έτους 1999.
- Αφηγητής: *Η Σαβούλα έχει συνειδητοποιήσει ότι πρέπει να πάρει την κατάσταση στα χέρια της τη στιγμή που κανείς άλλος δεν μπορεί να δώσει μία λύση.*
- Σαβούλα: *Έβαζε άτομο να μας παρακολουθάει γι'αυτό δεν μπορούσαμε να κάνουμε καμία κίνηση και οι δυο να φύγουμε από το Βόλο. Όλοι τον φοβόνταν. Μου είπε αν τον κάνω μήνυση έχει χαρτί από το ψυχιατρείο και θα βάλει και άτομο, Αλβανούς για παράδειγμα, ότι αυτοί μου δίνανελεφτά εμένα και κάναμε έρωτα.*
- Αφηγητής: *θα προσπαθήσει λοιπόν να δώσει ένα τέλος στον εφιάλτη. Έπειτα από μία νύχτα κατά την οποία ο πατέρας της θα εκδηλώσει για μια ακόμα φορά το αρρωστημένο του πάθος, Η Σαβούλα θα πάει στο νοσοκομείο προκειμένου ν'αποκαλυφθεί η αλήθεια.*
- Σαβούλα: *Η μαμά μου έλειπε χθες το βράδυ, πήγε να πάρει κάποια πράγματα από τις Μηλιές, ήμασταν μόνοι με τον πατέρα μου, ήρθε στο κρεβάτι μου και μ'εκβίασε για τελευταία φορά.*
 - Ρεπόρτερ: *Τι ακριβώς έκανε δηλαδή; Πως σε πλησίασε;*
 - Σαβούλα: *Πήγα να ξαπλώσω, ήρθε στο κρεβάτι μου, ήτανε ξεβράκωτος, μου έβγαλε τα δικά μου ρούχα, μου έκλεισε το στόμα μου, έκανε την πράξη του.*
 - Ρεπόρτερ: *Μάλιστα, και στη συνέχεια;*

- Σαβούλα: *Μόλις τελείωσε, σηκώθηκε κι έφυγε.*
- Ρεπόρτερ: *σήμερα το πρωί τι ακριβώς έγινε λοιπόν;*
- Σαβούλα: *Σήμερα το πρωί πήρα μία απόφαση να πάω στο νοσοκομείο να μου κάνουνε μία εξέταση στο γυναικολόγο. Μου την κάνανε και ο γιατρός ο διευθυντής πήρε την ασφάλεια τηλέφωνο και από εκεί και πέρα μου πήρανε κατάθεση, είπα ότι ο πατέρας μου με βίασε.*
- Ρεπόρτερ: *Σε βίασε*
- Σαβούλα: *Ναι*
- Ρεπόρτερ: *Στη μήνυσή σου τι κατέθεσες;*
- Σαβούλα: *Ότι σας έχω πει και εσάς, ότι, για την καραμπίνα, για το μαχαίρι, τότε συνέβαινε αυτό, που είχαμε φύγει, για τις απειλές, ξύλο που'χα φάει, δεν ξέρω αν έχω ξεχάσει κάτι άλλο.*
- Ρεπόρτερ: *και στη συνέχεια λοιπόν υπέβαλες αυτή τη μήνυση και η ασφάλεια τι έκανε;*
- Σαβούλα: *Πήρε τα μέτρα της.*
- Αφηγητής: *Οι εξελίξεις θα είναι ραγδαίες. Σ'αυτό το μεσημέρι ο πατέρας συλλαμβάνεται αλλά εξακολουθεί ν'αρνείται τα πάντα.*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Βεβαίως και αρνούμαι. Δεν θα'μωνα άνθρωπος. Δεν θέλω τη ζωή μου. Ακόμα και με τέτοια κατηγορία τη ζωή δεν τη θέλω. Πόσο μάλλον να κάνω κάτι τέτοιο.*
- Ρεπόρτερ: *Μπορείτε να μου εξηγήσετε για ποιο λόγο τότε η Σαβούλα έκανε αυτή την πράξη και μάλιστα ήταν μόνη της όταν πήγε να κάνει εξέταση;*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Ας το κρίνει η ίδια και αυτοί που τη βάζουν. Εγώ από σας θέλω να το βοηθήσετε απο δω και πέρα θα'ναι πολύ πιο δύσκολα τα πράγματα γι'αυτό.*
- Αφηγητής: *Η ιστορία συγκλονίζει την Ελλάδα. Ο άνθρωπος που εξέτασε τη Σαβούλα μιλάει στις τηλεοπτικές κάμερες.*
- Ιατρός: *Η κοπέλα ήρθε χθες, ημέρα Σάββατο, γύρω στις εννιά η ώρα κατ'ευθείαν μέσα στη γυναικολογική κλινική και σε μία έντονη ψυχολογική, δύσκολη κατάσταση, έκλαιγε, σε μία κατάσταση στρες και ζήτησε μια γυναικολογική εξέταση και παράλληλα δήλωσε βιασμό. Αυτά είναι συνηθισμένα...*
- Στη διάρκεια της εμφάνισης του ιατρού προβάλλεται η ιδιότητά του ως διευθυντής της γυναικολογικής κλινικής νοσοκομείου Βόλου.
- Ρεπόρτερ: *Δήλωσε βιασμό το συγκεκριμένο άτομο;*
- Ιατρός: *Δήλωσε βιασμό. Αυτό είναι ένα σύνθετος γεγονός. Όμως πλησιάζοντας οι εφημερεύοντες και έτυχε να είμαι και εγώ χθές το πρωί εδώ και προσπαθώντας να πλησιάσουμε αυτό το άτομο διαπιστώσαμε ότι ο σταυρός του άρχιζε πριν περίπου 3 χρόνια και σύμφωνα μ'αυτά τα οποία η ίδια μας καταμαρτύρησε έτυχε αντικείμενο κατ'επανάληψιν, καθ'υποτροπή όπως λένε, σεξουαλικής κακοποίησης, βιασμού από το φυσικό της πατέρα.*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Κάποιος γιατρός που θα πει ότι είναι βιασμένη, βγαίνει ότι είναι βιασμένη από μένα;*
- Ρεπόρτερ: *θα κάνει εξέταση και θα συγκρίνει το αποτέλεσμα*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Να πάρει, αν είναι όπως λέει, αν είναι να πάρουνε σπέρμα και να δολυνε και το δικό μου σπέρμα.*
- Ρεπόρτερ: *Θα γίνουνε συγκρίσεις σίγουρα.*
- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Είναι; Μπορεί να'χει πάει με τον ανιψιό της, μ'ένα φίλο της*
- Ρεπόρτερ: *Χθες το βράδυ, μαζί σας ήτανε, δεν ήτανε μόνη της η Σαβούλα.*

- Πρόδρομος Κυριακίδης: *Όλη μέρα είναι μόνη της.*
- Αφηγητής: *Την Κυριακή το πρωί ο πατέρας οδηγείται στον εισαγγελέα και τη Τρίτη προφυλακίζεται. Το Θλιμένο χαμόγελο της Σαβούλας μαρτυράει πολλά. Η νεαρή γυναίκα κλείνει ξανά τα μάτια. Ο Εφιάλτης υποχωρεί δίνοντας τη θέση του στο μέλλον και μια καλύτερη ζωή.*
- Στο σημείο αυτό τελειώνει η προβολή του βίντεο.
- Παρουσιάστρια: *καταλάβατε έτσι; Ενοχοποίηση, μπορεί να 'χε πάει με τον ανιψιό της*
- Σταυριανάκης: *είχαμε πολλά ερωτηματικά προηγουμένως. Γιατί δεν τολμούσε να πάει. Γιατί πίστευε ότι η άλλη πλευρά θα έκανε το άσπρο – μαύρο.*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Να προχωρήσουμε στο δια ταύτα για δέκα δευτερόλεπτα σε παρακαλώ. Το πρώτο είναι να προστατευθεί το παιδί αυτό γιατί ο άνθρωπος αυτός βγαίνει από τη φυλακή, να προστατευθεί.*
- κυρία Λιάφου: *Δεν είναι παιδί, είναι γυναίκα πια.*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Πρέπει για την πολιτεία και την κοινωνία εδώ...*
- Παρουσιάστρια: *μισό λεπτό*
- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Να καλέσω προσωπικά τον σημαντικό απ'ότι ακούω Μητροπολίτη Δημητριάδος που θεωρείται και διανοούμενος άνθρωπος, τον Ιγνάτιο, να πάρει το παιδί στα χέρια του και να 'αμολθούνε οι άνθρωποι αυτοί να βοηθήσουνε*
- Παρουσιάστρια: *Μια δουλειά. Μισό λεπτό. Σου στέλνει ερωτικά γράμματα εδώ και τρία χρόνια, γράφοντας μέσα τι; Τα έχει παραδώσει, δε, στην αστυνομία.*
- Σαβούλα: *Όχι ερωτικά μόνο και απειλές.*
- Παρουσιάστρια: *Τι γράφει λοιπόν στα γράμματά του;*
- Σαβούλα: *Στις απειλές ότι μην τολμήσω και πάω σε εισαγγελέα ή στην αστυνομία, εγώ θα βγώ και αυτό που θέλω θα το κάνω.*
- Παρουσιάστρια: *Τι θέλει να κάνει αφού βγει;*
- Σαβούλα: *Δεν ξέρω. Θα 'ρθει να με βρει.*
- Παρουσιάστρια: *Και*
- Σαβούλα: *Θέλει να ζήσουμε μαζί πάλι.*
- κυρία Λιάφου: *Εσύ τι φοβάσαι τώρα Σαβούλα; Να μην σε ξαναπειράξει;*
- Σταυριανάκης: *Τα πάντα*
- Παρουσιάστρια: *Που ξέρει που μπορεί να φτάσει;*
- Σαβούλα: *Ακριβώς*
- κυρία Λιάφου: *Θέλω να βγάλω από αυτή την κατάσταση τη Σαβούλα. Είναι γυναίκα και έχει τη δυνατότητα να αντιδράσει.*
- Παρουσιάστρια: *Θέλω να ρωτήσω κάτι κύριε Στραβιανάκη. Αυτά τα γράμματα έχουν παραδοθεί στην αστυνομία. Μπορούν να φανούν χρήσιμα; Με ποιον τρόπο;*
- Σταυριανάκης: *Η ελληνική αστυνομία πρέπει να τα έχει ήδη διαβιβάσει στην εισαγγελία και η εισαγγελία όταν θα κρίνει το θέμα της υφ'όρων απόλυσης, δηλαδή συμπληρώνει κάποιο χρόνο που μετά μπορεί να βγει υπό δοκιμασία έξω, η εισαγγελία θα κάνει τη δέουσα εισήγηση στο δικαστικό συμβούλιο ώστε να του πούνε, ξέρεις τι γίνεται φίλε, δεν είσαι έτοιμος, δεν έχει μεταμεληθεί.*
- Παρουσιάστρια: *δεν έχεις μετανοήσει και δεν μπορείς να 'αποφυλακιστείς. Λοιπόν αυτός είναι ο λόγος που η Σαβούλα ήθελε να είναι σήμερα εδώ, είναι ο λόγος που ήθελε να καταθέσει δημόσια την κατάσταση, να υπάρχει ντοκουμέντο, ζήτησε τη δική μας στήριξη, νομίζω ότι εσείς κύριε Σταυριανάκη δεσμεύεστε να είστε κοντά της, να παρακολουθήσετε όλη αυτή...*
- Σταυριανάκης: *Μα ήμουν κυρία Δρούζα.*

- Παρουσιάστρια: *Να συνεχίσετε, γιατί έχετε χαθεί αρκετά χρόνια τώρα και τότε βεβαίως εσείς την είχατε βοηθήσει και σώθηκε στο δικαστήριο, αλλά χρειάζεται πάλι τη βοήθειά μας*

- Σταυριανάκης: *Χρειάζεται όμως και μία άλλη βοήθεια. Βοήθεια που είπαμε πρίν. Έτσι.*

- Παρουσιάστρια: *Ακριβώς. Είναι πολύ σημαντικό αυτό που ειπώθηκε. Εγώ βεβαίως, στο τηλεφωνικό κέντρο τώρα που δεχόμαστε πάρα πολλές κλήσεις. Θα μεταφέρουμε και θα καταγράψουμε, υπάρχει βοήθεια; Δεν μ'έχετε ενημερώσει. Υπάρχει βοήθεια και κάνουνε προτάσεις. Από ιδιώτες βεβαίως, αλλά δεν είναι κακή ιδέα ν'αποτανθούμε στον...*

- Δημήτρης Ιατρόπουλος: *Μητροπολίτη να πάρει θέση. Και η τεράστια περιουσία της εκκλησίας γι'αυτό το λόγο δημιουργείται από τις διαθήκες της κάθε γιαγιάκας. Γι'αυτές τις περιπτώσεις.*

- Παρουσιάστρια: *Κορίτσι μου, εμείς έτσι κι αλλιώς είμαστε εδώ όλοι σήμερα που είναι προσκεκλημένοι ανά πάσα στιγμή θα βοηθήσουν σε ότι χρειαστείς να κάνουμε τώρα να μη βγει.*

- Σαβούλα: *Να μη βγει*

- Παρουσιάστρια: *Να μη βγει είναι η δική της αγωνία. Πάμε για διαφημίσεις γιατί αμέσως μετά, σ'ευχαριστώ πάρα πολύ κορίτσι μου, θα δούμε και την εξέλιξη και αμέσως μετά Βλάση να βάλουμε και την Γεωργία εδώ κοντά μας και να δούμε τι έχει συμβεί και με τη Γεωργία.*

Στο σημείο αυτό ξεκινούν διαφημίσεις.

Η Γεωργία εμφανίζεται σε ζωντανή μετάδοση με την πλάτη στραμμένη στο φακό.

Λεζάντες:

Μαρτυρίες γυναικών που συγκλόνισαν την κοινή γνώμη,

«Έζησα τον εφιάλτη μέσα στο ίδιο μου το σπίτι»

Δρούζα: Πες μας Βλάση εσύ. Η μάλλον δεν ξέρω ποιος απ' τους δυο σας. Ίσως και η ίδια η Γεωργία. Εσύ γνωρίζεις μια γυναίκα που στην αρχή δε σου λέει το τι έχει περάσει, εντάξει;

Βλάσης: Ναι. Το 2001 έγινε αυτό. Παντρευτήκαμε. Κατά τη διάρκεια των τριών ετών μέχρι που μου ανέφερε τα γεγονότα, βέβαια είχα καταλάβει ότι κάτι συμβαίνει,

Δρούζα: Κάτι συμβαίνει. Έβλεπες σημάδια. Είχε χάσει τον ύπνο της αυτή η γυναίκα.

Βλάσης: Ακριβώς. (2φ)

Δρούζα: Δεν είχε ηρεμία, δεν είχε.

Βλάσης: Ήταν πολύ έντονο το φαινόμενο. Αντελήφθην ότι ήτανε λίγο σοβαρό.

Δρούζα: Ναι. Τι έκανε δηλαδή τα βράδια;

Βλάσης: Είχε εφιάλτες έντονους και φώναζε άσε με άσε με.

Δρούζα: Φώναζε άσε με άσε με. Σκεφτείτε τώρα τι. Βέβαια δεν έχουμε ζήσει οπότε....

Λιάφου: Ο βαθιά ριζωμένος φόβος ήταν αυτός.

Δρούζα: Ακριβώς.(2φ)

Βλάσης: Κατάλαβα ότι ήταν πολύ μεγάλο το πρόβλημα και το εκμυστηρεύτηκα βέβαια στον καλύτερό μου φίλο.

Δρούζα: Όχι καταρχήν το εκμυστηρεύτηκε. Α, ναι, ναι.

Βλάσης: Όχι δε μίλησα με τη Γεωργία καθόλου. Δεν της ανέφερα τίποτα.

Δρούζα: Ναι (5φ)

Βλάσης: Και προτίμησα να βρει η ίδια τη δύναμη να μου αναφέρει τα γεγονότα.

Δρούζα: Την ίδια την είχες ρωτήσει όμως.

Βλάσης: Όχι καθόλου. Τίποτα. Δεν της είπα τίποτα ποτέ.

Δρούζα: Α, δεν της είπες ποτέ!

Βλάσης: Πέρασε το χρονικό διάστημα των τριών ετών και κάποια στιγμή βρήκε η ίδια τη δύναμη και μου είπε μερικά γεγονότα.

Δρούζα: Το τι είχε συμβεί στην οικογένειά της.

Βλάσης: Ακριβώς. Την προέτρεψα να πάμε στον εισαγγελέα, συμφώνησε, απλώς

Δρούζα: Βάλε άνω τελεία εδώ, περίμενε. Γιωργία μου. Τι ήταν αυτά που είπες στον άντρα σου; Τι είναι αυτά που έχεις περάσει και έχεις ζήσει; Από έξι χρονών παρενοχλείσαι από τον πατέρα σου.

Γιωργία: Ναι. Ασελγούσε.

Δρούζα: Από έξι χρονών τι εννοείς δηλαδή;

Γιωργία: Μας έβαζε κοιμόμασταν μαζί στο κρεβάτι και ασελγούσε,

Δρούζα: Μόνο εσένα;

Γιωργία: Εγώ είχα, στην αντίληψή μου μόνο εμένα γιατί μετά κατάλαβα ότι ήταν και στην δεύτερη την αδερφή μου η οποία πάσχει από νοητική στέρηση.

Δρούζα: Η πρώτη όμως της οικογένειας, η μεγαλύτερη ήσουν εσύ.

Γιωργία: Ναι. Με έκανε μπάνιο ο πατέρας μου.

Δρούζα: Σε έκανε μπάνιο.

Γιωργία: Και συνέχιζε να ασελγεί. Μέχρι που έφτασα στην ηλικία εντεκάμισι ετών όπου έγινε και η πρώτη πράξη του βιασμού. Βέβαια έγινε με πολύ άσχημο τρόπο. Επειδή εγώ φοβήθηκα και αντέδρασα πολύ δεν με πείραξε μέχρι τα δεκατρία μισό όπου έγινε πάλι δεύτερος βιασμός. Εκεί έγινε και μία εγκυμοσύνη, έγινε η πρώτη έκτρωση στο Γενικό Νοσοκομείο της Κορίνθου.

Δρούζα: Όταν λες, να σου πω κορίτσι μου, στα έντεκά σου χρόνια που ήτανε και η ολοκληρωμένη ουσιαστικά πια πράξη, έτσι, εις βάρος σου από κείνον, αντέδρασες λες πολύ. Εννοείς τι; Και τρώμαζε αυτός;

Γιωργία: Ακούστε. Έγινε σε μια ερημική τοποθεσία,

Δρούζα: Ναι. Και αποπλάνηση δηλαδή.

Γιωργία: Εγώ, ναι, φώναξα δυνατά, δεν τον πλησίαζα, μετά είχα αποστροφή προς το πρόσωπό του,

Δρούζα: Κάτσε να σε ρωτήσω κάτι Γιωργία. Πως βρέθηκες σε κείνη την περιοχή μαζί του μόνοι σας;

Γιωργία: Έσκαβε τότε. Πήγαινε κι έσκαβε τα χτήματα.

Δρούζα: Και σε είχε πάρει μαζί;

Γιωργία: Ναι.

Δρούζα: Μάλιστα.

Γιωργία: Όπως σας λέω ότι δεκατρία μισό έγινε η πρώτη έκτρωση

Δρούζα: Όχι. Όταν λες φοβήθηκε και δυόμισι χρόνια δε σε ακούμπησε ξανά, έντεκα χρονών έκανε την πράξη που έκανε.

Γιωργία: Ναι, εντεκάμισι.

Δρούζα: Και συ εκεί άρχισες να ουρλιάζεις και να μην. Τι είναι αυτό που;

Γιωργία: Φώναξα έντονα, αντέδρασα πάρα πολύ έντονα, έκλαιγα, δεν ήθελα να τον πλησιάσω και κατάλαβα ότι κάπου τα πράγματα είχανε αγριέψει.

Δρούζα: Από κει και πέρα δεν ήθελες να τον πλησιάσεις δηλαδή. Μέσα στο σπίτι σας πια.

Γιωργία: Ναι αλλά εγώ από μικρή είχα αντιδράσει. Εγώ εννέα ετών είχα φύγει απ' το σπίτι μαζί με άλλα τρία παιδιά. Είχα έρθει στην Αθήνα, πήγα στην αστυνομία, είπα ότι μας κακοποιούν, δηλαδή μας χτυπάνε μαζί και τα άλλα τα παιδιά, η αστυνομία τον κάλεσε τον πατέρα μου, αυτός είπε ότι δε συμβαίνει τίποτα ότι είναι επινόηση της φαντασίας των παιδιών,

Δρούζα: Όλα αυτά στην Κόρινθο, έτσι Γιωργία;

Γιωργία: Όχι, Αθήνα. Ήρθαμε στην Αθήνα με το λεωφορείο.
Δρούζα: Α, στην Αθήνα. Ναι. Όχι λέω ότι όλα αυτά
Γιωργία: Τι εννοείτε;
Δρούζα: Εσείς ζούσατε σαν οικογένεια στην Κόρινθο συνέβαιναν όλα αυτά.
Γιωργία: Ναι, στο Ζευγολατιό.
Κάποιος: Πότε έγινε αυτό;
Δρούζα: Η μητέρα σου τι ρόλο έπαιξε και πως δεν είχε αντιληφθεί το παραμικρό;
Γιωργία: Είχε αντιληφθεί. Ήξερε.
Δρούζα: Και;
Γιωργία: Την εγκυμοσύνη την πρώτη την κατάλαβε.
Δρούζα: Όχι πιο πριν. Πιο πριν. Κατ' αρχήν έξι χρονών μου λες εσύ. Ασελγούσε. Έβρισκε ευκαιρίες με τα αγγίγματά του
Γιωργία: Τη χτύπαγε κιόλας τη μητέρα μου. Να σας πω κάτι τη χτύπαγε. Όπως χτύπαγε κι εμάς. Πηγαίναμε στο σχολείο πολύ, με έντονα σημάδια της κακοποίησης.
Δρούζα: Άρα κι εκείνη τρομοκρατημένη και κακοποιημένη.
Γιωργία: Ναι.
Δρούζα: Και έβλεπε και την ασέλγεια δηλαδή. Μπροστά στα μάτια της γινόταν κι αυτό.
Γιωργία: Όχι. Η ασέλγεια όχι.
Δρούζα: Όχι. Έντεκα χρονών δεν υποψιάζεται η μαμά σου; Δηλαδή σε άφηνε να πηγαίνεις μαζί του στα κτήματα;
Γιωργία: Ναι. Με άφηνε.
Δρούζα: Δεν υποψιάζότανε;
Γιωργία: Μα δεν μπορούσε να κάνει. Ήτανε δηλαδή.
Δρούζα: Αυταρχικός.
Γιωργία: Ναι. Ότι έλεγε έπρεπε να γίνει. Διαταγές. Η τρομοκρατία ήτανε στο μάξιμουμ εκεί μέσα στο δικό μας το σπίτι. Είχαμε πολύ, πολύ ξύλο.
Κάποιος: Πόσα αδέρφια ήσαστε;
Γιωργία: Έξι. Έξι κορίτσια.
(Ακούγονται διάφορες φωνές
-Έξι κορίτσια!
-Ωωω!
-Έξι κορίτσια.
-Πλούσια)
Δρούζα: Η μάνα δε δούλευε;
Γιωργία: Όχι, όχι ήταν στο σπίτι.
Δρούζα: Και στα δεκατρία, στα δεκατριάμισι σου σε πλησιάζει ξανά;
Γιωργία: Ναι. Πάλι σε ερημική τοποθεσία δηλαδή. Πάλι έξω σε δουλειά. Όχι μες στο σπίτι.
Δρούζα: Εσύ πως εκεί πήγες μαζί του;
Γιωργία: Ήθελες δεν ήθελες θα πήγαινες. Δεν υπήρχε θέμα ότι δε θα πήγαινες. Ή θα έπεφτε ξύλο ή θα πήγαινες. Θα (υπήρχε) κλειδώμα στο σπίτι. Δε θα έβγαινες έξω, ούτε για κατούρημα που λένε. Ήθελες δεν ήθελες θα πήγαινες. (Δεν υπήρχε αλλιώς).
Λιάφου: Με συγχωρείς Γιωργία μου που διακόπτω.
Σταυριανάκης: Όταν πήγατε στην αστυνομία τότε έγινε αυτό;
Λιάφου: Είναι, είναι σημαντικό.
Σταυριανάκης: Συγγνώμη, συγγνώμη.
Γιωργία: Εννέα ετών. Οκτώμισι εννιά.
Σταυριανάκης: Πόσα χρόνια είναι τώρα;
Δρούζα: Τώρα αυτό τι σημασία έχει;

Σταυριανάκης: Θα σας πω.

Δρούζα: Όχι πρώτα πείτε μας εσείς τι σημασία έχει.

Γιωργία: Το 89, 90.

Σταυριανάκης: Γιατί; Γιατί δεν επελήφθη. Τότε. Έχει μεγάλη σημασία.

Γιωργία: Γιατί, να σας πω κάτι; Δεν κάνουνε σωστά κάποιοι τη δουλειά τους.

Σταυριανάκης: Γι' αυτό ψάχνω να δω τι έγινε.

Γιωργία: Να σας πω κάτι; Δεν κάνουν σωστά. Ούτε δηλαδή όταν ακούνε ότι ένα παιδί κακοποιείται δεν ενδιαφέρεται και κανείς. Ούτε και η κοινωνία και σου λέει μη μιλάς.

Σταυριανάκης: Να δω που πήγε. Δεν είναι απλό το πράμα.

Δρούζα: Στην αστυνομία είχες πάει ας πούμε σε ποιο αστυνομικό τμήμα και τι σου 'χανε πει;

Σταυριανάκης: Ε. τι να πει;

Λιάφου: Στην Αθήνα (;).

Γιωργία: Τώρα δεν έχει σημασία σε ποιο είχα πάει. Ήταν στην Αθήνα. Περπατάγαμε με τ' άλλα τα παιδιά, βρεθήκαμε σ' ένα, μας είδε ο αστυνομικός δύο η ώρα τα μεσάνυχτα έξω και λέει τι κάνετε εσείς έξω. Τρία παιδιά τώρα ανήλικα έξω. Κάτι συνέβη.

Σταυριανάκης: Έτσι. Έτσι.

Δρούζα: Κι εσείς τι εξηγήσατε; Εσύ εννιά χρονών. Χριστέ μου, αντί. Και τα άλλα πόσο ήτανε;

Σταυριανάκης: (;)

Γιωργία: Ίδια ηλικία ήταν και αυτά. Από άλλη οικογένεια. Δεν ήταν απ' τη δικιά μου.

Δρούζα: Α, μάλιστα.

Σταυριανάκης: Το καταλάβατε κ. Δρούζα; Είναι απλό το πράμα.

Δρούζα: Και είπες εσύ, έδωσες ονόματα του πατέρα σου;

Γιωργία: Ναι, καλέσανε, καλέσανε. Ξέρετε κάτι; Είχε βγει και στο ραδιόφωνο και στις εφημερίδες ότι τρία παιδάκια είχανε φύγει απ' το σπίτι. Είχε δημοσιευτεί.

Σταυριανάκης: Σοβαρά;

Γιωργία: Ναι, ναι, ναι, ναι.

Κάποιος: Δηλαδή ήσουν μαζί με τις δύο αδελφές σου, με

Δρούζα: Όχι λέμε. Από άλλες οικογένειες. Κακοποιημένα. Να σου πω. Και η αστυνομία τον κάλεσε εν πάση περιπτώσει, ήρθε ο πατέρας σου, έφαγες πάλι το ξύλο της ζωής σου και πήγατε σπίτι.

Γιωργία: Δεν έφαγα ξύλο, όχι εκεί δεν έφαγα ξύλο, εκεί με καλόπιασε και μου λέει θα μπω φυλακή, έβαλε τα κλάματα, και τι θα κάνετε εσείς πίσω και θα ξαναμπείς πάλι σε ίδρυμα, γιατί εγώ τεσσάρων χρονών είχα μπει σε ίδρυμα μαζί με την αδερφή μου διότι είχε πάει πάλι σε φυλακή.

Δρούζα: Για ποιο λόγο;

Γιωργία: Για κλοπές νομίζω. Δεν ξέρω. Κι η μητέρα μας είχε ξανά πάλι εγκαταλείψει και μεγαλώσαμε δηλαδή μέχρι τα έξι που βγήκαμε στο ίδρυμα. Δεν θέλαμε να ξαναμπούμε πάλι σε ίδρυμα

Δρούζα: Ω Παναγία μου και Χριστέ μου. Βλάση μου πως θα την κάνεις αυτή τη γυναίκα να ξεπεράσει αυτά (;) που έχει συμβεί; Ειλικρινά σου μιλάω. Έχεις τη δύναμη και συ να σταθείς δίπλα της άμφογος και να δώσεις όση τρυφερότητα δεν έχει πάρει από πουθενά;

Βλάσης: Όσο μπορώ και όσο είναι δυνατόν.

Δρούζα: Καταλαβαίνεις, ε;

Βλάσης: Βοηθώ και πιστεύω ότι όλα θα πάνε καλά. Ειλικρινά το λέω αυτό.

Αρούζα: Για συνέχισε.

Λιάφου: Εγώ νομίζω και με τη στάση του μόνο που δεν αποσιωπεί και κείνος τα γεγονότα όπως το κάνουν όλοι οι άλλοι, αυτό της δίνει δύναμη γιατί την πιστεύει.

Αρούζα: Έτσι μπράβο. Έτσι. (Ακριβώς;)

Γιωργία: Είναι τεράστια δύναμη;

Λιάφου: Την πιστεύει και είναι το πιο βασικό απ' όλα αυτό.

Βλάσης: Θα σας πω. Ήμουν ο πρώτος

Γιωργία: Έχω έναν άνθρωπο που ενδιαφέρεται και μ' αγαπάει πραγματικά.

Αρούζα: Ήσουν ο πρώτος που πίεσες να

Γιωργία: Ήμουν ο πρώτος που κατάλαβα ότι κάτι συμβαίνει. Και φυσικά κανένας δεν αναγνώρισε ότι (ή;) γνώριζε, είδε, άκουσε. Ε, όπως συμβαίνει σε όλες τις περιπτώσεις βέβαια

Αρούζα: Ακριβώς. Κάτσε να σου πω το εξής. Εσείς τώρα ζείτε στην Κόρινθο Βλάση, ε;

Βλάσης: Ε, όχι, εγώ προσωπικά ζω στο Ξυλόκαστρο. Στο χωριό μου. Εργάζομαι δύο δουλειές. Η σύζυγός μου πηγαينόρχεται συνεχώς για να στηρίξει τα παιδιά. Τα παιδιά πάνε σχολείο, τους βρήκαμε δουλειές, ότι μπορούμε.

Αρούζα: Τώρα που μένετε; Ρωτώ κάτι απλό.

Γιωργία: Εγώ μένω με τα παιδιά

Βλάσης: Ουσιαστικά εγώ μένω στο Ξυλόκαστρο και η σύζυγος στην Κόρινθο και πηγαينόρχεται.

Αρούζα: Γιατί;

Βλάσης: Για τα παιδιά.

Γιωργία: Έχουμε αφιερώσει χρόνο απ' τη ζωή μας, την προσωπική ζωή για να μεγαλώσουμε αυτά τα παιδιά.

Αρούζα: Λοιπόν. Γιατί το λέω εγώ τώρα αυτό. Έχει η Νομαρχία προσφέρει;

Βλάσης: Πάρα πολύ, έχει παραχωρήσει ένα οίκημα.

Αρούζα: Έχει παραχωρήσει ένα κτήριο; Ένα οίκημα, εβδομήντα πέντε τετραγωνικών, όπου εκεί όμως ζουν τώρα εννέα άτομα. Ντάξει;

Βλάσης: Περίπου ναι. Ακριβώς.

Αρούζα: Εννέα άτομα στα εβδομήντα πέντε τετραγωνικά. Και βεβαίως ψάχνει για δουλειά η Γιωργία. Έτσι;

Βλάσης: Ναι. Γιατί στην πόλη.

Αρούζα: Τα λέω αυτά από τώρα για να 'χουμε λίγο χρόνο προσφοράς από την περιοχή για δουλειές. Δεν έχεις καθόλου δουλειά Γιωργία.

Γιωργία: Όχι, όχι.

Αρούζα: Λοιπόν. Γυρνάω πίσω τώρα πάλι. Είσαι δεκατρία μισό, γίνεται ο δεύτερος βιασμός. Και μένεις έγκυος. Απ' τον πατέρα σου.

Γιωργία: Ναι. Και μένω έγκυος. Ναι.

Αρούζα: Εκεί τι γίνεται;

Γιωργία: Γίνεται η πρώτη έκτρωση, εκεί μπαίνω στο κλίμα ότι κάτι σοβαρό συμβαίνει, δηλαδή άρχισα να καταλαβαίνω ότι κάτι γίνεται.

Αρούζα: Ναι. Να σε ρωτήσω κάτι.

Λιάφου: Γιωργία, είπες ότι η μητέρα σου το κατάλαβε τι έγινε με την εγκυμοσύνη.

Γιωργία: Βεβαίως. Βεβαίως το κατάλαβε.

Λιάφου: Τι θέση έλαβε;

Αρούζα: Μα αφού σας είπαμε. Μια κακοποιημένη, φοβισμένη γυναίκα. Αυτή δεν μπορούσε να κάνει τίποτα.

Βλάσης: Δεν είναι μόνο έτσι, όμως.

Γιωργία: Είναι η μισή αλήθεια.

Βλάσης: Δεν είναι μόνο έτσι.

Δρούζα: Α, δηλαδή;

Βλάσης: Έχει και συνέχεια.

(Δρούζα: Δηλαδή; Ν' ακούσουμε;)

Βλάσης: Η πεθερά μου ταυτίστηκε με τον θύτη. Δεν είναι η μοναδική βέβαια.

Δρούζα: Α, και δε συνέβαλε στο να καταγγείλει.

Βλάσης: Εννοείται. Και οι υπόλοιποι συγγενείς

Δρούζα: Μάλιστα. Απ' το φόβο. Απ' το φόβο.

Λιάφου: Πέρα από το φόβο, πέρα από το φόβο είναι και το ότι δεν μπορούνε να πιστέψουνε ότι το αγαπημένο τους πρόσωπο μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο.

Ιατρόπουλος: Δεν είναι αυτό. Με συγχωρείτε.

Δρούζα: Αφού το βλέπει μες στα μάτια της. Τι δεν μπορεί να πιστέψει;

Ιατρόπουλος: Με συγχωρείς καλή μου δεν είναι αυτό. Δεν ξέρω πόσα χρόνια έζησες στην Ελλάδα. Στην Ελλάδα το ξέρουνε και κάνουν το κοροϊδο οι μανάδες. Τελείωσε.

Λιάφου: Δεν το κάνουνε κατ' επιλογήν όμως.

Δρούζα: Έτσι, έτσι. Ακριβώς. Να σας ρωτήσω κάτι για συντομία χρόνου. Μισό λεπτό. Στην κλινική που πηγαίνουν ένα παιδάκι δεκατρισίμισι ετών να κάνει έκτρωση, ε, είναι η κλινική ενός επιφανούς προσώπου της περιοχής, υποψήφιο νομάρχη, ε, δε βγήκε ποτέ, προφανώς έχουν ένστικτο εκεί οι κάτοικοι, ε, δε βγήκε ποτέ, ε, ήθελε να πάει και για νομάρχης αυτός, ναι. Και δεχόταν το παιδί. Του απέκρυσαν την αλήθεια;

Βλάσης: Εκεί έγινε και η υιοθεσία.

Δρούζα: (Η;) ήταν σε θέση αυτός να ξέρει που είχε και την κλινική, ακριβώς. Κατάλαβε τίποτα ο γιατρός; Έχει σημασία.

Γιωργία: Δεν το γνωρίζω αν κατάλαβε ή όχι, πάντως τη δουλειά του την έκανε σα χασάπης.

Δρούζα: Δηλαδή;

Γιωργία: Ντάξει, έβλεπε ότι δυο κορίτσια πηγαينوερχόντουσαν πέντε έξι φορές για έκτρωση, δεν μπορούσε να καταλάβει ότι κάτι συμβαίνει;

Βλάσης: Επιστήμων άνθρωπος είναι.

Δρούζα: Τι εννοείς πηγαينوερχόντουσαν κορίτσια; Εσύ και η αδελφή σου; Ο πατέρα σου.

Γιωργία: Ναι. Μέχρι να γεννήσω το ένα παιδάκι που ήμουνα δεκαεφτά χρονών είχα πάει πέντε φορές για έκτρωση. Και το ίδιο και η αδερφή μου. Ανήλικα παιδιά τα είδε να πηγαίνουν.

Βλάσης: Το δεν γνώριζα και δεν είδα και δεν άκουσα δεν ισχύει. Αν υπάρχει λογική.

Ιατρόπουλος: Άννα και από τα έξι παιδιά πήγαιναν και τα άλλα;

Δρούζα: Έτσι. Αν υπάρχει η λογική και όχι μόνο. Και αν υπάρχει ανθρωπιά και ευσυνειδησία.

Γιωργία: Δύο, δύο. Εμένα και την αδερφή μου που έχει νοητική στέρηση.

Δρούζα: Μόνο τα δύο βίαζε.

Ιατρόπουλος: Τα δύο απ' τα έξι.

Δρούζα: Μόνο δύο.

Λιάφου: Ωραία. Εδώ πρέπει να θίξουμε όμως το θέμα της κοινωνικής ευθύνης κ. Δρούζα. Γιατί υπήρχε

Δρούζα: Περιμένετε σας παρακαλώ ν' ακούσουμε την ιστορία και μετά. Εννοείτε για το γιατρό;

Λιάφου: Όχι μόνο το γιατρό. Το νοσηλευτικό προσωπικό, οι γείτονες, οι γνωστοί, οι φίλοι, γιατί υπήρχε

Κάποιος: Και τι τους ενδιαφέρει;

Δρούζα: Δεν τους ενδιαφέρει. Σου λέει γιατί να βρω εγώ μπελά;

Λιάφου: Μέχρι να μπει στο σπίτι του. Μέχρι να μπει στο σπίτι του σου λέω.

(Δρούζα: Ε, βέβαια. Έτσι είναι. (;)

Κάποιος: Για τις εκτρώσεις δύο ανήλικα παιδιά ποιος τα πήγαινε; Μόνα τους πήγαιναν;

Λιάφου: Εγώ θα σας πω κάτι άλλο και θέλω αυτό να ακουστεί. Δώστε μου ένα λεπτό θα σας πω γιατί. Θέλω ν' ακουστεί αυτό. Όταν ο πατέρας βιάζει την κόρη, μπορεί να βιάσει και την ανιψιά, μπορεί να βιάσει τη γειτόνισσα, μπορεί να βιάσει το παιδάκι που πηγαίνει στο σχολικό.

Δρούζα: Αφού είναι βιαστής.

Λιάφου: Αυτό θέλω να ακουστεί. Δεν είναι ότι δεν με αφορά. Με αφορά και πάρα πολύ μάλιστα.

Δρούζα: Μάλιστα. Ρωτάει η Ράνια, Γιωργία μου, σας πήγαινε ο πατέρας σου για τις εκτρώσεις;

Γιωργία: Ναι. Μαζί με τη μητέρα μου.

Δρούζα: Μαζί.

Κάποιος: Άρα λοιπόν η μητέρα ήδη γνώριζε.

(Δρούζα: Και τι λέγανε;)

Γιωργία: Είναι συνένοχες οι μητέρες.

Δρούζα: Και τι λέγανε;

Γιωργία: Ακούστε να δείτε. Επειδή εγώ το έχω ζήσει μες στο πετσί μου. Αυτά που λένε ότι οι μητέρες δε γνωρίζουν και δεν κάνουν είναι ψέματα.

Βλάσης: Είναι ψέματα.

Γιωργία: Ένα μεγάλο ψέμα. Για να καλύψουν τις πομπές τους κι αυτές.

Δρούζα: Η μητέρα σου ζει Γιωργία;

Γιωργία: Ζει και βασιλεύει.

Δρούζα: Και είναι μαζί σας.

Γιωργία: Όχι δεν είναι μαζί μας.

Βλάσης: Στα αρχικά στάδια ναι, ήταν μαζί μας, μετά έφυγε πήγε στην αδερφή της στην Πάτρα.

Καρατζαφέρη: Ο πατέρας τιμωρήθηκε;

Γιωργία: Βεβαίως.

Δρούζα: Πήγε στην αδερφή της στην Πάτρα μόλις αυτός καταδικάστηκε ο πατέρας.

Καρατζαφέρη: Α, τιμωρήθηκε δηλαδή.

Δρούζα: Τιμωρήθηκε, ναι. Θα πάμε λοιπόν. Πάμε να συνεχίσουμε. Δεκαεφτά χρονών τώρα, αφού κάνεις ήδη πέντε εκτρώσεις από τα δεκατρία μέχρι τα δεκαεφτά, εκεί;

Γιωργία: Το 96 φέρνω στη ζωή ένα παιδάκι από αιμομικτική σχέση με τον πατέρα μου, το οποίο δίνεται πιστεύω παράνομα, δεν μπορώ να καταλάβω πως, δόθηκε για υιοθεσία.

Δρούζα: Κάτσε. Μισό λεπτό. Πόσο συχνά ο πατέρας σου

Βλάσης: ασελγούσε.

Δρούζα: ασελγούσε;

Γιωργία: Να σας πω κάτι; Δεν έχει σημασία αυτό. Σημασία έχουν τα γεγονότα. Ότι έγινε και στα δύο παιδιά. Και το ένα παιδί είχε νοητική στέρηση και η αδερφή μου τον ίδιο χρόνο γέννησε ένα αγοράκι το οποίο γεννήθηκε σε μία τουαλέτα, του σπιτιού και την ξεγέννησα εγώ,

Δρούζα: Τον ίδιο χρόνο με ποιο πράγμα;

Γιωργία: Μ' εμένα που γέννησα. Εγώ το 96, το 96 και η αδερφή μου.

Δρούζα: Είχατε μείνει και οι δύο δηλαδή έγκυες.

Γιωργία: Ναι. Ναι. Εγώ γέννησα πιο μπροστά και η αδερφή μου αργότερα. Που την ξεγέννησα. Και το παιδάκι το πήρε, το 'βαλε σε μια σακούλα και πήγε το έθαψε. Μετά

Δρούζα: Που; Ξεγέννησε; Γιατί δεν την πήρε και την πήγε στην κλινική και κείνη όπως εσένα; Δεκαεφτά χρονών πρέπει να ήτανε.

Γιωργία: Γιατί δεν ξέρω. Δε γνωρίζω το λόγο. Σ' ένα διεστραμμένο μυαλό δεν μπορώ να μπω και δεν μπορώ να γνωρίζω για ποιο λόγο.

Δρούζα: ...Μάλιστα. Κατανοητό. Μ' ένα διεστραμμένο μυαλό πώς να βγάλεις άκρη.

Γιωργία: Μάλιστα. Να συνεχίσω. Το 99 πάλι εγώ έχω φύγει απ' το σπίτι πάλι. Έχω αντιδράσει. Έχω φύγει τρεις φορές.

Δρούζα: Κάτσε. Έχουμε μείνει στο ότι ξεγέννησες εσύ την αδελφή σου.

Γιωργία: Ναι. Το παιδάκι το σκότωσε, το 'βαλε σε μια σακούλα και το έβαλε

Δρούζα: Δηλαδή τι σου ζήτησε; Επειδή εσύ; Πως; Τι σου είπε; Έλα δω να βοηθήσεις;

Γιωργία: Όχι δεν μου είπε έλα δω να βοηθήσεις. Εγώ βοηθούσα την αδερφή μου γιατί δεν πρόκειτο να βοηθούσε κανένας και θα πέθαινε. Αυτό προσπαθούσα.

Καρατζαφέρη: Και το παιδί ποιος το σκότωσε; Ο πατέρας σου;

Γιωργία: Ο πατέρας μου το σκότωσε.

Δρούζα: Όλα αυτά μπροστά στα μάτια τους.

Γιωργία: Το 'βαλε σε μια σακούλα κι έπαθε ασφυξία.

Δρούζα: Ποιοι παρακολουθούσαν όλα αυτά;

Γιωργία: Εγώ ήμουν. Δεν παρακολουθούσε κάποιος άλλος. Μετά ήρθε και τέλεσε την πράξη ο πατέρας μου. Και τελείωσε. Να συνεχίσω όμως. Το 99

Δρούζα: Εν τω μεταξύ εσύ είσαι έγκυος τότε. Πόσων μηνών;

Γιωργία: Όχι έχω γεννήσει.

Δρούζα: Α, είχες ήδη γεννήσει.

Γιωργία: Έχω γεννήσει.

Δρούζα: Το οποίο το έδωσε για υιοθεσία.

Γιωργία: Το 99 γεννιέται πάλι ένα κοριτσάκι.

Ιατρόπουλος: Είχε γεννήσει το παιδί απ' τον πατέρα έτσι; Το οποίο που είναι τώρα το παιδί αυτό;

(Γιωργία και Δρούζα) Υιοθετημένο. (Δρούζα) Σε ρώτησα αν το έχεις αναζητήσει, μου είπες ότι δεν έχεις

Γιωργία: Όχι δε θέλω, δε θέλω να κάνω κακό διότι αυτό το παιδί ήδη έχει γεννηθεί από μία πράξη βίας. Και δε χρειάζεται να μπω και γω βίαια στη ζωή του.

Δρούζα: Και δεν ξέρουμε και εάν είναι φυσιολογικό.

Ιατρόπουλος: Συγγνώμη υπάρχει κάτι πέρα από τη βία. Είναι το γονιδιακό πρόβλημα. Προς θεού. Το παιδί πρέπει να 'χει ταυτότητα γιατί έχει γονιδιακό πρόβλημα. Είναι προϊόν αιμομιξίας. Εάν το παιδί αυτό μεγαλώσει και κάνει παιδιά μπορεί να 'χουμε πρόβλημα μετά.

Γιωργία: Δεν είναι το μοναδικό παιδί στην Ελλάδα. Σας διαβεβαιώ.(2φ)

Ιατρόπουλος: Δεν το λέω καλή μου για σένα. Προς Θεού. Λέω τι δε συμβαίνει που πρέπει να συμβεί.

Δρούζα: Δε θα 'πρεπε ίσως Γιωργία να το σκεφτείτε Βλάση; Να δηλώσετε, να ψάξετε, να βρείτε, τουλάχιστον να είναι ενημερωμένοι οι γονείς;

Ιατρόπουλος: Να ενημερώσεις τουλάχιστον τους ανθρώπους.

Δρούζα: Οι γονείς του να ενημερωθούν. Δεν σας είπα να διεκδικήσετε τίποτα. Να ενημερωθούν.

Γιωργία: Να σας πω κάτι; Πρέπει να έχουμε στοιχεία.

Βλάσης: Θα ήθελα να το συζητήσουμε σε άλλες στιγμές. Δε νομίζω ότι είναι στην κάμερα να το πούμε.

Δρούζα: Δεν δίνουμε ονόματα έτσι κι αλλιώς. Γι' αυτό το λέω.

Βλάσης: Εντάξει. Καμιά φορά.

Λιάφου: Μα δεν είναι και κάτι που πρέπει να αποφασιστεί αυτή τη στιγμή εξάλλου.

Δρούζα: Σωστό. Μάλιστα.

Ιατρόπουλος: Απλώς να το 'χουμε στο νου μας έτσι;

Δρούζα: Ναι, ναι. Καταγράφεται αυτό Βλάση.

Ιατρόπουλος: Και αυτός ο πατέρας, αυτό λέω στον Περικλή τόση ώρα γιατί εδώ γίνονται άγρια πράγματα. Ο πατέρας αυτός καθιστά άτυπο συνεργό σ' ένα φόνο το ίδιο το κορίτσι του. Το οποίο το έχει βιάσει και έχει κάνει παιδί μαζί του.

Καρατζαφέρη: Το σκοτώσε.

Ιατρόπουλος: Δηλαδή μιλάμε για το ότι ο αυστριακός για να είμαστε σαφείς, εμφανίζεται σχολιαρόπαιδο σιγά-σιγά μ' αυτά που βγάζεις. Αυτό θέλω να πω.

Λιάφου: Ομολογουμένως.

Γιωργία: Έχω και συνέχεια. Να συνεχίσω; Το 99 η αδερφή μου είναι πάλι έγκυος, τώρα είναι σε κοριτσάκι. Την ξεγεννάω εγώ αλλά επειδή έχω δει αυτή τη διαδικασία που έγινε, τότε ήμουν δεκαεφτά, μετά το 99 είχα μεγαλώσει είχα πάει γύρω στα δεκαεννιά με είκοσι. Ταμπουρώνομαι κυριολεκτικά, μέσα σε μια καμαρούλα μια σταλιά και δεν άνοιγα την πόρτα σε κανέναν και ξεγέννησα την αδερφή μου μόνη μου και ήθελε να μου πάρει πάλι το παιδί να πάει να το σκοτώσει κι αυτό. Δεν τον άφησα, τέλος πάντων μετά το παρουσίασε σα δικό παιδί διότι γεννήθηκε και μια αδερφή μου μετά από κάνα μήνα που ήταν ήδη η μάνα μου έγκυος και τα παρουσίασε σαν διδύμα. Εν συνεχεία εγώ το 2001 γνωρίζω το Βλάση, το σύζυγό μου, του είπα ότι δεν μπορώ να 'ρθει στο σπίτι να με ζητήσει από τον πατέρα μου κι όλα αυτά, ο Βλάσης μου είπε ντάξει και μου είπε θα σε πάρω έτσι, θα σε κλέψω μου λέει. Και έπεται η συνέχεια ότι κάναμε ένα παιδάκι μαζί, και τώρα του αποκάλυψα το μυστικό μετά από τρία χρόνια γιατί όταν είσαι βιασμένος, σε καταδικάζουν οι ίδιοι σου οι γονείς, για κάτι, που δε φταις εσύ, δεν εμπιστεύεσαι πλέον όχι τον εαυτό σου αλλά κανέναν απολύτως. Κανέναν.

Δρούζα: Τώρα κορίτσι μου πως καταδικάστηκε ο πατέρας σου; Εικοσιπέντε χρόνια κάθειρξη, έτσι;

Κάποιος: Ισόβια. Ισόβια τα εικοσιπέντε.

Γιωργία: Ε, αυτός μια χαρά περνάει. Εμείς έχουμε όλη την κοινωνική κατακραυγή επάνω μας,

Δρούζα: Γιατί;

Σταυριανάκης: Καταδικάστηκε και για την ανθρωποκτονία.

Γιωργία: Να σας πω, διότι είμαστε τα παιδιά του βιαστή,

Δρούζα: Μισό λεπτό, αυτό που λέει η Γιωργία έχει πολύ μεγάλη σημασία.

Γιωργία: Είμαστε τα παιδιά του βιαστή και ότι είμαστε οι κοπέλες που τα θέλανε και καλά τα πάθανε και γιατί δεν τα είπαμε. Και εγώ τους δίνω την απάντηση ότι το λέω τώρα κι ότι υπάρχουν ανήλικα παιδιά που χρειάζονται τη βοήθειά τους και τα βοήθησα εγώ η ίδια τα αδέρφια μου και τα ανίψια μου να φύγουν από αυτή την κατάσταση. Που είναι η στοργή, που είναι αυτός ο στοργικός κόσμος που θέλει να βοηθήσει αυτά τα παιδιά να στηρίζουνε;

Δρούζα: Τι θα 'θελες δηλαδή Γιωργία μου; Τι θα 'θελες;

Γιωργία: Να μας αφήσουνε ήσυχους. Να ζήσουμε μια ήσυχη ζωή όπως

Αρούζα: Ναι αλλά ο κόσμος δεν καταλαβαίνει. Μιλάς για κατοίκους γύρω, έτσι; Που σας.

Γιωργία: Ναι, ναι. Που μας ενοχλούν.

Αρούζα: Που το στίγμα αυτό το να.

Γιωργία: Ναι. Μας έχουνε στιγματίσει. Γιατί;

Αρούζα: Ακριβώς. Σε εισαγωγικά καταλαβαίνετε των μπάσταρδων παιδιών. Καταλάβατε; Η κοινωνία δεν μπορεί να το αντέξει εκεί γύρω. Και τους κατατρέχουν.

Καρατζαφέρη: Άννα, μου κάνει τρομερή εντύπωση η στάση της μητέρας. Όσο τρομοκρατημένη κι αν ήτανε δεν μπορεί να γίνονται εις γνώσιν της όλα αυτά τα πράγματα, οι κόρες της να γεννάνε τα παιδιά του άντρα της,

Αρούζα: Άστο αυτό. Η μητέρα έχει ήδη φύγει, εξαφανιστεί να κάνει τη ζωή της.

Καρατζαφέρη: Έτσι...

Ιατρόπουλος: Το παιδί που 'χει το πρόβλημα που είναι; Η αδελφή της που 'χει το πρόβλημα που είναι;

Αρούζα: Είναι στο σπίτι μαζί με όλους μαζί μένει.

Γιωργία: Όλοι μαζί είμαστε. Τους έχω εγώ.

Αρούζα: Όλοι μαζί. Σ' αυτό το διαμέρισμα των εβδομήντα πέντε τετραγωνικών. Γι' αυτό λέω στον κόσμο έκκληση βοήθειας και γι' αυτή την περίπτωση κι ο Θεός είναι μεγάλος...

(Μετά το διαφημιστικό διάλειμμα)

Αρούζα: Μάλιστα. Το ένα της Γιωργίας έχει υιοθετηθεί. Που ήτανε καρπός έτσι, της πράξης του πατέρα προς το παιδί του. Του βιασμού. Αλλά υπάρχουνε δύο παιδάκια ακόμη που ζούνε μαζί σας και αυτά καρπός από το βιασμό του πατέρα στην άλλη αδελφή. Το θέμα είναι ότι εσείς έχετε εδώ πέρα λυγίσει, ότι προσπαθείτε όλη την οικογένεια, την ευρύτερη οικογένεια την έχετε αναλάβει, να.

Ιατρόπουλος: Μεγάλο έργο. Πολύ μεγάλο έργο.

Αρούζα: Όλες τις ανάγκες, την επιβίωση της οικογένειας, ζητούμε τη βοήθεια όλου του κόσμου στην ευρύτερη περιοχή της Κορίνθου, ε, ευρύτερη περιοχή, να βρεθεί μια δουλειά, να βοηθηθείτε όλοι οικονομικά γιατί εδώ ο πατέρας πια, ο μεγάλος πατέρας της οικογένειας έχει αναλάβει, τρέχει είναι και στο Ξυλόκαστρο στο πήγαινε έλα όλοι τους,

Κάποιος: Δύο δουλειές κάνει.

Ιατρόπουλος: Και οι σύλλογοι, Άννα μου, μου επιτρέπεις; Και οι σύλλογοι των ενεργών πολιτών. Όλοι αυτοί που μας βομβαρδίζουνε

Αρούζα: Αντί να κοιτάνε μόνο να ρωτάνε τι ακριβώς έχει γίνει και πως γινόντουσαν οι βιασμοί, όλοι εκεί οι φορείς, απ' τα σχολειά μέχρι και τα

Ιατρόπουλος: Ακριβώς Άννα μου, ακριβώς.

Αρούζα: Να κοιτάν να βοηθήσουνε με άλλους τρόπους πολύ πιο

Ιατρόπουλος: Έτσι. Μας βομβαρδίζουνε απ' το πρωί έως το βράδυ για το ποιος ήταν ο πιο σπουδαίος έλληνας και δε λένε για ελληνίδα, εγώ ας πούμε θα ψήφιζα την Υπατία για παράδειγμα και όχι τον Μεγαλέξανδρο. Αλλά πίσω απ' αυτό όλοι οι φορείς, οι ευαισθητοποιημένοι, και κάποια κόμματα,

Αρούζα: Και ο μητροπολίτης Κορίνθου. Για να δούμε τι θα κάνει;

Ιατρόπουλος: Ο μητροπολίτης Κορίνθου, ο άγιος άνθρωπος, ο Διονύσιος.

Αρούζα: Ο Διονύσιος. Αποτανθήκατε εκεί να ζητήσετε μια βοήθεια; Τέτοια περίπτωση την έχει ξανακούσει έλληνας; Δεν αποτανθήκατε όμως.

Ιατρόπουλος: Να πάτε στον παπά. Είναι ατέλειωτα τα τρισεκατομμύρια της εκκλησίας. Έτσι, λίγο απ' την σκόνη να δώσουνε να στηρίζουνε την οικογένεια.

Δρούζα: Λοιπόν. Θέλω να πω όμως. Εμείς αναγκαζόμαστε να διακόψουμε εδώ αλλά θα επανέλθουμε, αφού δούμε πρώτα και τι ανταπόκριση υπήρχε. Έστω σ' αυτό το μικρό χρονικό διάστημα να δούμε τι ανταπόκριση μπορεί υπήρχε από τους τηλεθεατές μας. Να αναζητήσουμε και κάποιους εκεί φορείς και να δούμε κατά ποιο τρόπο μπορεί να δοθεί μια περαιτέρω και παραπάνω βοήθεια, έτσι δεν είναι Βλάση; Πόσα είναι τα παιδιά;

Βλάσης: Η ελπίδα πεθαίνει τελευταία.

Δρούζα: Έχεις δίκιο. Πόσα είναι τα παιδιά;

Βλάσης: Συνολικά επτά παιδιά.

Δρούζα: Επτά παιδιά.

Λιάφου: Μπορώ να έχω ένα λεπτό κυρία Δρούζα;

Ιατρόπουλος: Οι πλούσιες κυρίες της Κορίνθου, ο δήμαρχος, υπάρχει μεγάλη αστική τάξη στην Κόρινθο,

Δρούζα: Σίγουρα υπάρχουν πολλές γυναίκες με ιδιαίτερες ευαισθησίες.

Λιάφου: Επιτρέψτε μου. Θέλω να πω ένα πολύ πολύ μεγάλο ευχαριστώ για λογαριασμό όλων των γυναικών που ακούσανε τις δύο κυρίες,

Δρούζα: Έτσι ακριβώς.

Λιάφου: Ειλικρινά το εννοώ γιατί είναι πολύ σημαντικό να βγαίνουν τα περιστατικά, ν' ακούγονται, να προστατευτούν τα νέα κορίτσια, να αφυπνιστούν οι μητέρες, οι γείτονες, οι σύλλογοι, οι δάσκαλοι

Δρούζα: Φωνάξτε, μιλήστε κορίτσια. Φωνάξτε το.

Λιάφου: Βέβαια. (2φ)

Σταυριανάκης: Και κάτι άλλο, σημαντικό. Να κοιτάξουμε στη διπλανή πόρτα τι συμβαίνει. Να δούμε τι γίνεται γύρω μας.

Δρούζα: Την τελευταία κουβέντα εσύ Γιωργία μου γιατί έχουμε ολοκληρώσει.

Γιωργία: Όσο ήμασταν στο Ζευγολατιό δεν ενδιαφέρθηκε κανένας τι μας είχε συμβεί.

Σταυριανάκης: Αυτό λέω. Έτσι.

Γιωργία: Να σας πω. Τώρα που είμαστε στην Κόρινθο και ζούμε μια αξιοπρεπή ζωή ενδιαφέρονται όλοι ότι κάτι γίνεται, κάτι πάει στραβά για να μας πετάξουν έξω απ' το σπίτι. Το καταλαβαίνετε αυτό που έχουμε φτάσει;

Βλάσης: Λυκειάρχης.

Γιωργία: Που έχουμε φτάσει δηλαδή; Εγώ είμαι τόσο οργισμένη

Ιατρόπουλος: Τι είπες Βλάση; Για κάτσε. Εδώ, μια στιγμή Γιωργία μου. Είπες κάτι, ο λυκειάρχης;

Βλάσης: Ακριβώς.

Ιατρόπουλος: Η λυκειάρχης ή ο λυκειάρχης;

Βλάσης: Ο λυκειάρχης.

Ιατρόπουλος: Ο λυκειάρχης. Τι κάνει αυτός ο λυκειάρχης; Εδώ, εδώ, χύμα όλα. Έχει προβλήματα κοινωνικής ευαισθησίας;

Βλάσης: Θα σας πω ένα πραγματικό περιστατικό.

Δρούζα: Γρήγορα, Βλάση μου πρέπει να παραδώσω γιατί μου φωνάζουν.

Ιατρόπουλος: Έχει προβλήματα κοινωνικής ευαισθησίας; Να μας τα πει. Έχει, ε;

Βλάσης: Ναι, ναι. Έχει. Όταν του είπα κάτι να απομακρύνει από παρανόμως τοποθετηθέν εκεί μου είπε αυτό θα μείνει εσείς θα φύγετε. Και πήγε στη Νομαρχία να κάνει φασαρία.

Ιατρόπουλος: Μάλιστα. Ωραία. Ντροπή του λοιπόν.

Κάποιος: Εισπράττουν και την κοινωνική (κατακραυγή)

Βλάσης: Εάν σας πω.

Ιατρόπουλος: Ντροπή του. Πες του από μένα, από τον ποιητή ότι είναι ξεφτίλας. Στο λέω να το ξέρει τώρα. Έτσι.

Βλάσης: Εάν σας πω, ακούστε με. Εάν σας πω ότι μας βιντεοσκοπούσε όπως ο ίδιος ομολόγησε μπροστά, ενώπιον μαρτύρων.

Δρούζα: Και όλο αυτό για ποιο; Γιατί είστε πολλά άτομα σε ένα μικρό σπίτι;

Ιατρόπουλος:; Αυτό είναι παράνομο. Αυτό είναι παράνομο.

Δρούζα: Λοιπόν. Θα επανέλθουμε. Έρευνα σ' αυτό και θα επανέλθουμε. Βλάση μου. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, καλό κουράγιο τίποτα άλλο δεν έχω να πω...

B. ΜΠΟΡΩ της 13.5.2008

Παρουσιάστρια: Κ. Άννα Δρούζα

Σήμανση: Μπλε-λευκός κύκλος. Κατάλληλο, επιθυμητή η γονική συναίνεση.

Διάρκεια σήμανσης: Κατά την έναρξη για επί 1:03, μετά το πρώτο διάλειμμα για διαφημίσεις επί 1:18, μετά το δεύτερο διάλειμμα για διαφημίσεις επί 2:26, μετά το τρίτο διάλειμμα για διαφημίσεις επί 2:32, μετά το τέταρτο διάλειμμα για διαφημίσεις επί 2:34 και μετά το πέμπτο διάλειμμα για διαφημίσεις επί 1:35.

Διάρκεια επεξήγησης: Κατά την έναρξη επί 33'', μετά το πρώτο διάλειμμα για διαφημίσεις επί 34'', μετά το δεύτερο διάλειμμα για διαφημίσεις επί 35'', μετά το τρίτο διάλειμμα για διαφημίσεις επί 31'', μετά το τέταρτο διάλειμμα για διαφημίσεις επί 33'' και μετά το πέμπτο διάλειμμα για διαφημίσεις επί 35''.

Θέμα εκπομπής: Το κυρίως θέμα της ημέρας είναι το facebook, όμως μεταδίδονται αποσπάσματα από την προηγούμενη εκπομπή, η οποία ασχολήθηκε με βιασμούς μέσα στην οικογένεια.

Καλεσμένοι: Ο κ. Σ. Κεδίκογλου, βουλευτής, η κ. Έ. Τόλη, ο κ. Γ. Χειμονέτος, ο κ. Γ. Γιασεμής, τραγουδιστής, ο κ. Στ. Κωνσταντινίδης, δημοσιογράφος. Από το κοινό μιλούν η κ. Λιάφου, ψυχολόγος, ο κ. Χ. Χατζηνάσιος, ο κ. Τ. Μικρούλης, τραγουδιστής και πρώην παίκτης ριάλιτι, ο κ. Ν. Μηνάκης και ο κ. Γ. Ζαμπέλης.

Δρούζα: Τώρα. Θέλω να σας πω το εξής. Προτού μπούμε όμως στο θέμα που έχουμε σήμερα προετοιμάσει, θα ασχοληθούμε λίγο και με το χθεσινό μας θέμα. Διότι. Υπήρξε μεγάλη ανταπόκριση από σας. Χθες φιλοξενήσαμε δύο γυναίκες οι οποίες είχαν πέσει θύμα των αρρωστημένων σεξουαλικών επιθυμιών των γονιών τους. Του πατέρα τους. Των πατεράδων τους. Μιλάω για την Σαββούλα, η οποία έπεσε θύμα του πατέρα της, βιασμού από τον πατέρα της, και αυτή και η ετεροθαλής αδελφή της, προσπάθησε να ξεφύγει, δεν τα κατάφερε και αναγκάστηκε, αφού ήλθε σε επαφή με κάποιους ειδικούς, να καταστρώσει ένα πλάνο, ένα σχέδιο για να μπορεί να έχει αποδεικτικά στοιχεία και να κλείσει στη φυλακή τον ίδιο της τον πατέρα. Όπως και συνέβη. Από εκεί και πέρα η άλλη περίπτωση ήτανε της Γιωργίας, η οποία ήρθε από την Κόρινθο, ε, μια ιστορία ασύλληπτη και βεβαίως ανατριχιαστική, χειρότερη, πολύ χειρότερη κατά τη γνώμη μας από αυτή την υπόθεση που είχε στην επικαιρότητα προκύψει με την, από την Αυστρία, που συγκλόνισε όλον τον πλανήτη, η περίπτωση λοιπόν της Γιωργίας εδώ στη δική μας χώρα ήτανε, είναι δύο κορίτσια, δύο αδελφές, οι οποίες και αυτές έζησαν μια αντίστοιχη φρίκη διότι ο πατέρας τους τις κακοποιούσε σεξουαλικά για πάρα πολλά χρόνια, από έξι ετών είχε αρχίσει η κακοποίηση η σεξουαλική στη Γιωργία και στην αδελφή της την Τασία, η οποία είχε και πρόβλημα. Έπασχε από νοητική στέρηση. Τώρα. Αυτές οι δύο γυναίκες φέρανε παιδιά στη ζωή με τον πατέρα τους, άλλα δόθηκαν για υιοθεσία άλλα τα σκότωσε ο ίδιος ο πατέρας με την γέννησή τους, άλλα είναι ακόμη μέσα στην μεγαλύτερη οικογένεια, και υπάρχουν, και αυτός ο πατέρας είναι ήδη στην φυλακή, υπήρξε όμως πολύ συγκινητική ανταπόκριση απ' όλους εσάς που θελήσατε να βοηθήσετε με κάθε

τρόπο, στα χέρια μου έχω όλα τα στοιχεία απ' όλους εσάς που τηλεφωνήσατε χθες, και αποσπασματικά θα δώσω έτσι και μερικά παραδείγματα με τι τρόπο θελήσατε να συμβάλετε....

(Ακολουθεί διαφημιστικό διάλειμμα)

Δρούζα: Πάμε όμως τώρα στο δικό μας απόσπασμα το χθεσινό. Αυτό που σας είπα. Η ιστορία της Σαββούλας. Για σκεφθείτε να σας είχε συμβεί κάτι τέτοιο. Ο ίδιος ο πατέρας τη βίαζε επί δύο χρόνια, δεν μπορούσε να διαφύγει, την απειλούσε, την ξυλοκοπούσε και βεβαίως βρίσκει κάποια στιγμή, διαφεύγει απ' το σπίτι της, φυγαδεύεται, και από εκεί και πέρα οι ειδικοί στους οποίους απευθύνεται τη συμβουλεύουν να στήσει με έναν τρόπο μία παγίδα ώστε να μπορέσει να αποδείξει το τι συνέβαινε στο σπίτι. Γιατί βεβαίως ο πατέρας έλεγε παντού ψέματα και παρουσίαζε κάτι άλλο από αυτό που συνέβαινε. Από εκεί και πέρα καταδικάστηκε, εκτίει την ποινή του αλλά σύντομα, έχει ζητήσει να αποφυλακιστεί και εδώ και τρία χρόνια συνεχίζει να στέλνει τόσο απειλητικά όσο και ερωτικά γράμματα στην κόρη του τη Σαββούλα, η οποία είναι τρομοκρατημένη, δεν ξέρει τι να κάνει διότι η απειλή είναι ότι θα έρθω να σε βρω. Και από εκεί και πέρα βεβαίως μπορείτε να φανταστείτε τι μπορεί να σημαίνει για εκείνην όλο αυτό και για την ψυχή της, η οποία πλέον προσπαθεί να σταθεί στα πόδια της και έχει ήδη δύο παιδιά δικά της έχει φέρει στον κόσμο. Για πάμε να δούμε το χθεσινό απόσπασμα. Και μετά να δούμε και την ανταπόκριση του κόσμου.

Λεζάντες : «Συγκλόνισε η ιστορία της Σαββούλας», «Είδα το σκληρό πρόσωπο της ζωής μέσα από τα μάτια του πατέρα μου», «Η Σαββούλα αποκαλύπτει το μυστικό της», «Η Σαββούλα έσπασε το μυστικό της & ο πατέρας της πήρε το δρόμο για τη φυλακή», «Οι γιατροί σήκωσαν τα χέρια μπροστά στο δράμα της Σαββούλας», «Η αντίδραση του πατέρα για την αποκάλυψη της κόρης του».

Αφηγητής: Είναι η φρικιαστική ιστορία του Βόλου που συντάραξε την Ελλάδα. Μια ιστορία αιμομιξίας, μια νεαρή γυναίκα, η οποία έπεσε θύμα σεξουαλικής κακοποίησης από τον ίδιο της τον πατέρα.

Σαββούλα: Με χάιδεψε στο στήθος μου. Εγώ τον σκούνησα, εκείνη τη στιγμή δεν ξέρω πως βρέθηκε, είχα έτσι μια δύναμη που τον έδωσα μια μπουνιά στο στομάχι. Μου έλεγε ότι το ήξερε ότι ήμουνα παρθένα, του το 'χα πει εγώ, μου είπε ότι λέω ψέματα, μου έσκισε το ρούχο μου, μου κατέβασε το παντελόνι μου κάτω, μ' έριξε στο κρεβάτι κι έγινε αυτό το πράμα. Έτσι ήτανε και με την αδελφή μου, που κάποια στιγμή ξέφυγε η αδελφή μου, όχι εγώ. Εγώ όμως ήμουνα το παιδί του, που έλεγε σε όλους η μοναχοκόρη του, το αίμα του.

Αφηγητής: Η Σαββούλα ήταν το δεύτερο θύμα σεξουαλικής εκμετάλλευσης μέσα στο ίδιο της το σπίτι. Το πρώτο ήταν η αδερφή της από τον πρώτο γάμο της μητέρας της, ένα κορίτσι που το όνομά της έγινε τατουάζ στο μπάτσο του ανθρώπου που προκάλεσε τόσο κακό. Σε μία εξομολόγηση ψυχής η Σαββούλα αποκαλύπτει όλα όσα δεν μπορούσε μέχρι σήμερα να πει.

Εμφανίζεται σε 1^ο πρόσωπο χωρίς απόκρυψη στο στούντιο γυναίκα η οποία λέγεται Σαββούλα, θύμα βιασμού από τον πατέρα της

Δρούζα: Στα δεκαοκτώ έρχεσαι στην Ελλάδα.

Σαββούλα: Δεκαεννιά.

Δρούζα: Δεκαεννιά. Απ' την Αυστραλία. Η μητέρα σου είχε και ένα παιδί από άλλο γάμο;

Σαββούλα: Άλλα εφτά.

Δρούζα: Άλλα εφτά. Τα οποία εδώ εσύ γυρνώντας απ' την Αυστραλία ζούσατε ποια παιδιά;

Σαββούλα: Μόνο εγώ.

Δρούζα: Μόνο εσύ. Η αδελφή σου πως είχε πέσει θύμα βιασμού; Η ετεροθαλής, η μεγαλύτερη πριν από σένα.

Σαββούλα: Πριν πάω στην Αυστραλία. Δέκα χρονών πήγα. Είναι μεγαλύτερη από μένα.

Δρούζα: Ναι. Τι έβλεπες, τι καταλάβαινες;

Σαββούλα: Τα πάντα.

Δρούζα: Πες μας, μίλησέ μας γι' αυτό και μετά θα πάμε σε σένα.

Σαββούλα: Πως την πείραζε στο κορμί, μαζί κοιμόντουσαν...

Δρούζα: Μαζί κοιμόντουσαν!

Σαββούλα: Ναι

Δρούζα: Με την κόρη. Η μητέρα σου;

Σαββούλα: Δούλευε.

Δρούζα: Και δεν το έβλεπε αυτό.

Σαββούλα: Όχι

Δρούζα: Μάλιστα. Για πόσα χρόνια κράτησε αυτό;

Σαββούλα: Αρκετά χρόνια.

Δρούζα: Αρκετά χρόνια. Και πως κατορθώνει και φεύγει, το λέει στη μητέρα σας η αδελφή σου;

Σαββούλα: Μόνη της, πήγε ν' αυτοκτονήσει κι έφυγε.

Δρούζα: Με το που εκδηλώνει την ανώμαλη συμπεριφορά αυτή. Τι απειλές αρχίζει να εξαπολύει;

Σαββούλα: Ότι κανένας δε θα με πιστέψει, και στην αστυνομία να πάω δε θα με πιστέψουνε, στοιχεία δεν.

Δρούζα: Πήγε να σε σκοτώσει μ' ένα μηχανάκι για ποιο λόγο;

Σαββούλα: Δεν ξέρω.

Δρούζα: Που ήσουνα, στο δρόμο περπατούσες;

Σαββούλα: Όχι, επάνω στο μηχανάκι

Σταυριανάκης: Πάνω στη μηχανή.

Δρούζα: Μάλιστα. Και τσακωνόταν μαζί σου.

Σαββούλα: Ε, ναι.

Δρούζα: Τώρα, εσύ τελικά, πόσος καιρός περνάει όταν παίρνεις την απόφαση να μιλήσεις. Ενώ το βιώνεις αυτό τουλάχιστον δύο, τρεις φορές την εβδομάδα;

Σαββούλα: Μετά από δύο χρόνια.

Αφηγητής: Σήμερα η Σαββούλα λέει ότι δεν μπορούσε να καταλάβει κανείς το μαρτύριό της. Ούτε η ίδια της η μητέρα.

Ακολουθεί διάλογος παρουσιάστριας – Σαββούλας.

-Γίνεται αυτό, αρχίζει και γίνεται δύο και τρεις φορές τη βδομάδα, η μητέρα σου όμως γυρίζει από τη δουλειά, τι δουλειά έκανε;

-Εκείνη την εποχή κοιτούσε μία γιαγιά που έπρεπε να είναι νύχτα εκεί πέρα.

-Μάλιστα για τον ύπνο. Όταν γυρνούσε η μητέρα σου απ' τη δουλειά δεν ένιωθες την ανάγκη να της μιλήσεις; Σοκαρισμένη με όλο αυτό που συνέβαινε;

-Πίστευα ότι δεν θα με πιστέψει.

-Μάλιστα. Άρα δεν ένιωθες ότι και η μάνα σου σε πονούσε, ήταν κοντά σου όσο θα 'θελες δηλαδή, γιατί να μην έχει εμπιστοσύνη στο ίδιο της το παιδί;

Σταυριανάκης: Είπες κάτι όμως στη μητέρα σου.

-Μετά.

-Μετά από πόσο καιρό Σαββούλα;

-Πολύ καιρό.

-Κοιτάζετε. Όταν ξαφνικά έχεις υποστεί ένα σοκ, τον ίδιο σου τον πατέρα να σε βιάζει, από εκεί και πέρα ποια εμπιστοσύνη μπορεί να έχεις

Λιάφου: Σε οποιονδήποτε άλλο.

-σε οποιονδήποτε άλλο; Μάλλον αυτό την επηρέασε, μέτρησε δηλαδή.

Λιάφου: Αυτή είναι η μία διάσταση, δηλαδή.

Σταυριανάκης: Δεν είχαν στοιχεία. Ο άλλος ήτανε τεράστιος υποκριτής, μπορούσε να κάνει το άσπρο μαύρο. Δεν το συζητάμε. Το πρόβλημα ήταν τεράστιο. Και θα δείτε στη συνέχεια.

-Γιατί είχα πάει σε κοινωνική λειτουργό, της είχα πει τα πάντα,

Σταυριανάκης: Ακούστε.

-Ήθελε να με πιστέψει, δεν μπορούσε γιατί είχε πάει εκείνος και της έλεγε διαφορετικά και η γυναίκα κάπου τρελάθηκε.

-Παίρνεις την απόφαση να μιλήσεις στη μητέρα σου καταρχήν.

-Ναι.

-Όπου. Μιλάς στη μητέρα σου. Τι της λες;

-Την εξήγησα.

-Τι; Πες μας τι της είπες. Εσύ τα 'χεις ζήσει, εμείς δεν τα 'χουμε ζήσει.

-Ότι μου συμβαίνει αυτό κι αυτό.

Λιάφου: Η μητέρα σου πως αντέδρασε;

-Τι άκουσε δηλαδή η μάνα απ' το στόμα του παιδιού της; Της είπες την αλήθεια.

-Ναι.

-Ο άντρας σου;

Κάποιος: Ή ο μπαμπάς;

-Ο μπαμπάς. Μ' έχει πειράξει.

-Ναι.

-Πως την είδες; Στα μάτια της πως αντέδρασε; Τι έκανε εκείνη την ώρα;

-Έκλαιγε.

-Έκλαιγε. Άρα σε πίστεψε.

Λιάφου: Ναι.

-Και της είπες ότι αυτό είναι επαναλαμβανόμενο.

-Ναι

-Και έκλαιγε.

Κάποιος: Αφού ήξερε και την άλλη ιστορία.

-Με πίστεψε γιατί ήξερε απ' την άλλη την αδερφή μου

-Ήξερε από την κόρη της την άλλη. Τότε τι αποφασίζει να κάνει η μητέρα σου;

-Φεύγουμε.

-Τι σου λέει, σήκω να φύγουμε;

-Ναι. Όχι αμέσως, λόγω δεν είχαμε χρήματα, δεν ξέραμε κανένανε, που να πηγαίναμε;

-Και το σχεδιάσατε μαζί, παίρνοντας κάποιο χρονικό διάστημα, δεν λέτε τίποτα σ' εκείνον και μαζεύετε κάποια λεφτά, εκείνος δεν κατάλαβε τίποτα και φεύγετε από το σπίτι; Μαζί;

-Μαζί.

-Και πάτε που;

-Αθήνα

-Αθήνα. Σε ανθρώπους δικούς σας;

-Όχι.

-Μείνατε σε ένα ξενοδοχείο δηλαδή.

-Στον ξενώνα.

Σταυριανάκης: Στέγη.

-Α, πήγατε στη στέγη. Με σκοπό;

-Να τον βάλουμε φυλακή

-Να το καταγγείλετε. Και τότε είναι που εκείνος, πάλι υποκριτικά, αρχίζει και βγαίνει στα ραδιόφωνα και στις εφημερίδες ζητώντας το παιδί του, ως φιλεύσπλαχνος πατέρας που πονάει για το χαμό του παιδιού του;

-Ναι.

Προβάλλεται βίντεο.

Πρόδρομος: Θα παρακαλούσα το κορίτσι και τη γυναίκα μου να μου δώσουνε τουλάχιστον την τελευταία μου ευκαιρία.

Σαββούλα: Ξέρει ο πατέρας μου πολύ καλά ότι του δώσαμε ευκαιρία και τα χάλασε όλα.

Αφηγητής: Κατά τη διάρκεια της ραδιοφωνικής εκπομπής η Σαββούλα επικοινωνεί τηλεφωνικά με τον πατέρα της. Από τα υπονοούμενα και τις αιχμές μπορούσε να αντιληφθεί κανείς πως κάτι περίεργο συνέβαινε μέσα σ' αυτό το σπίτι.

Σαββούλα: Αυτή τη φορά ξέρει ο ίδιος του καλά τι μου έκανε και έτσι δε χρειάζεται ούτε να ξαναγυρίσω ούτε.

Πρόδρομος: Τι σου έκανα Σαββούλα;

Σαββούλα: Ξέρεις πολύ καλά.

Πρόδρομος: Δεν ξέρω. Τίποτα δεν ξέρω.

Σαββούλα: Δεν ξέρεις;

Πρόδρομος: Πες μου εσύ τι σου έκανα δημόσια.

Σαββούλα: Το μαχαίρι! Άντε τώρα!

Πρόδρομος: Τι το ξέρω το μαχαίρι;

Σαββούλα: Έλα!

Πρόδρομος: Που πήγα να σφαχτώ; Αυτό εννοείς;

Σαββούλα: Α, εκεί;

Πρόδρομος: Ένα παιδί να πούμε που κάνει τέτοια πράγματα στον πατέρα της.

Σαββούλα: Τι έχω κάνει;

Πρόδρομος: Φανταστείτε, φανταστείτε τι καρδιά έχει.

Σαββούλα: Τι έχω κάνει εγώ σ' εσένα;

Πρόδρομος: Τι του βάλανε στο κεφάλι του, τι του είπανε, πως

Σαββούλα: Αυτοί ή εσύ;

Πρόδρομος: Πόσο το μπιμπιλήσανε. Μία τελευταία ευκαιρία να μου δώσουν.

Μητέρα: Όχι, με τίποτα.

Στο στούντιο ακολουθεί ο παρακάτω διάλογος παρουσιάστριας - Σαββούλας.

-Γυρνάς πίσω, έτσι, γιατί σου λένε ότι πρέπει οπωσδήποτε να έχεις στοιχεία. Αλλιώς, έτσι δεν είναι; Της αλήθειας. Αλλιώς πως θα το αποδείξεις κορίτσι μου; Και τι αποφασίζεις; Γυρνάς πίσω.

-Συνεχίζει.

-Και κείνος συνεχίζει.

Καρατζαφέρη: Ενώ η μητέρα σου γνωρίζει πια;

-Ναι.

Καρατζαφέρη: Και ενώ η μητέρα γνωρίζει.

-Ναι.

-Και δείτε μπροστά σε τηλεοπτική κάμερα τι λέει.

Προβάλλεται βίντεο.

Αφηγητής: Η συνέντευξη της Σαββούλας και της μητέρας της γίνεται σ' ένα δωμάτιο ξενοδοχείου. Ο πατέρας δε γνωρίζει τίποτα. Μετά από λίγο θα δεχθεί με χαρά να μιλήσει στην κάμερα προκειμένου να σβήσει τις φήμες και τα αρνητικά σχόλια.

Πρόδρομος: Γι' αυτό το παιδί έχω κουραστεί πάρα πολύ. Όλη μου η ζωή είναι αυτό το παιδί. Άσχετα αν η ηλικία της είναι είκοσιτριών χρονών πλέον, αυτό δεν έχει

σημασία, είναι το δικό μου παιδί. Το αγαπάω και κάπου η ανησυχία μου, κάπου όλα αυτά με φέραν σε απόγνωση. Ακούστηκε και κάποια στιγμή και ένα υπονοούμενο και από το ίδιο το παιδί.

Δημοσιογράφος: Ότι;

Πρόδρομος: Ε, ότι ο μπαμπάς ξέρει. Αλλά αυτό εδώ, ο κάθε άνθρωπος με τη δική του σκέψη βγάζει πολλά και διάφορα. Και μη τι άλλο τα χειρότερα (θα μπορούσαν;).

Δημοσιογράφος: Είστε περήφανος που η κόρη σας είναι τώρα κοντά σας;

Πρόδρομος: Φυσικά.

Δημοσιογράφος: Την αγαπάτε;

Πρόδρομος: Τρελός.

Δημοσιογράφος: Η τρέλα σας δηλαδή μέχρι που μπορεί να φτάσει γι' αυτό το παιδί;

Πρόδρομος: Στο φόνο, στο θάνατο, ν' αυτοκτονήσω, να σκοτώσω.

Δημοσιογράφος: Γιατί έχετε τέτοιες τάσεις, καταστροφικές τάσεις;

Πρόδρομος: Τα 'πα, έχω μεγαλώσει σε ορφανοτροφείο.

Αφηγητής: Η Σαββούλα καλείται τώρα να μιλήσει υπό την απειλή και το φόβο του άγριου βλέμματος του πατέρα και των αντιδράσεών του. Τώρα θα μιλήσει πολύ διαφορετικά από αυτό που νιώθει μέσα της. Πρέπει όμως να πει αυτά που της έχει υποδείξει ο πατέρας της μπροστά στην κάμερα προκειμένου να μείνει ευχαριστημένος ότι η κόρη έχει μάθει καλά το ποίημά της.

Σαββούλα: Είχα κάνει λάθος, δεν ήταν αυτά που έλεγα, με βάζαν κάποιοι άλλοι άνθρωποι για να μισήσω τον πατέρα μου. Κι εγώ δεν είχα μυαλό, το έκανα. Είχα αφήσει υπονοούμενο ότι ξέρει ο μπαμπάς. Αυτό δεν ισχύει. Ήθελα να καταλάβει ο κόσμος ότι μ' έχει ενοχλήσει. Αυτό είναι ψέμα. Δεν έχει γίνει κάτι τέτοιο. (;) ο μπαμπάς μ' αγαπάει πάρα πολύ.

Δημοσιογράφος: Σαν ποιηματάκι στο σχολείο μας το είπες.

Σαββούλα: Ε, εντάξει είμαι λίγο.

Δημοσιογράφος: Έχεις κάποια παράπονα, που θα ήθελες τώρα που είναι και ο μπαμπάς εδώ πέρα να τ' ακούσει και να βελτιωθούν λίγο τα πράγματα;

Σαββούλα: Να μου ζητήσει, όχι να μου ζητήσει, να με συγχωρέσει που έκανα όλα αυτά, που δημιούργησα προβλήματα πολλά. Ε, ζητώ συγνώμη. Και 'γω παιδί είμαι, λάθος έκανα.

Πρόδρομος: Και μεις κάναμε λάθη και πάρα πολλά μάλιστα. Κάθε παιδί κάνει τα δικά του λάθη. Και μεις παιδιά κάναμε, λάθη κάναμε πολλά. Αυτό δεν σημαίνει ότι κρατάμε κακία στο παιδί μας γιατί έκανε λάθη.

Σαββούλα: Όχι.

Πρόδρομος: Έγινε. Ήτανε να μη γίνει. Έγινε. Δεν πρέπει να το έχεις κατάκαρδα παρμένο αυτό.

Σαββούλα: Το έχω ξεπεράσει.

Πρόδρομος: Α, μπράβο.

Δημοσιογράφος: Είστε ευχαριστημένος κύριε Κυριακίδη;

Πρόδρομος: Πολύ.

Δημοσιογράφος: Είστε ευχαριστημένος που η κόρη σας αποκατέστησε την αλήθεια αυτή τη στιγμή;

Σαββούλα: Μαρία, κάτι ήθελα να πω.

Πρόδρομος: Ε κοιτάζτε, οι πληγές μου μπορεί να κλείσουν, αν όχι τώρα, ίσως αργότερα. Αλλά σίγουρα τα σημάδια θα τα 'χω μέχρι να πεθάνω.

Τέλος βίντεο

Στο στούντιο

Ιατρόπουλος: Εγώ προσωπικά δεν βλέπω έναν παρορμητικό, παρορμητικά διεστραμμένο άνθρωπο αλλά έναν εγκεφαλικά διεστραμμένο.

Λιάφου: Στην ερώτηση πως αγαπάς το παιδί σου, σε σημείο ν' αυτοκτονήσω ή να σκοτώσω, αυτό ήδη είναι παθολογικό, κανένας γονιός θέλοντας να δείξει το μέγεθος της αγάπης του δεν λέει αυτό.

Δρούζα: Δεν απαντάει έτσι. Δεν χρησιμοποιεί. Θα αυτοκτονήσω ή θα σκοτώσω. Αν είναι δυνατόν.

Λιάφου: Ήδη αυτό είναι ένα σημείο που υποδηλώνει καταστάσεις.

Δρούζα: Μπράβο. Τώρα πως ένιωθες εκεί, εκείνη την ώρα που το 'κανες αυτό; Και ήξερες ότι για άλλη μια φορά βιάζεις την ψυχή σου γιατί δεν ήταν αυτή η αλήθεια.

Η Σαββούλα δεν μπορεί να απαντήσει.

Σταυριανάκης: Οι ανάγκες της μεθόδευσης. Έτσι. (Η Σαββούλα γνέφει καταφατικά).

Δρούζα: Από κει και πέρα, αφού γίνεται αυτό, συνεχίζει αυτός. Έτσι; Συνεχίζει τους βιασμούς κατεπανάληψη. Πότε αποφασίζεις να πας στο νοσοκομείο; Και πότε αποφασίζεις να καταγγείλεις το βιασμό;

Σαββούλα: Το 2000.

Προβάλλεται βίντεο.

Αφηγητής: Η Σαββούλα έχει συνειδητοποιήσει ότι πρέπει να πάρει την κατάσταση στα χέρια της τη στιγμή που κανείς άλλος δεν μπορεί να δώσει μία λύση.

Σαββούλα: Έβαζε άτομα να μας παρακολουθάει και αυτά, δεν μπορούσαμε να κάνουμε κάποια κίνηση και για να φύγουμε απ' το Βόλο. Όλοι τον φοβούνταν. Μου είπε αν τον κάνω μήνυση έχει χαρτί απ' το ψυχιατρείο. Και θα βάλει και άτομα, παράδειγμα αλβανούς ότι αυτοί μου δίνανε λεφτά εμένα και κάναμε έρωτα.

Εκφωνητής: Θα προσπαθήσει λοιπόν να δώσει ένα τέλος στον εφιάλτη. Έπειτα από μία νύχτα κατά την οποία ο πατέρας της θα εκδηλώσει για μια φορά ακόμη το αρρωστημένο του πάθος η Σαββούλα θα πάει στο νοσοκομείο προκειμένου ν' αποκαλυφθεί η αλήθεια.

Σαββούλα: Η μαμά μου έλειπε χθες το βράδυ, πήγε να πάρει κάποια πράγματα από τις Μηλιές, ήμασταν μόνοι με τον πατέρα μου, ήρθε στο κρεβάτι μου και μ' εκβίασε για τελευταία φορά.

Ρεπόρτερ: Τι ακριβώς έκανε δηλαδή; Πως σε πλησίασε;

Σαββούλα: Πήγα να ξαπλώσω, ήρθε στο κρεβάτι μου, ήτανε ξεβράκωτος, μου έβγαλε τα δικά μου τα ρούχα, μου έκλεισε το στόμα μου και έκανε την πράξη.

Ρεπόρτερ: Μάλιστα, και στη συνέχεια;

Σαββούλα: Μόλις τελείωσε, σηκώθηκε κι έφυγε.

Ρεπόρτερ: Και σήμερα το πρωί τι ακριβώς έγινε λοιπόν;

Σαββούλα: Σήμερα το πρωί πήρα μία απόφαση να πάω στο νοσοκομείο να μου κάνουνε μία εξέταση στο γυναικολόγο. Μου την κάνανε και ο γιατρός ο διευθυντής πήρε την ασφάλεια τηλέφωνο και από εκεί και πέρα

Ρεπόρτερ: Ήρθε η ασφάλεια.

Σαββούλα: Ναι. Μου πήρανε κατάθεση, είπα ότι ο πατέρας μου μ' εκβίασε.

Ρεπόρτερ: Σε βίασε.

Σαββούλα: Ναι.

Ρεπόρτερ: Στη μήνυσή σου τι κατέθεσες;

Σαββούλα: Ότι σας έχω πει εσάς, ότι, για την καραμπίνα, για το μαχαίρι, πότε συνέβαινε αυτό, που είχαμε φύγει, για τις απειλές, ξύλο που έχω φάει, δεν ξέρω αν έχω ξεχάσει κάτι άλλο.

Ρεπόρτερ: Μάλιστα. Και στη συνέχεια λοιπόν υπέγραψες αυτή τη μήνυση και η ασφάλεια;

Σαββούλα: Πήρε τα μέτρα της.

(Πίσω στο στούντιο σε ζωντανή μετάδοση)

Δρούζα: Υπάρχει και η συνέχεια βέβαια όπου τελικά δεν ξέρω πως νιώθετε με όλα αυτά που ακούτε και αν μπορείτε να φανταστείτε να συνέβαινε σ' εσάς...

Κεδίκογλου: Σε κανέναν άνθρωπο δεν μπορείς να φανταστείς να συμβαίνει αυτό...

Μετά το διαφημιστικό διάλειμμα.

Δρούζα: Λοιπόν. Πάμε να δούμε τώρα τη συνέχεια και πως ρισκάροντας την ίδια της τη ζωή κατορθώνει, παγιδεύει τον πατέρα της και αποκαλύπτει την αλήθεια. Και ποια ήταν η συνέχεια.

Προβάλλεται βίντεο Λεζάντες

Αφηγητής: Οι εξελίξεις θα είναι ραγδαίες. Σάββατο μεσημέρι ο πατέρας συλλαμβάνεται αλλά εξακολουθεί ν' αρνείται τα πάντα.

Πρόδρομος: Βεβαίως και αρνούμαι. Δεν θα 'μωνα άνθρωπος. Δε θέλω τη ζωή. Ακόμα και με τέτοια κατηγορία τη ζωή δεν τη θέλω. Πόσο μάλλον να κάνω κάτι τέτοιο.

Ρεπόρτερ: Μπορείτε να μου εξηγήσετε για ποιο λόγο τότε η Σαββούλα έκανε αυτή την πράξη και μάλιστα ήταν μόνη της όταν πήγε να κάνει την εξέταση;

Πρόδρομος: Αυτό ας το κρίνει η ίδια της και αυτοί που τη βάζουν. Εγώ από σας θέλω να το βοηθήσετε. Απ' εδώ και πέρα θα 'ναι πολύ πιο δύσκολα τα πράγματα γι' αυτό.

Αφηγητής: Η ιστορία συγκλονίζει την Ελλάδα. Ο άνθρωπος που εξέτασε τη Σαββούλα μιλάει στις τηλεοπτικές κάμερες.

Ιατρός: Η κοπέλα ήρθε χθες, ημέρα Σάββατο, γύρω στις εννέα η ώρα, κατ' ευθείαν μέσα στην γυναικολογική κλινική. Ήταν σε μια έντονη ψυχολογική, δύσκολη κατάσταση, έκλαιγε, σε μια κατάσταση στρες και ζήτησε μια γυναικολογική εξέταση και παράλληλα δήλωσε βιασμό. Αυτά είναι συνηθισμένα...

Στη διάρκεια της εμφάνισης του ιατρού προβάλλεται η ιδιότητά του ως διευθυντής της γυναικολογικής κλινικής νοσοκομείου Βόλου.

Ρεπόρτερ: Δήλωσε βιασμό (απ' το;) συγκεκριμένο άτομο (ή απλά;);

Ιατρός: Δήλωσε βιασμό. Αυτό είναι ένα σύνηθες γεγονός. Όμως, πλησιάζοντας οι εφημερεύοντες, έτυχε να είμαι και εγώ χθες το πρωί εδώ και προσπαθώντας να πλησιάσουμε αυτό το άτομο, διαπιστώσαμε ότι ο σταυρός του άρχιζε πριν περίπου από 3 χρόνια και σύμφωνα μ' αυτά τα οποία η ίδια μας καταμαρτύρησε, έτυχε αντικείμενο κατ' επανάληψιν, καθ' υποτροπήν όπως λένε, σεξουαλικής κακοποίησης, βιασμού από το φυσικό της πατέρα.

Πρόδρομος: Κάποιος γιατρός που θα πει ότι είναι βιασμένη, βγαίνει ότι είναι βιασμένη από μένα;

Ρεπόρτερ: Θα κάνει εξέταση και θα συγκρίνει το αποτέλεσμα

Πρόδρομος: Να πάρει, αν είναι, όπως λέει, αν είναι, να πάρουνε σπέρμα και να δούνε και το δικό μου σπέρμα.

Ρεπόρτερ: Θα κάνουνε συγκρίσεις σίγουρα. Θα κάνουνε συγκρίσεις.

Πρόδρομος: Είναι; Μπορεί να έχει πάει με τον ανιμιά της, μπορεί να 'χει πάει μ' ένα φίλο της.

Ρεπόρτερ: Χθες το βράδυ, μαζί σας ήτανε, δεν ήτανε μόνη της η Σαββούλα.

Πρόδρομος: Όλη μέρα είναι μόνη της.

Δρούζα: Η εξέταση αυτή είχε ως τι αποτέλεσμα αποδεικτικό;

Κάποιος: Ταυτοποίηση σπέρματος;

Σταυριανάκης: Ότι ήτανε δικό του το σπέρμα.

Δρούζα: Και αυτό ήτανε αρκετό.

Σαββούλα: Γιατί έλεγε ότι δεν το 'χει κάνει αυτός.

Δρούζα: Ακριβώς.

Σαββούλα: Γι' αυτό τον πιάσανε.

Δρούζα: Ακριβώς.

Σταυριανάκης: Γιατί πήγαινε. Επειδή θα αμφισβητείτο και θα αμφισβητείτο, γι' αυτό λοιπόν της έδωσαν την οδηγία ότι αν συμβεί η πράξις, δεν θα πλυθείς και θα πας έτσι όπως είσαι το πρωί στο νοσοκομείο. Το οποίο τήρησε με χίλιες δυο δυσκολίες η συγκεκριμένη και πήγε εκεί, εξετάστηκε, ειδοποιήθηκε η αστυνομία από το νοσοκομείο και ακολουθήθηκε η διαδικασία αυτή. Συνελήφθη δηλαδή γιατί ήταν μέσα στα όρια του αυτοφώρου και κινήθηκε σε βάρος του η διαδικασία η γνωστή. Μπορεί να σας πει τη δοκιμασία που έζησε μέσα απ' το δικαστήριο, όταν ήταν υποχρεωμένη να αποδείξει αυτό που είχε ζήσει. Και δεν μπορούσε και δεν είχε το κουράγιο. Όταν έχεις κάποιον, έτσι δεν είναι, όταν έχεις κάποιον άνθρωπο να σου λέει εγώ παπ δεν έκανα τίποτα, παπ, παπ, τίποτα. Τι δοκιμασία σκληρή. Το κλάμα να ρέει, το κλάμα να ρέει ποταμός. Να τρέμουνε χέρια και (πόδια;)

Σαββούλα: Κι έφυγε κιόλας. Όταν τελείωσε το δικαστήριο με τις χειροπέδες το 'σκασε. Εμένα με κρύψανε.

Δρούζα: Σε κυνηγούσε δηλαδή.

Σαββούλα: Ναι. Τελευταία στιγμή τον πιάσανε με.

Αφηγητής: Η Σαββούλα σήμερα βλέπει σήμερα τον εφιάλτη να επιστρέφει. Ο πατέρας στέλνει απειλητικά γράμματα στην κόρη του.

Δρούζα: Σου στέλνει ερωτικά γράμματα εδώ και τρία χρόνια. Γράφοντας μέσα τι; Τα 'χεις παραδώσει δε στην αστυνομία.

Σαββούλα: Όχι, ερωτικά μόνο και απειλές.

Δρούζα: Και απειλές.

Σαββούλα: Ναι.

Δρούζα: Τι γράφει λοιπόν στα γράμματά του;

Σαββούλα: Στις απειλές ότι μην τολμήσω και πάω σε εισαγγελέα και αστυνομία. Εγώ θα βγω. Και αυτό που θέλω θα το κάνω.

Δρούζα: Τι θέλει να κάνει αφού βγει;

Σαββούλα: Δεν ξέρω.(2φ) Θα 'ρθει να με βρει.

Δρούζα: Και;

Σαββούλα: Θέλει να ζήσουμε μαζί πάλι.

Λιάφου: Εσύ τι φοβάσαι τώρα Σαββούλα; Να μη σε ξαναπειράξει;

Σταυριανάκης: Τα πάντα.

Σαββούλα: Τα πάντα.

Δρούζα: Που ξέρει που μπορεί να φτάσει;

Σαββούλα: Ακριβώς.

Δρούζα: Και γιατί να μη φοβάται; Εσείς δε θα φοβόσασταν όταν κάποιος σας απειλεί να σας βιάσει και ενδεχομένως, αν δεν καθίσετε, να σας σκοτώσει;

Λιάφου: Το λέω γιατί ακούστηκε. Θα σας πω γιατί το λέω. Ακούστηκε

Δρούζα: Αυτός είναι ο λόγος που σήμερα η Σαββούλα ήθελε να είναι εδώ, ήθελε να έχει καταθέσει δημόσια την κατάσταση, να είναι, να υπάρχει ντοκουμέντο.

Αφηγητής: Η ίδια θέλει σήμερα να σταθεί στα πόδια της. Να βοηθηθεί και ν' απαλλαγεί μια και καλή από το άσχημο παρελθόν της.

Δρούζα: Με δυο παιδάκια είναι τώρα μόνη και τα βγάζει πέρα.

Καρατζαφέρη;: Κατάφερε να τη βρει όμως.

Δρούζα: Τα βγάζει πέρα εκεί στην περιοχή του Βόλου με μία δουλειά, μισό λεπτό γιατί αξίζει να τα λέμε κι αυτά και ν' ανοίξουμε βεβαίως, το τηλεφωνικό κέντρο είναι ανοιχτό σε όλους τους τηλεθεατές μας γιατί υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι που συμπονούν, που καταλαβαίνουν, με ευαισθησία κοινωνική και θέλουν να βοηθήσουν

προφανώς και να συμβάλλουν. Δουλεύει αυτή τη στιγμή για τρεις ώρες μόνο, καθαρίζοντας, πες τα κορίτσι μου εσύ, έχει δύο παιδάκια πόσων χρονών;

Σαββούλα: Εφτά και τέσσερα.

Δρούζα: Εφτά και τέσσερα. Εγκατέλειψε ο σύζυγος, πες κορίτσι μου τι δουλειά κάνεις τώρα;

Σαββούλα: Καθαρίζω ένα μαγαζί που είναι ψησταριά.

Δρούζα: Μάλιστα. Για πόσες ώρες;

Σαββούλα: Τρεις, τέσσερις ώρες, εξαρτάται τι δουλειά έχει.

Δρούζα: Και τι λεφτά παίρνεις;

Σαββούλα: Λίγα, εντάξει.

Δρούζα: Πες το. Ντρέπεσαι;

Σαββούλα: Όχι.

Δρούζα: Γιατί δεν το λες;

Σαββούλα: Τριακόσια ευρώ.

Δρούζα: Τριακόσια ευρώ. Με δύο παιδιά, αυτή είναι η.

Καρατζαφέρη: Μόνη της.

Δρούζα: Ψάχνει να βρει και δεύτερη δουλειά εκεί στο Βόλο, έτσι, Σαββούλα;

Σταυριανάκης: Αξίζει να δοθεί.

Δρούζα: Έχει τη στήριξη της μάνας. Πολύ καλή ερώτηση αυτός που ρώτησε.

Σαββούλα: Η μαμά μου.

Δρούζα: Είναι, παρότι δεν είναι και καλά στην υγεία της, έχει όμως τη σύνταξή της;

Σαββούλα: Σύνταξη απ' το ΙΚΑ.

Δρούζα: Και συμβάλει με τη σύνταξη πόσα λεφτά αυτό;

Σαββούλα: Πεντακόσια ευρώ.

Δρούζα: Πεντακόσια ευρώ. Πεντακόσια η μία, τριακόσια η άλλη, με οκτακόσια ευρώ όλη η τετραμελής οικογένεια, τα δυο παιδάκια δηλαδή, και ψάχνει να βρει και δεύτερη δουλειά.

Καρατζαφέρη: Μένει σε ενοίκιο Άννα η κοπέλα; (Η Σαββούλα γνέφει καταφατικά). Σε ενοίκιο.

Δρούζα: Κορίτσι μου εμείς έτσι κι αλλιώς είμαστε εδώ όλοι σήμερα που είναι προσκεκλημένοι ανά πάσα στιγμή θα βοηθήσουν σ' ότι χρειαστείς. Να κάνουμε τώρα, να μη βγει, να μη βγει είναι η δική της αγωνία. Η αγωνία της λοιπόν ήταν να μην αποφυλακιστεί ο πατέρας της, ο οποίος εντός ολίγου.

Κεδίκογλου: Νομίζω ότι το συμβούλιο αποφυλακίσεων θα πρέπει να λάβει υπόψιν και τις επιστολές που έχει στείλει και νομίζω μετά τη δημοσιοποίηση του θέματος απ' την εκπομπή σου δύσκολα θα συναινέσει το συμβούλιο αποφυλακίσεων.

Δρούζα: Την κάλεσε τώρα, να πούμε τα της επόμενης μέρας, την κάλεσε ο εισαγγελέας, την έχει ήδη καλέσει, ώστε να καταθέσει κι εκεί τις επιστολές που προφανώς θα ληφθούν υπόψιν για την μη αποφυλάκιση του ανθρώπου αυτού, είναι δεδομένο ότι ούτε έχει μετανοήσει ούτε έχει

Κεδίκογλου: Τουλάχιστον τώρα η πολιτεία μπορεί να προστατεύσει.

Δρούζα: Ναι. Βλέπετε όμως αξίζει να βγει δημόσια για να μπορεί να λάβει η πολιτεία μέτρα.

Κεδίκογλου: Και χρειάστηκε μια τεράστια προσπάθεια και η συμμετοχή της στην εκπομπή φαντάζομαι ότι θα 'ταν πολύ οδυνηρό.

Κωνσταντινίδης: Βιάζεται, συνεχίζει να βιάζεται ψυχολογικά.

Δρούζα: Ε βέβαια για σκέψου να παίρνεις τα γράμματα αυτά και να αναβιώνει όλο αυτό που έχει ζήσει;

Στη συνέχεια η κ. Δρούζα διαβάσει αποσπασματικά προσφορές βοήθειας που δόθηκαν από τηλεθεατές για τη Σαββούλα (χωρίς να εκφωνηθούν επίθετα).

Αρούζα: Πάμε τώρα να δούμε και το μικρό απόσπασμα, να δούμε και τι έγινε γι' αυτή την περίπτωση που είναι η ιστορία της Γιωργίας. Ακόμη πιο φρικιαστική.

Η Γιωργία εμφανίζεται στο στούντιο με την πλάτη στραμμένη στο φακό. Ο σύζυγός της, ο οποίος έχει προσκληθεί, μιλάει σε 1^ο πρόσωπο, χωρίς απόκρυψη.

Λεζάντα: «Εζήσα φρικιαστικές στιγμές μέσα στην οικογένειά μου»

Αφηγητής: Η ιστορία της Γιωργίας από την Κόρινθο σοκάρει την κοινή γνώμη. Η εικοσιεννιάχρονη γυναίκα έχοντας στο πλευρό της το σύζυγό της Βλάση εξομολογείται πως έπεσε θύμα σεξουαλικής κακοποίησης από τον ίδιο της τον πατέρα.

Αρούζα: Από έξι χρονών παρενοχλείσαι από τον πατέρα σου.

Γιωργία: Ναι. Ασελγούσε.

Αρούζα: Από έξι χρονών τι εννοείς δηλαδή;

Γιωργία: Μας έβαζε κοιμόμασταν μαζί στο κρεβάτι και ασελγούσε.

Αρούζα: Μόνο εσένα;

Γιωργία: Εγώ είχα, στην αντίληψή μου μόνο εμένα γιατί μετά κατάλαβα ότι ήταν και στην δεύτερη την αδερφή μου η οποία πάσχει από νοητική στέρηση.

Αρούζα: Η πρώτη όμως της οικογένειας, η μεγαλύτερη ήσουν εσύ.

Γιωργία: Ναι. Με έκανε μάνιο ο πατέρας μου.

Αρούζα: Σε έκανε μάνιο.

Γιωργία: Και συνέχιζε να ασελγεί. Μέχρι που έφτασα στην ηλικία εντεκάμισι ετών όπου έγινε και η πρώτη πράξη του βιασμού. Βέβαια έγινε με πολύ άσχημο τρόπο. Επειδή εγώ φοβήθηκα και αντέδρασα πολύ δεν με πείραξε μέχρι τα δεκατρία μισό όπου έγινε πάλι δεύτερος βιασμός. Εκεί έγινε και μία εγκυμοσύνη, έγινε η πρώτη έκτρωση στο Γενικό Νοσοκομείο της Κορίνθου.

Αρούζα: Όταν λες, να σου πω κορίτσι μου, στα έντεκά σου χρόνια, που ήτανε και η ολοκληρωμένη ουσιαστικά πια πράξη, έτσι, εις βάρος σου από κείνον, αντέδρασες λες πολύ. Εννοείς τι; Και τρόμαξε αυτός;

Γιωργία: Ακούστε. Έγινε σε μια ερημική τοποθεσία,

Αρούζα: Ναι. Και αποπλάνηση δηλαδή.

Γιωργία: Εγώ, ναι, φώναξα δυνατά, δεν τον πλησίαζα, μετά είχα αποστροφή προς το πρόσωπό του.

Αρούζα: Κάτσε να σε ρωτήσω κάτι Γιωργία. Πως βρέθηκες σε κείνη την περιοχή μαζί του μόνοι σας;

Γιωργία: Έσκαβε τότε. Πήγαινε κι έσκαβε τα χτήματα.

Αρούζα: Και σε είχε πάρει μαζί;

Γιωργία: Ναι.

Αρούζα: Μάλιστα. Η μητέρα σου τι ρόλο έπαιξε και πως δεν είχε αντιληφθεί το παραμικρό;

Γιωργία: Είχε αντιληφθεί. Ήξερε.

Αρούζα: Και;

Γιωργία: Την εγκυμοσύνη την πρώτη την κατάλαβε.

Αρούζα: Όχι πιο πριν. Πιο πριν. Κατ' αρχήν έξι χρονών μου λες εσύ. Ασελγούσε. Έβρισκε ευκαιρίες με τα αγγίγματά του.

Γιωργία: Τη χτύπαγε κιόλας τη μητέρα μου. Να σας πω κάτι, τη χτύπαγε. Όπως χτύπαγε κι εμάς. Πηγαίναμε στο σχολείο πολύ, με έντονα σημάδια της κακοποίησης.

Αρούζα: Άρα κι εκείνη τρομοκρατημένη και κακοποιημένη.

Γιωργία: Ναι.

Αρούζα: Και έβλεπε και την ασέλγεια δηλαδή. Μπροστά στα μάτια της γινόταν κι αυτό.

Γιωργία: Όχι. Η ασέλγεια όχι.

Δρούζα: Όχι. Έντεκα χρονών δεν υποψιάζεται η μαμά σου; Δηλαδή σε άφηνε να πηγαίνεις μαζί του στα κτήματα;

Γιωργία: Ναι. Με άφηνε.

Δρούζα: Δεν υποψιάζότανε;

Γιωργία: Μα δεν μπορούσε να κάνει. Ήτανε δηλαδή.

Δρούζα: Αυταρχικός.

Γιωργία: Ναι. Ότι έλεγε έπρεπε να γίνει. Διαταγές. Η τρομοκρατία ήτανε στο μάζιμουμ εκεί μέσα στο δικό μας το σπίτι.

Βλάσης: Έχει και συνέχεια.

Δρούζα: Δηλαδή; Ν' ακούσουμε;

Βλάσης: Η πεθερά μου ταυτίστηκε με τον θύτη. Δεν είναι η μοναδική βέβαια.

Δρούζα: Α, και δε συνέβαλε στο να καταγγείλει.

Βλάσης: Εννοείται.

Αφηγητής: Ο Βλάσης εξηγεί πως ανακάλυψε το μαρτύριο της γυναίκας του.

Βλάσης: Είχα καταλάβει ότι κάτι συμβαίνει.

Δρούζα: Κάτι συμβαίνει. Έβλεπες σημάδια. Είχε χάσει τον ύπνο της αυτή η γυναίκα.

Βλάσης: Ακριβώς. (2φ)

Δρούζα: Δεν είχε ηρεμία, δεν είχε.

Βλάσης: Ήταν πολύ έντονο το φαινόμενο. Αντελήφθην ότι ήτανε λίγο σοβαρό.

Δρούζα: Ναι. Τι έκανε δηλαδή τα βράδια;

Βλάσης: Είχε εφιάλτες έντονους και φώναζε άσε με άσε με.

Δρούζα: Φώναζε άσε με άσε με. Σκεφτείτε τώρα τι. Βεβαίως δεν έχουμε ζήσει οπότε....

Λιάφου: Ο βαθιά ριζωμένος φόβος είναι αυτός.

Δρούζα: Ακριβώς. (2φ)

Βλάσης: Κατάλαβα ότι ήταν πολύ μεγάλο το πρόβλημα και το εκμυστηρεύτηκα βέβαια στον καλύτερό μου φίλο.

Δρούζα: Όχι καταρχήν το εκμυστηρεύτηκε. Α, ναι, ναι.

Βλάσης: Όχι δε μίλησα με τη Γιωργία καθόλου. Δεν της ανέφερα τίποτα.

Δρούζα: Ναι (5φ)

Βλάσης: Και προτίμησα να βρει η ίδια τη δύναμη να μου αναφέρει τα γεγονότα.

Δρούζα: Την ίδια την είχες ρωτήσει όμως.

Βλάσης: Όχι καθόλου. Τίποτα. Δεν της είπα τίποτα ποτέ.

Δρούζα: Α, δεν της είπες ποτέ!

Βλάσης: Πέρασε το χρονικό διάστημα των τριών ετών και κάποια στιγμή βρήκε η ίδια τη δύναμη και μου είπε μερικά γεγονότα.

Αφηγητής: Η Γιωργία έχει πέντε αδελφές. Είναι η μεγαλύτερη. Αυτή και η αμέσως επόμενη αδερφή της έγιναν έρμαιο των αρρωστημένων ορέξεων του πατέρα τους.

Δρούζα: Είσαι δεκατρία μισό, γίνεται ο δεύτερος βιασμός. Και μένεις έγκυος. Απ' τον πατέρα σου.

Γιωργία: Ναι. Και μένω έγκυος. Ναι.

Δρούζα: Εκεί τι γίνεται;

Γιωργία: Γίνεται η πρώτη έκτρωση, εκεί μπαίνω στο κλίμα ότι κάτι σοβαρό συμβαίνει, δηλαδή άρχισα να καταλαβαίνω ότι κάτι γίνεται.

Δρούζα: Στην κλινική που πηγαίνουν ένα παιδάκι δεκατριςίμισι ετών να κάνει έκτρωση, ε, είναι η κλινική ενός επιφανούς προσώπου της περιοχής, υποψήφιο νομάρχη, ε, δε βγήκε ποτέ, προφανώς έχουν ένστικτο εκεί οι κάτοικοι, ε, δε βγήκε ποτέ, ε, ήθελε να πάει και για νομάρχη αυτός, ναι. Και δεχόταν το παιδί. Του απέκρυψαν την αλήθεια;

Βλάσης: Εκεί έγινε και η υιοθεσία.

Αρούζα: (H;) ήταν σε θέση αυτός να ξέρει που είχε και την κλινική, ακριβώς. Κατάλαβε τίποτα ο γιατρός; Έχει σημασία.

Γιωργία: Δεν το γνωρίζω αν κατάλαβε ή όχι, πάντως τη δουλειά του την έκανε σα χασάπη.

Αρούζα: Δηλαδή;

Γιωργία: Ντάξει, έβλεπε ότι δυο κορίτσια πηγαينوερχόντουσαν πέντε έξι φορές για έκτρωση, δεν μπορούσε να καταλάβει ότι κάτι συμβαίνει;

Βλάσης: Επιστήμων άνθρωπος είναι.

Αρούζα: Τι εννοείς πηγαينوερχόντουσαν κορίτσια; Εσύ και η αδελφή σου; Ο πατέρας σου.

Γιωργία: Ναι. Μέχρι να γεννήσω το ένα παιδάκι που ήμουν δεκαεφτά χρονών είχα πάει πέντε φορές για έκτρωση. Και το ίδιο και η αδερφή μου.

Αρούζα: Σας πήγαινε ο πατέρας σου για τις εκτρώσεις;

Γιωργία: Ναι. Μαζί με τη μητέρα μου.

Αρούζα: Μαζί.

Καρατζαφέρη: Άρα λοιπόν η μητέρα ήδη γνώριζε.

Αρούζα: Και τι λέγανε;

Γιωργία: Είναι συνήθως οι μητέρες.

Αρούζα: Και τι λέγανε;

Γιωργία: Ακούστε να δείτε. Επειδή εγώ το έχω ζήσει μες στο πετσί μου. Αυτά που λένε ότι οι μητέρες δε γνωρίζουν και δεν κάνουν είναι ψέματα.

Βλάσης: Είναι ψέματα.

Γιωργία: Ένα μεγάλο ψέμα. Για να καλύψουν τις πομπές τους κι αυτές.

Αρούζα: Η μητέρα σου ζει Γιωργία;

Γιωργία: Ζει και βασιλεύει.

Αρούζα: Δεκαεφτά χρονών τώρα, αφού κάνεις ήδη πέντε εκτρώσεις από τα δεκατρία μέχρι τα δεκαεφτά, εκεί;

Γιωργία: Το 96 φέρνω στη ζωή ένα παιδάκι από αιμομικτική σχέση με τον πατέρα μου, το οποίο δίνεται πιστεύω παράνομα, δεν μπορώ να καταλάβω πως, δόθηκε για υιοθεσία.

Αρούζα: Κάτσε. Μισό λεπτό. Πόσο συχνά ο πατέρας σου

Βλάσης: ασελγούσε.

Αρούζα: ασελγούσε;

Γιωργία: Να σας πω κάτι; Δεν έχει σημασία αυτό. Σημασία έχουν τα γεγονότα. Οτι έγινε και στα δύο παιδιά. Και το ένα παιδί είχε νοητική στέρηση και η αδερφή μου τον ίδιο χρόνο γέννησε ένα αγοράκι το οποίο γεννήθηκε σε μία τουαλέτα, του σπιτιού και την ξεγέννησα εγώ,

Αρούζα: Τον ίδιο χρόνο με ποιο πράγμα;

Γιωργία: Μ' εμένα που γέννησα. Εγώ το 96, 96 και η αδερφή μου.

Αρούζα: Είχατε μείνει και οι δύο δηλαδή έγκυες.

Γιωργία: Ναι. Ναι. Εγώ γέννησα πιο μπροστά και η αδερφή μου αργότερα. Που την ξεγέννησα. Και το παιδάκι το πήρε, το 'βαλε σε μια σακούλα και πήγε το έθαψε. Μετά

Αρούζα: Που; Ξεγέννησε; Γιατί δεν την πήρε και την πήγε στην κλινική και κείνη όπως εσένα; Δεκαεφτά χρονών πρέπει να ήτανε.

Γιωργία: Γιατί δεν ξέρω. Δε γνωρίζω το λόγο. Σ' ένα διεστραμμένο μυαλό δεν μπορώ να μπω και δεν μπορώ να γνωρίζω για ποιο λόγο. Το 99 η αδερφή μου είναι πάλι έγκυος, τώρα είναι σε κοριτσάκι. Την ξεγεννάω εγώ αλλά επειδή έχω δει αυτή τη διαδικασία που έγινε, τότε ήμουν δεκαεφτά, μετά το 99 είχα μεγαλώσει είχα πάει

γύρω στα δεκαεννιά με είκοσι. Ταμπουρώνομαι κυριολεκτικά, μέσα σε μια καμαρούλα μια σταλιά και δεν άνοιγα την πόρτα σε κανέναν και ξεγένησα την αδερφή μου μόνη μου και ήθελε να μου πάρει πάλι το παιδί να πάει να το σκοτώσει κι αυτό. Δεν τον άφησα, τέλος πάντων μετά το παρουσίασε σα δικό παιδί διότι γεννήθηκε και μια αδερφή μου μετά από κάνα μήνα που ήταν ήδη η μάνα μου έγκυος και τα παρουσίασε σαν δίδυμα.

Αφηγητής: Σήμερα μένουν όλοι μαζί σ' ένα μικρό σπίτι. Εκείνο που θέλουν είναι να μπορέσουν να ζήσουν πιο άνετα.

Αρούζα: Έχει η Νομαρχία προσφέρει;

Βλάσης: Πάρα πολύ, έχει παραχωρήσει ένα οίκημα.

Αρούζα: Έχει παραχωρήσει ένα κτήμα; Ένα οίκημα, εβδομήντα πέντε τετραγωνικών, όπου εκεί όμως ζουν τώρα εννέα άτομα. Ντάξει;

Βλάσης: Περίπου ναι. Ακριβώς.

Αρούζα: Εννέα άτομα στα εβδομήντα πέντε τετραγωνικά. Και βεβαίως ψάχνει για δουλειά.

Πίσω στο στούντιο σε ζωντανή μετάδοση.

Αρούζα: Δεν ξέρω πως νιώθετε όλοι. Φαντάζομαι ότι μάλλον θα προτιμούσατε να μην τ' ακούτε. Να μην συμβαίνουν και να μην τ' ακούτε πολύ περισσότερο.

Κεδίκογλου: Να μη συμβαίνουν. Άμα συμβαίνουν πρέπει να τ' ακούμε.

-Δεν μπορεί να συμβαίνουν. Να μην το σκέφτομαι.

Αρούζα: Δεν μπορεί να συμβαίνουν. Δεν είναι αυτό, δεν μπορεί να το συλλάβει ο νους ότι ισχύει;

-Δεν μπορεί να συμβαίνει κάτι τέτοιο.

Αρούζα: Και όμως υπάρχει.

Γιασεμής: Είναι απίστευτο, έτσι;

Αρούζα: Αποτέλεσμα. Υπήρξαν κάποιες προσφορές για εργασία απ' τη χθεσινή εκπομπή και για την περίπτωση της Γιωργίας, όπως και το ότι επικοινωνήσαμε με τη Νομαρχία. Τώρα προσέξτε να δείτε τον ρατσισμό που έχουμε στη χώρα μας.

Χειμωνέτος: Ο πατέρας της Γιωργίας υπάρχει δηλαδή τώρα;

Αρούζα: Είναι στη φυλακή και αυτός.

Χειμωνέτος: Α, εντάξει.

Αρούζα: Τον ρατσισμό ακούστε. Στην περιοχή που μένει η Γιωργία

Τόλη: Η μαμά. Η μητέρα;

Αρούζα: Η μητέρα έφυγε, εγκατέλειψε, να κάνει τη ζωή της, να βρει νέο άντρα.

-Κι αυτός ο άλλος θα βγει δηλαδή;

Τόλη: Αυτή δεν πρέπει να πάει στη φυλακή αντίστοιχα;

Αρούζα: Είναι ισόβια κάθειρξη εικοσιπέντε χρόνια έχει φάει... Να σας πω κάτι τώρα όμως που αντιμετωπίζουν εκείνοι ως πρόβλημα σήμερα; Το ότι εκεί που ζουν δεν τους θέλουν γιατί έχονε το στίγμα ότι ήταν τα παιδιά που βίαζε ο πατέρας. Ότι είναι αιμομικτικά, μη μολύνουν την κοινωνία, μην παρασύρουν άλλα παιδιά. Δηλαδή τρελά πράγματα... Ναι, και γι' αυτό επιβεβαίωσε σ' εμάς σήμερα η Νομαρχία ότι δε θα 'χει κανένα πρόβλημα και δεν πρόκειται βεβαίως, το σπίτι που έχει παραχωρήσει θα παραμείνει. Από εκεί και πέρα εμείς με τα θέματα της δουλειάς θα της δώσουμε όλες τις διευθύνσεις να αποταθεί και να δει τι μπορεί να γίνει, μια βαθιά ανάσα,

Τόλη: Τα παιδιά είναι φυσιολογικά;

Αρούζα: ...Τα παιδιά είναι σε ασφάλεια μαζί τους εκεί σ' αυτό το σπίτι.

Μετά το διαφημιστικό διάλειμμα.

Αρούζα: ...Συγγνώμη που σας έχω κάνει να νιώθετε έτσι τόσο down αλλά αυτή είναι η ζωή. Αυτή είναι η ζωή και να μην ξεχνιόμαστε. Και μόνο μία.

Λιάφου: (Εγώ να συμπληρώσω;) και κάτι άλλο. Είναι πολύ ιδανικά τα δύο θέματα κοντά το ένα με το άλλο γιατί μας βλέπουν πολλά νεαρά κορίτσια που έχουν ενδιαφέρον για το facebook και ίσως κάπου ν' αναγνωρίσουν και κείνα κάποια πράγματα που τους συμβαίνουν.

Δρούζα: Πάντως οι προσωπικότητες αυτών των ανθρώπων, των πατεράδων δηλαδή, άρρωστες.

Λιάφου: Κατεξοχήν κατάχρηση εξουσίας. Είναι αυτό που γνωρίζουμε σήμερα. Κάνω την κόρη μου ότι θέλω. Δεν μπορώ να επιβληθώ στις γυναίκες οι οποίες είναι μεγάλες, είναι ενήλικες και πηγαίνω στα μικρά κοριτσάκια και κάνω ότι θέλω.

Δρούζα: Μάλιστα. Ωραία. Μάλιστα. Τι να πούμε τώρα. Πάμε. Γυρίζουμε θέμα...

Πρόκειται περί εκπομπής η οποία προβλήθηκε κατά την 12.5.2008, περί ώρα 16:45 με τον τίτλο «ΜΠΟΡΩ». Κατά τη δήλωση της τηλεπαρουσιάστριας θέμα της εκπομπής ήταν η σεξουαλική κακοποίηση μέσα στην οικογένεια και η αιμομιξία. Συμμετείχαν στη συζήτηση διάφορα πρόσωπα, προηγήθηκε όμως της συζητήσεως η παρουσίαση νεαρής γυναίκας η οποία σε ηλικία 18-19 ετών είχε πέσει θύμα βιασμού και εν συνεχεία αιμομιξίας με τον πατέρα της. Η αυτή γυναίκα ανέφερε ότι ο πατέρας της είχε βιάσει και είχε σεξουαλικές επαφές με την μεγαλύτερη αδελφή της από προηγούμενο γάμο της μητέρας της με άλλο σύζυγο. Εμφανίστηκε μετά ταύτα και η ετεροθαλής αδελφή της με την πλάτη προς το φακό, χωρίς να αποκαλύψει το πρόσωπό της, καθώς και ο σύντροφός της, πλήρως αποκεκαλυμμένος. Θα ήταν λογικό σε μία συζήτηση με το παραπάνω θέμα να γίνει επί τροχάδην αναφορά στα περιστατικά των ως άνω δύο γυναικών και να επακολουθήσει συζήτηση. Αντί τούτου, εξετέθησαν λεπτομέρειες περί θωπειών στο στήθος, περί παρθενίας, περί των βιασμών, περί του αριθμού των συννευρέσεων κατά εβδομάδα, περί του τρόπου παγιδεύσεως του πατρός της πρώτης εξ αυτών. Μάλιστα η παρουσιάστρια επαναλαμβάνει φράσεις των γυναικών με έμφαση και με συμπληρωματικά στοιχεία, προς ένταση της συζητήσεως και δημιουργία εντυπώσεων. Βεβαίως ο κάθε πολίτης δικαιούται να εκθέτει περιστατικά της προσωπικής του ζωής, αλλά η έκθεση αυτών των περιστατικών όταν πρόκειται περί θυμάτων εγκλημάτων αιμομιξίας δεν είναι δυνατόν να εξικνεύεται έως απαξιώσεως και αυτοεξευτελισμού του προσώπου με συνέπεια την προσβολή της αξιοπρεπείας του. Στην περίπτωση αυτή η συναίνεση των ως άνω γυναικών στην τηλεοπτική απαξίωσή τους δεν αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της εκπομπής. Η εκπομπή αυτή υλοποιηθείσα σε ώρα παιδικής τηλεθέασης ήταν ικανή να βλάψει σοβαρά την ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων. Άξιο παρατηρήσεως είναι ότι η εκπομπή προβλήθηκε με την ένδειξη «ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ Η ΓΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΝΑΙΣΗ» και εντεύθεν κατά το άρθρο 3 της υπ' αριθμ. 6138/Ε/17.3.2000 Απόφαση του Υπουργού Τύπου και Μ.Μ.Ε., έπρεπε να προβληθεί μετά την 21:00 ώρα. Πρέπει να σημειωθεί ότι η όλη μεθόδευση έγινε προς το σκοπό αυξήσεως της τηλεθέασης και λόγω της επιτεύξεως αυτού του σκοπού, δόθηκε συνέχεια στην εκπομπή κατά την επομένη ημέρα. Για τις εν λόγω εκτροπές, ενδείκνυται όπως επιβληθεί στον τηλεοπτικό σταθμό η διοικητική κύρωση του προστίμου.

Λαμβανομένης υπόψη της βαρύτητας της παραβάσεως, του εκ 10,5 % μεριδίου τηλεθέασης που συγκέντρωσε το πρόγραμμα, κατά την τηλεοπτική περίοδο 2006-2007, της εξ 116.067.040 ευρώ διαφημιστικής δαπάνης του έτους 2006, του εξ

20.720.927.188 δραχμών ύψους της επένδυσης που έχει πραγματοποιηθεί από τον εν λόγω σταθμό και του γεγονότος ότι έχουν επιβληθεί στον αυτό σταθμό με τις αποφάσεις 8/10.7.2002, 42/1.8.2002, 76/14.10.2002, 77/22.10.2002, 116/3.12.2002, 117/3.12.2002, 119/10.12.2002, 126/17.12.2002, 174/4.2.2003, 178/11.2.2003, 206/1.4.2003, 300/24.6.2003, 329/22.7.2003, 345/29.7.2003, 355/23.9.2003, 356/30.9.2003, 357/30.9.2003, 390/10.12.2003, 15/20.1.2004, 18/27.1.2004, 50/17.2.2004, 51/17.2.2004, 105/20.4.2004, 127/11.5.2004, 168/9.6.2004, 187/22.6.2004, 247/28.7.2004, 291/12.10.2004, 355/16.11.2004, 356/16.11.2004, 405/21.12.2004, 1/4.1.2005, 56/15.2.2005, 75/3.3.2005, 76/3.3.2005, 119/5.4.2005, 157/26.4.2005, 166/10.5.2005, 172/10.5.2005, 207/7.6.2005, 254/29.6.2005, 278/12.7.2005, 286/19.7.2005, 416/18.10.2005, 456/22.11.2005, 1/4.1.2006, 59/1.2.2006, 110/28.2.2006, 154/28.3.2006, 180/4.4.2006, 310/20.6.2006, 464/10.10.2006, 557/12.12.2006, 15/9.1.2007, 58/5.2.2007, 129/6.3.2007, 236/15.5.2007, 319/12.6.2007, 321/12.6.2007, 345/19.6.2007, 443/1.8.2007, 482/2.10.2007, 599/11.12.2007, 605/18.12.2007, 138/13.3.2008, 159/18.3.2008, 283/27.5.2008, 334/24.6.2008, 335/24.6.2008, 336/24.6.2008, 337/24.6.2008, 365/8.7.2008, 394/15.7.2008, 405/22.7.2008, 418/29.7.2008, 445/9.9.2008 διάφορες κυρώσεις, το πρόστιμο πρέπει να καθοριστεί στο ποσόν των 80.000 ευρώ. Μειοψήφησαν ο Πρόεδρος Ιωάννης Λασκαρίδης, ο Αντιπρόεδρος Νέστωρ Κουράκης και ο Κωνσταντίνος Τσουράκης κατά τους οποίους το πρόστιμο θα έπρεπε να περιοριστεί στο ποσόν των 50.000 ευρώ. Ο Γιάννης Παπακώστας αρχικά είχε την άποψη το πρόστιμο να καθοριστεί στο ποσόν των 100.000 ευρώ, προς συγκρότηση όμως πλειοψηφίας προσεχώρησε κατά το άρθρο 15 παρ. 1 του Ν. 2690/1999 στην επικρατέστερη ψήφο.

Για τους λόγους αυτούς
Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης

Επιβάλλει στην εταιρεία με την επωνυμία **ΝΕΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Α.Ε.** ιδιοκτήτριας του τηλεοπτικού σταθμού **STAR CHANNEL** την διοικητική κύρωση του προστίμου των 80.000 ευρώ.

Κατά το άρθρο 4 παράγραφος 3 του Ν. 2328/1995, όπως έχει μετά την δια του άρθρου 23 παρ. 5 εδαφ. β του Ν. 3166/2003 αντικατάστασή της, η παρούσα απόφαση κατά την προαναφερόμενη κύρωση, είναι εκτελεστή κατά:

1. Της εταιρείας «ΝΕΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΑΕ» που εδρεύει στο Ταύρο Αττικής, στην οδό Δήμητρος 37, με ΑΦΜ 094281721, Δ.Ο.Υ. ΦΑΕΕ Αθηνών.
2. Του Καρόλου Αλκαλάι του Νισήμ, κατοίκου Ταύρου Αττικής, στην οδό Δήμητρος 37, με ΑΦΜ 015603551, Δ.Ο.Υ. Χαλανδρίου, ως Πρόεδρο Δ.Σ. και νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε κατά την 23^η Σεπτεμβρίου 2008.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.Ρ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ